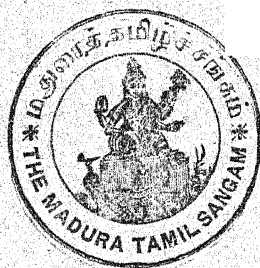

ஸ்ரீ:
பாப்பாவினம்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துச்
“செந்தமிழ்” உதவிப்பத்திராசிரியர்
ந. சி. இராமா நுஜையங்காரால்
பரிசோதிக்கப் பெற்றது.

“செந்தமிழ்”ப் பிரசுரம்—நக.

ரத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை,
மதுரை.

1932.

பாப் பா வி ன ம்.

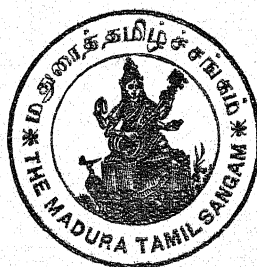
இது,

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துச்

“செந்தமிழ்” உதவிப்பத்திராசிரியர்

திரு. கி. இராமா நுஜையங்காரால்

பரிசோதிக்கப் பெற்றது.

23

“செந்தமிழ்”ப் பிரசுரம்—நா.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலை,

மதுரை.

1932.

ஸ்ரீ:

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை

பக்கம்

1. முகவுரை	...	...	...
2. தற்சிறப்புப்பாயிரம்	...	...	...
3. பாப்பாவினம்	...	...	...
க. வெண்பா	...	...	க—எ
உ. வெண்பாவினம்	...	...	அ—கக
ங. ஆசிரியப்பா	...	...	கக—ங0
ச. ஆசிரியப்பாவினம்	...	...	ங0—ஙக
ஞ. கலிப்பா	...	...	ஙக—சச
க. கலிப்பாவினம்	...	...	சஞ—சஎ
எ. வஞ்சிப்பா	...	...	சஎ—சக
அ. வஞ்சிப்பாவினம்	...	...	சக—எ0
ஈ. மருட்பா	...	...	எ0—எக
ஓ. பரிபாடல்	...	...	எஉ—அஅ
4. விஷயஞ்சிகை	...	...	... அக
5. பாப்பாவினச்செய்யுண்முதற்குறிப்பு	...	...	... கக
6. பிழையும் திருத்தமும்	...	...	...

ஸ்ரீ:

முகவுரை.

பாப்பாவினம் என்பது, பாவும் பாவினமுமாக இயற்றப்பட்ட தொரு பிரபந்தவிசேடத்தைக் குறிக்கும். இது, மாறன் பாப்பாவினம் எனவும் வழங்கப்படும்.

இதில் காணப்படும் பாடல்கள், செய்யுட்குவேண்டும் நலனெல்லாம் ஒருங்குகொண்டனவாய்த் தொல்காப்பியச் செய்யுளியலிற்கூறிய இலக்கணங்க ளமைந்தனவாய், அவற்றின்பெயரும், அவற்றுளமைந்துகிடக்கும் அணியும், அகத்திணையும், புறத்திணையும், துறையும் முதலியனவும், யாப்பருங்கலக்காரிகையுடையார் முதலிய பிறநூலாசிரியர்கொள்கைகளும் விளங்க வரையப்பட்ட குறிப்புரையுடையனவாய்த் திகழ்கின்றன. அவற்றுள் இறுதிநின்ற ஐந்தாம், இக்காலத்து வழக்கற்ற பரிபாடற்குதாரணமாக அகத்தியர் கூறிய ஐந்துறுப்புடன் சங்கத்தார் பரிபாடலின் நடையமைய இயற்றப்பட்டுள்ளன.

இதனை இயற்றினார் பெயர் முதலிய விவரமொன்றும் தெரியவில்லை. இது, மாறனலங்கார உரையாசிரியராகிய பேரைக் காரிரத்தினகவிராயரால் இயற்றப்பட்டதென்று, சும்பகோணம் அரசாங்கக்கல்லூரித் தமிழ்ப்பண்டிதர் வித்வான் ஸ்ரீமத் ஆ. மா. சடகோபராமாநுஜாசாரியரவர்கள் மாறனலங்காரவரலாற்றில் எழுதியுள்ளார்கள். அதற்கு யாதோராதாரமும் அவர்களாற் காட்டப்படவில்லை.

இந்நூற்செய்யுட்களின் நடைமுதலியவை மாறனலங்கார உதாரணச்செய்யுட்களின் நடைமுதலியவற்றையொத்தனவாயிருத்தலாலும், மாறனலங்காரத்துள் உதாரணமாக எடுத்தாளப்பட்டனவும் திருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராயரியற்றியனவுமான குருகாமான்மியச்செய்யுட்களின் சிலவும், நம்பெருமாள் மும்மணிக்கோவைச் செய்யுட்களும், வேறுபலசெய்யுட்களும் இந்நூலுக்குக் காணப்படுதலாலும் இது, மாறனலங்கார ஆசிரியராகிய திருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராயரால் தொகுத்தியற்றப்பட்டிருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

மேலும், எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி: என்னும் தமிழிலக்கணமைந்தனாள், செய்யுளைப்பற்றிவருவன பொருளும் அணியுமாம். அவற்றுள், பொருளிலக்கணத்துள், பிற்காலத்துப் பயிற்சி குன்றிய புறப்பொருட்பகுதி யொழித்து, அகப்பொருள் பற்றி மாறனகப்பொருளும், அணியினுட் பொருளணி சொல்லணியாதிய வெல்லாமடங்க மாறனலங்காரமும், தம் ஈடுபாடுதோன்றப் பகவத்பாகவத விஷயமான உதாரணச்செய்யுட்களுடன் வேண்டுவனகட்டி விரித்தியற்றியதிருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராயர், அவ்வாறே பொருளும் அணியுமாகிய அவற்றுக் கிடனாய்விளங்கும் யாப்பினிலக்கணங்களமைய இதனை யியற்றினரென்று ஊகித்தலும் பொருந்துவதாம்.

•அன்றியும் இது, பின்னும் வேண்டுவன கூட்டித் திருத்தி விரித்துச் செம்மைசெய்துகொள்ளுமாறு முற்படவரைந்த வகையையாப் பின் அவ்வாறு செம்மைசெய்யப்பட்டாதிலையில் உள்ளதென்பது, இதன் கூடு, கூடும் பக்கங்களின் கீழ்க்குறிப்பு முதலியவற்றால் விளங்குதலால் திருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராயரே, குருகாமான்மியம், மாறனலங்காரம், மாறனகப்பொருள், நம்பெருமாள்மும்மணிக்கோவை முதலிய நூல்களைச் செய்து பின்னர்த் தம் அந்திமதசையில் இந்நூலை யியற்றி யிதனைச் செப்பஞ்செய்துமுடிக்குமுன் காலகதி யடைந்துவிட்டனரோ என்று சங்கித்தற்கு மிடனாகிறது. இது நிற்க.

இந்நூலின் ஏட்டுப்பிரதியொன்று செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர் ஸ்ரீ உப. வே. திரு நாராயணையங்கார்ஸ்வாமி அவர்களிடமிருந்து நெடுநாளைக்குமுன் எனக்குக் கிடைத்தது. வேறுசில பிரதிகளும் பெற்று ஆராய்ந்து இதனை வெளியிடக்கருதி இதுவரை முயன்றும் வேறுபிரதிகள் கிடைத்தில. கிடைத்த ஒருபிரதியும் சிதன்முதலியவற்றாலழிந்தொழியாது காக்கக்கருதி, அதனை அதிலுள்ளவாறு, பொருள்விளங்காத இடங்களில் வினாக்குறி(?)கொடுத்துச் செந்தமிழிற் புத்தகவருவில் வெளியிட்டு வரலானேன். இந்நூலின் இறுதிப்பகுதி செந்தமிழில் வெளியிடப்படுந்தருணத்தில் இந்நூல் முன்னமே கலாநிலயத்தில் வெளியிடப்பட்டுளதென்றறிந்தேன். கலாநிலயத்தில் வெளிவந்த இந்நூற்பகுதிகளைப் பண்ணுருட்டிப் போட்டுஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் மகா-ரா-ஸ்ரீ வித்வான் கோ. சுந்தரராமானுஜநாயுடு அவர்கள் அனுப்பியுதவினார்கள். அவர்கள் உதவி பாராட்டத்தக்கது. அவர்கள் பிரதியும் சில திருத்தங்கள்செய்வதற்கு உதவியது.

மாறனலங்காரத்துள் உதாரணமாக எடுத்தாளப்பட்ட செய்யுட்
களிற் பல இந்நூலகத்துப் பயின்றுள்ளமை முன்னரே குறிக்கப்பட்
டது. அவற்றுள் மாறனலங்காரத்திற் கண்ட பாடபேதம் முதலியன
இந்நூலகத்து அவை வந்த பக்கங்களிற் கீழ்க்குறிப்பிற் காட்டப்பட்
டுள்ளன.

இந்நூல், மாறன் பாப்பாவின்ம் என்று வழங்கப்படுமேனும்,
எட்டுப்பிரதியினிறுதியிற் காணப்படும் தற்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளி
லும் எட்டுப்பிரதியின் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் பாப்பாவின்ம்,
பாப்பாவின்ம் முற்றும் என்றே காணப்படுதலால், பாப்பாவின்ம் என்ற
பெயர் கொடுத்தும், எட்டுப்பிரதியில் வஞ்சிப்பாவின் முடிவுவரை ஓலை
யிதழெண்கள் தொடர்ந்திட்டு வஞ்சிப்பாவின் முடிவிற்பாப்பாவின்ம்
முற்றும் என்று எழுதிப் பரிபாடற்கவிகளெழுதிய ஓலையிதழ்கட்குத்
தனியெண்கள்கொடுத்து முடிவிற்பாப்பாவின்ம் முற்றும் என்று மறித்
தும் குறித்திருத்தலால் அவ்வாறே பரிபாடற் கவிகளைத் தனியெண்கள்
கொடுத்துப் பிரித்தும் பதிக்கலாயிற்று.

அறிவாற் பெரியார் மேற்கோடற்சூரிய இப்பணியைச் சிற்றறிவின
னைய யான் மேற்கொண்டமையால் நேர்ந்த பிழைகளை அறிஞர் பொறுத்
தருள்வார்களாக.

இங்ஙனம்,

திரு. கி. இராமநுஜையங்கார்,

சேந்தமிழ் உதவிப்பத்திராசிரியர்,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்,

மதுரை.

ஸ்ரீ:
தற்சிறப்புப் பாயிரம்.

[தேய்வ வணக்கம்.]

என்றுந் திருமாற்கே யாளாவே னெம்பெருமா
னென்றும் எனக்கே பிரானுவான்—என்றும்
பிறவாத பேராளன் பேரா யிரமு
மறவாது வாழ்த்துக வாய்.

[சேயப்போருள்.]

தேவர் திருவள் ஞாவர்புலமைச் செல்வத்தால்
யாவரிணை யென்பா ரிசைத்தகுறட்—பாவினையும்
பாடினேன் பாப்பா வினம்பாடப் புல்லறிவா
னாடினே னென்பதனா னான்.

மூ:

பாப்பாவினம்.

வெண்பா.

- 1 திருமகளோ பார்மகளோ தென்னரங்கன் வெற்பில்
வருமகளோ யாரோவீம் மாத.

இது, ஒருவிகற்பக் குறள்வெண்பா. அலங்காரம்-சுத்தசந்தயம்.
பகுதி-இயற்கை. துறை-ஐயுறல். (க)

- 2 மாத நிலவிதழ்போன் மாண்பிற்றோ மாதவனால்
வானோ ரருந்து மருந்து.

இது, இரண்டு விகற்பக் குறள் வெண்பா. அலங்காரம்-அவயவ
யுவமை. பகுதி-இதுவுமது. துறை-புணர்ச்சியின் மகிழ்தல். (உ)

- 3 மலைமதிதேன் மாறன் வரைவேல் விழியாண்
முலைவதன நண்பா மொழி.

இதுவும் ஒருவிகற்பக் குறள்வெண்பா. அலங்காரம்-நிரனிரை
யுவமை. பகுதி-பாங்கற்கூட்டம். துறை-இயல்பிடங்குறல். (ங)

- 4 தேர்வலவா வென்ன முகன்முந்திற் செங்கண்மால்
காரகத்தாட் கென்வாச கம்.

இதுவு மொருவிகற்பக் குறள் வெண்பா. அலங்காரம்-சுவையி
னான் அழகை; வறுமைபற்றியவழகை*. பகுதி-பொருள்வயிற்
பிரிதல். துறை-வலவனொடுகூறல்.

ஆக விவற்றுள், -காச பிறப்பு மலர் நாள் என்னு நான்குதாரணத்
தான் வந்திற்றவாறு கண்டுகொள்க. (ச)

*மாறன்லங்காரத்தில் இது, 'இளிவுரல்பற்றிவந்தஅழகை' என்று காட்டப்
பட்டிருக்கிறது (பக். ௩௦௪.)

- 5 *நிலம் நிலமனல்வா னீரென் பனவா
யலமனலம் மலன்—புலனைந்தும்
வென்றார் தொழுமால் விளங்குதிரு விண்ணகா
மென்றார்க்கு முண்டோ விடர்.

இது, இரண்டுவிசிற்பத்தா னிரண்டுமுறள்வெண்பாவாய் நடுவு
தொடைக்கேற்ற தனிச்சொல்லா லடிமுடய் வந்த விருகுறணேரிசை
வெண்பா. அலங்காரம் சொல்லணியினுள், முதலடியு மிரண்டாமடியு
மிடைவிடா வடிமுதன்மடக்கு. திணை-பாடாண். துறை-நகரவாழ்த்து.

- 6 உலகு புகழாங்கத் துத்தமமெய்ஞ் ஞானத்
திலக ருடன்பயின்று சென்று-புலவீர்
நிலமிசைதாழ்ந் தேத்தி நெடுமா லுமக்குள்
தலமிசைப்பே ரின்பந் தரும்.

இதுவு மிரண்டுமுறள்வெண்பாவாய் நடுவு தொடைக்கேற்ற தனிச்
சொல்லா லடிமுடயொ ருவிகற்பத்தான்வந்தவிருகுறணேரிசைவெண்பா.
திணை-இதுவுமது. துறை-புலவரற்றுப்படை. (சு)

- 7 †நாவலவன் பின்போந்த நன்னீர்த் திருவாங்கங்
காவலன்பொற் றுளாக் கமலத்தே-பாவலர்தம்
பாமாலை சூட்டாதப் பாமாலை யையெவனோ
தாமா னிடர்க்களிக்குஞ் சால்பு.

இது, திணை-பாடாண். துறை-பழிச்சினர்ப்பணிதல். அலங்காரம்—
தொகைவிரியுருவகம். (எ)

- 8 பூங்கமலக் கோயிலாள் புத்தமுதி னுட்பிறந்தாள்
வீங்கு துணைமுலையாள் வெண்ணகையா-ளோங்குபுனர்
பொன்னி நடுவுட் பொருண்மார் பகத்தாளென்
சென்னி பிரியாத் திரு.

திணை-இதுவுமது. துறை-கடவுள்வாழ்த்து. அலங்காரம்—
பொருட்டன்மை. (அ)

* 'நிலம் நிலமன் னெவெளிதி நீரா' யென்பது மாறனலங்காரத்துக்கண்ட
பாடம் (பக். ௩௮௨.)

† 'நாவலன்பின் போந்த நன்னீர்த் திருவாங்க'மென்பது 'மாறனலங்காரத்துக்
கண்ட பாடம் (பக். ௪௪),

வேண்பா.

- 9 அருண்மனையா ளாயுவந்த தாழியான் கோடு
பொருதிரைப்பாற் றெள்ளமுதிற் போந்த-திருவாங்கம்
பூம்புதமக் கண்முசுழித்துப் புத்தேளிர் கைதொழமால்
பாம்பணைமேல் வைகும் பதி.

திணையுந் துறையு மிதுவுமது. அலங்காரம்-இணையிடைநிலைப் பெயர்நிரனிரை.

இவைமூன்றும் முதற்குறட்பாவினோடு தனிச்சொலிடை வேறுபட் டிரண்டசையானு மோரசையானு மாசிட் டிரண்டுவிசிற்பத்தான்வந்த வாசிடைநேரிசைவெண்பா. (க)

- 10 சிரந்தா னிழந்தா னயனச் சிரங்கொய்
திரந்தா னிரப்பொழிப்பா யென்ன-வாந்தான்
புரந்தா னிருப்பப் பொருள்வேறுண் டென்று
பாந்தா னுண் டென்ன பயன்.

இதுவுந் திணையுந் துறையு மது. அலங்காரம்-சுவையினுள், பேதமைபற்றிவந்த நகை. (க0)

- 11 மாதங்க மூலமெனும் வண்குருகூர் மால்வரையோர்
மாதங்க மஞ்ச வருபோழ்திம்-மாதங்க
மாதங்க வாகுவலை யத்தனைத்து வல்விரைந்தம்
மாதங்கம் வென்றானோர் மன்.

இது, பகுதி-வரைபொருட்பிரிவு. துறை-(தோழி கூற்று. செவ்வி முன்னிலை) களிற்றிடுயுதவிக்க கறத்தொடுநிற்றல். அலங்காரம்-சொற் பொருட்பின்வருநிலை.

இவை முதற்குறட்பாவி னிறுதிக்க னோரசையானு மீரசையானு மாசிட் டொருவிசிற்பத்தான்வந்த வாசிடை நேரிசைவெண்பா. (கக)

- 12 காவலர்போற் காவலர்போற் காதங் கமழநத்தை
காவலனைக் காவலர்தூய்க் காவலனைக் கற்றுணர்ந்தோர்
காவலனே காவலனே காத்தியெனக் கண்டுற்றுங்
காவலகா வென்றார் கலர்.

இது, திணை-பொதுவியல். துறை-பொருண்மொழிக்காஞ்சி. அலங்காரம்-இதுவுமது. (கஉ)

பாப்பாவினம்

- 13 வாராய்நன் னெஞ்சமே வைகலுநம் பாவினமை
திராமுப் பெய்துந் திறமின் றுணர்ந்தனமா
ரூர யணன்புகழே நாடியினி நாஞ்சனஞ்
சாராத தாராய்தல் சால்பு.

இது, திணை-வாகை. துறை-பொருளொடுபுகறல். அலங்காரம்-சுவையினுள், கல்விபற்றிய பெருமிதம்.

இவையிரண்டும் நான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி யொருவிகற்பத் தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா. (கந)

- 14 இவ்வுலகத் தின்பமுலகத் தெஞ்ஞான்றும் பூமகன்கோ
னவ்வுலகத் தின்ப மதுவே விருப்புற்றார்
முந்நீர் வளாக முழுதுறிலும் வாய்க்கொள்ளா
ருய்ந்நீர் வல்லா வுரை.

இதுவும் திணை-வாகை. துறை-சால்புமுல்லை. அலங்காரம்-இதுவுமது. இது தனிச்சொல்லின்றி யிரண்டுவிசிற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா. (கச)

- 15 மன்னுபிரே வான்பிரம மாதவனன் றென்றுரைத்தல்
பொய்கொலை கள்ளுண்டல் பொருள்வெளவ விவ்வனைத்து
மின்றே சிறிய ரீடத்தன விவ்வழிக்
கடைக்கா லென்செய்யார் கலர்.

இது, திணை-பொதுவியல். துறை-முது காஞ்சி. அலங்காரம்-பேதமைபற்றிய நகை. (கரு)

- 16 கண்ணனருள் பெற்றார்நன் கல்வியே செல்வமெனக்
கொல்லா விரதங் குறிக்கொள்ப வேறுசிலர்
தீக்கொலையிற் செய்பொருளே செல்வமென நின்றனரா
லென்னே யுலகியற்கை யென்.

திணை-இதுவுமது. துறை-பொது மொழிக்காஞ்சி. அலங்காரம்-சுவையினு ளிழிவுபற்றிய வருகை.

இவையிரண்டும் பலவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா. ()

17 கோங்கரும்பு போலுங் குவிமுலை ளாம்பலகத்
தாங்கரும்பு முல்லை யரும்பேய்க்கும்—பூங்குழற்குச்
செவ்வாயும் வெண்ணகையுஞ் செண்பகமா றன்சிலம்பிற்
கரமர் சுணைக்காவி கண்.

இஃ திரண்டாமடி யிறுதி தனிச்சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத்
தான்வந்த விண்ணிசைவெண்பா. அலங்காரம்—தொகைவிரியுவுமை.
பகுதி—பாங்கற்குட்டம். துறை—இயல்பிடங்குறல். (க௭)

18 நாராய னைய நமவென்றே நாவீற
னோர யிரமென் றுரைத்தகவிப் பாவமுத
மாராய் பவர்க்கடிமை யாகினேன்—வாரானிங்
கென்பா லொருநாள் யமன்.

இது, மூன்றாமடியினிறுதி தனிச்சொற்பெற்று இரண்டுவிதப்பத்
தான்வந்த விண்ணிசைவெண்பா. திணை—வஞ்சி. துறை—நெடுமொழி.
அலங்காரமு மது. (க௮)

19 மாதராய் தென்னரங்கன் மால்வரைவாழ் மாதரான்
காம னிரதியெனுங் காட்சியாள்—காமவேள்
பூவாளி பென்பவற்றுண் மன்னுயிருண் பூவாளி
கண்டார் நிறையினையுண் கண்.

இஃ தடிதொறு மொருஉத்தொடைபெற்று நேரிசைவெண்பாவிற்
சிறிது வேறுபட்டுவந்த விண்ணிசைவெண்பா. பகுதி—சேட்படை.
துறை—அவயவங்குறல். அலங்காரம்—தொகைவிரியுவுமை. (க௯)

20 இமிழ்திணைநீர் ஞாலத் திருளிரிய வானோய்ந்
துமிழ்கதிர்வெண் டிங்க ஞாடனெயெஞ் ஞான்றும்
வலஞ்செய் சுவண வடவரைபோன் மாடம்
பொலஞ்செய் மதிள்கோ புரஞ்சிகர பந்தி
யிலங்கு மெழிலாங்கத் தெம்பிரான் பல்புகழைப்
பாடினார் பாதமலர் பாடிப் பணி முடிமேற்
சூடினார் குண்டோ துயர்.

இஃ தேழுடித்தாய்வந்த பலவிகற்பப்பட்டுறொடைவெண்பா. அலங்
காரம்—பலபொருட்டுக்கொருபொருளுவமை. திணை—பாடாண். துறை—
பழிச்சினர்ப்பணிதல் (௨௦)

பாப்பாவின்

- 21 தண்டுழாய் மார்பன் வடமலைசார் தண்புறவின்
விண்டுழா யோங்கி மிடைகோங்கின் கொம்பருழ
மண்டுகா ருக்க குறுந்திவலை வண்டளவங்
கண்டுகா ரென்று கடுக்கை யுடன்மலர்தல்
பண்டுநங் கேள்வர் பருவங் குறித்ததெனக்
கொண்டதெவ னன்னெஞ்சே கூறு.

இது, திணை-பெருந்திணை(ப்படலம்). துறை-பருவமயங்கல்.
தலைவிகூற்று. இஃ தாழியான்வந்த ஒருவிகற்பப் பஃறொடைவெண்பா.
அலங்காரம்-திரிவதிசயம். (உக)

- 22 மாதவனை யெவ்வுள் வழத்தியமெய்ம் மாதவர்தர்
மின்ப முறவெதிர்சென் றீதிறனு மின்பமுடன்
பேரின்ப மெய்துவது மீறிலாப் பேரின்பப்
பொன்னே நிதியந் தருமெனமுன் பொன்னையாட்
குற்றதை யெவ் வாறுரைப்பே னுற்று.

இது, பொருள்வயிற் பிரிதல். துறை-வாட்டங்கூறல். அலங்
காரம்-அவயவியுவமை. இஃ தைந்தாழியா யடிதோறு மொருஉத்தொடை
பெற்றுப் பலவிகற்பத்தான்வந்த பஃறொடைவெண்பா. (உஉ)

- 23 கேளா திருந்திலேன் கேசவா வென்பதனை
வாளா திருந்திலேன் வாழ்த்தினே—னாளாநர்க்
காளானே னென்னினையிங் கார்

இஃ தொருவிகற்பத்தான்வந்த நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பா.
திணை-வஞ்சி. துறை-நெடுமொழி. அலங்காரம்-பெருமிகஞ்சார்ந்த
வுவகை; நெடுமொழிகூறல். (உஉ)

- 24 திருந்திழையாய் மாறன் நிருவாய் மொழியே
மருந்தபிற விப்பிணிக்கு மாதர் தரும்பிணிக்கு
வாய்ந்தமருந் தென்பார் மடல்.

இது, பகுதி-மடல். துறை-உலகின்மேல்வைத்துக் கூறல்.
அலங்காரம்-மாட்டேறில்லா (ரூபகம்); ஏகதேச வருவகம். இஃ திரண்டு
விகற்பத்தான்வந்த நேரிசைச்சிந்தியல் வெண்பா. (உச)

25 வழிமதுத்தார் மாறன் மணிவரைமேன் மாதர்
விழியெழுதி னுலுமினை வெற்பெழுதி னுலு
மொழியெழுத லாமோ மொழி.

பகுதி-இதுவுமது. துறை-எழுதவரிதென்றல். அலங்காரம்-
இதுவுமது. (மாட்டேறில்லாத வேகாக்கருபகம்.) இஃ தொருவிகற்பத்
தான்வந்த இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. (௨௩)

26 சோலை மலையழகர் தோண்மலை காழுறுமுன்
மாலையா யாமமாய் வைகறையா யல்கிரவின்
றென்னேரீட் டித்த தெவன்.

திணை-பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிழை. துறை-இரவுநீடுபருவரல்.
அலங்காரம்-சுவையினுள் தன்கட் டோன்றிய வறுமைபற்றிய வழுகை.
இஃ திரண்டிசைப்பத்தான்வந்த வின்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. (௨௪)

27 நானு நிறையு நறுநுதா அன் மாணிழையா
டந்தவன் காமத் தழல்கதுவ வெந்து
தருமடண்மா வேற்றந் தரும்.

இது, பகுதி-மடல். துறை-நாணழிவுரைத்தல். அலங்காரம்-
ஏகதேச வருவகம். இதுவும் மூன்றடியா யொருஉத்தொடைபெற்றுத்
தனிச்சொல்லின்றுப் பலவிகற்பத்தான்வந்த வின்னிசைச்சிந்தியல்
வெண்பா. (௨௫)

28 நாரா பணனே நமவென் றரைப்பவர்பால்
வாரா தொருநாளும் வல்வினைதான்
சாரா நொருதலையாய்த் தண்டதரன் சாராவாம்
போத மாயப் பிறப்பு.

இது, சவலைவெண்பாட்டு. என்னை? “நனியிரு குறளாய் நான்கடி
யுடைத்தாய்த், தனிவா வில்லது சவலைவெண் பாட்டே” என விக்காலத்
துள்ளோர் பெயரிட்டு வழங்கும் வேறுபாடென வுணர்க. அன்றியும்,
முதுரையினுள்ளும், “அட்டாலும் பால்சுவையிற் குன்று தளவளாய்,
நட்டாலு நண்பல்லார் நண்பல்லர், கெட்டாலு மேன்மக்கண் மேன்மக்க
ளேசங்கு, சுட்டாலும் வெண்மை தரும்” என்பது உ மிப்பாவென
வுணர்க. (௨௬)

வெண்பா முற்றும்.

வெண்பாவினம்.

29 பெருநூல் பிறபல கற்பதின் மாற
நெருநூல் கற்ப தூதிய முயிர்க்கே.

இது, குறள்வெண்பாவின் கினமாகிய வெண்செந்துறை. இது விழுமியபொருளு மொழுகியவோசையுமாக வரல்வேண்டுமென்ற முறையே வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (இது) திணை-காஞ்சி துறை-முது மொழிக்காஞ்சி. அலங்காரம்-சுவையினுள், கல்விபற்றிய பெருமிதம். (க)

30 அண்டர் நாயக னரங்கன தடித்தளி ரணிமுடி மிசைபுனை தூயோர்
மண்டு தெண்டிரைக் கடற்புவி யிடைப்பிற வாரே.

இது, திணை-பாடாண். துறை-பழிச்சினர்ப்பணிதல். அலங்காரம்-ஏகாங்கரூபகம். இஃ தீற்றடிசுறைத் திரண்டடியாய்ப் பலசீரான் வந்தமையாற் குறட்டாழிசை. (உ)

31 நிலையி லாதன மூன்றுமே நிலையெனு நினைவொடு

நெடியமா லடியினை நினையாதார்.

தொலைவி லாப்பவக் கடலிடை யழுந்துபு துயர்தலைப் படுவாரே.

இதுவு மீற்றடிசுறைத் திரண்டடியா யொருவிகற்பத்தான் வந்தமையாற் குறட்டாழிசை. இது திணை-பொதுவியல். துறை-பெருங்காஞ்சி. அலங்காரம்-ஏகதேசரூபகம். (ங)

32 அம்புய மாதன் புறுமால் மலர்ப்பதந்
தம்பமென் றுய்ந்திலார் தர்ம மெய்தார்.

இது, விழுமிய பொருளு மொழுகிய வோசையு மின்றி யிரண்டடியுந் தம்மு ளளவொத்த வந்தமையாற் செந்துறைச் சிதைவுத் தாழிசைக் குறள். அலங்காரம்-தொகையுவமை. திணை-பொதுவியல். துறை-முதுமொழிக்காஞ்சி. (ச)

33 புரவலர்நீத் தார்தமக்குப் பூமகள்கோன் றிருநறையூ
நிரவலரிக் காமம் யமன்.

இது, செப்பலோசையிற் சிதைந்து வேற்றுத்தனாதட்டுக் குறள் வெண்பாவின் சிதைந்துவந்த தாழிசைக்குறள். அலங்காரம்-முன்ன விலக்கினுள் பொருள்விலக்கு. திணை-பெண்பாற்கூற்றிப் பெருந்திணை. துறை-பொழுது கண்டிரங்கல். (ரு)

- 34 மூவா மறைக்கு முதன்மொழியாய் நின்றதுவு—முகுந்தமும்
மோவா நமன்வர் துடக்கா தொழிப்பதுவு—முகுந்தமும்
தாவாத பேரின்பர் தனைவிழைவார் சாற்றுவது—முகுந்தமும்.

இது முன்றடியாய் முகுந்தமென்னுந் தனிச்சொற் பெற்று
வந்த வெளிவிருத்தம். திணை—பாடாண். துறை—கடவுள்வாழ்த்து.
அலங்காரம்—சுவையினுள், கல்விபற்றிய பெருமிதம். (க)

- 35 நாரா யணனே நரர்பேர் புகழா—தருள்கூர்வாய்
பேரா யிரவா பிறர்தே நயவா—தருள்கூர்வாய்
கூரா ழியனே நமனார் குறுகா—தருள்கூர்வாய்
ஆரா வமுதன் தருள்வாய் பிறவா—தருள்கூர்வாய்.

இது, நான்கடியா யருள்கூர்வா யென்னுந் தனிச்சொற்பெற்றுவிந்த
வெளிவிருத்தம். இதுவுந் திணையுந் துறையு மது. அலங்காரம்—சுவையி
னுள் அசைவுபற்றிவந்த வழகை. (எ)

- 36 உண்டிக் காய்மா னிடர்பே ருரையா
ரண்டத் தப்பா லந்தா மத்தான்
றேண்டர்க் காட்செய் பவர்.

இது முன்றடியா யாசிரியத்தனையான்வந்த வெண்டாழிசை. (அ)

- 37 படர்சிறைவண் டினந்துதைந்தே ழிசையெழுப்பு நறைவகுளப்
பைந்தா மத்தான்
துடரிவரைக் கொம்பரிற்செந் தேனெனவே யினிமைதருஞ்
சொல்லீர் சொல்லீர்
வடவரைபோற் பணமுலைக்கீழ் மதித்திடுதற் குளதாய
விடர்பெறுதுண் ணிடைபினைக்கட் புலங்கொளவிங் கேதென்றே.

இது நான்கடியா யீற்றடியிரண்டும் இரண்டுசீர் குறைந்துவந்த
வோரொலி வெண்டுறை. பகுதி—மதியுடன்படுத்தல். துறை—இடைவிடை
தல். அலங்காரம்—அவயவவுவமை. (க)

- 38 ஏனைக்கடவுளாப்பா லெவ்வாமும் பெற்றிடுக்க ணிழைத்த லாலே
கானத் தடைந்தாக்கர் கட்டிழித்தான் றுள்பாவார்
மானத்தின் மாண்பிறந்த மானமும் வேறில்லையே.

இது மூன்றடியா யீற்றடி யிரண்டு மிரண்டுசீர் குறைந்துவந்த
வோரோலி வெண்டுறை. திணை-பாடாண். துறை கடவுள்வாழ்த்து.
அலங்காரம்-சுவையினுள் பேதமைபற்றிய நகை. (க0)

39 தனையவிழ்தண் ணறவருந்திச் சுரும்பிமிர்பூர் தண்டுளபத்
தாரா னாறன்

விளைவளர்வண் புகழ்த்திருமால் பனிவரைமேன் மூன்றமுத
விழுது கூர்கைம்

மலையுளதோ வந்ததென்ப ருத்தன்றி வாளியொடுங்
கலையுளதோ வந்ததென்பர் கறையோடுங் கண்ணின் றிக்
கொலையுளவாம் படிவேட்டை சூறிக்கொள்வா ரிடந்தழிய
சிலையுளதோ வெனிலுடக்குந் திண்சிலையுஞ் சினைதருபச்
சிலையுளரா லொளியிலரா விவரண்ணந் தெளிவரிதே.

இஃ தேழடியாய் முதலிரண்டடியு மறுசீரா போரோசையாய்ப் பின்
பைந்தடியும் வேறேரோசையாய் வந்த வேற்றோலி வெண்டுறை. ஐந்தடி
யானும் ஆறடியானும் வருவன யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் கண்டுகொள்க.
பகுதி-இருவருமுளவழி. பவன்வரவுணர்ந்தல். துறை-ஐயுறுதல். அலங்
காரம்-அற்புதம். (கக)

40 மதுமகி முனிதரு மார்பான் கூறிய
முதுமொழி யுரைதமிழ் மறைமுழு துற்ற
ரிதுபொரு ளெனுமுர னெய்துவ ரெய்தா
ரெதுபொரு ளெதுபொரு ளெனுநொது மலர்நூ
லதுபுக லுரைகற் றார்.

இஃ தைந்தடித்தா யீற்றடியொன் றொருசீர்குறைந்து வெண்பாவி
னீற்றடிபோல முச்சீர்த்தா யாசிரியத்தனையா னாளென்னு மோரசைச்
சீராணிற்ற வோரோலிவெண்டுறை. திணை-பொதுவியல். துறை-
பனுவல்வாழ்த்து. அலங்காரம்-சுவையினுள், கல்விபற்றிய பெருமிதம்.

41 வான்மா சறவழுத்தும் வாசு மகிழ்த்தாமத்
தான்மா சறவுரைத்த தண்டமிழ்ப்பா வின்றேற்றே
வான்மாவி தென்றறிவா ரார்.

வாதிபர்வாய் வீணடங்க வாசவகு ளாம்புயத்தா
 னோதியநூ லொன்றிலையே லுத்தமநா ராயணனே
 யாதிமுத லென்றறிவா ரார்.

கொந்தா லிலஞ்சியந்தார்க் கோமான் குருகூருள்
 வந்தா தரித்துரைத்த வண்டமிழ்ப்பா வொன்றிலையே
 லந்தாம மென்றறிவா ரார்.

இவை வெண்டளைத்தாய்வந்த சிந்தியல்வெண்பா வொருபொருண்
 மேன் மூன்றடுக்கிவந்தமையால் வெள்ளொத்தாழிசை. (கங்)

வெண்பாவின்ம் முற்றும்.

ஆசிரியப்பா.

42 காமரு பன்மரங் கஞலிய பொதும்பர்
 மாமாப் பணையின் மதுகா மிழைத்த
 முதிர்நறந் தேற னொதுமலர் மூன்னு||
 கொளத்தகு மாபிற் குன்றவாண
 வரைதலின் வரையா தொழுகலி னிருவிரு
 மாறுபட் டொழுகிய மதியினி ராதலிற்
 றிருமகிழ் மாறன் றிருவருட் கிலக்கா
 யொழுகா தவருளத் தொன்று
 மழுகா மதியின் மறுகுவல் யானே.

இது, நேரிசை யாசிரியப்பா. அலங்காரம்-உள்ளுறையுவமத்தி
 னுள் வினையுவமப்போலி. பகுதி-பகற்குறி. துறை-வருத்தங்கூறி
 வரைவுகடாதல். (க)

43 *இறைவறங் கூரா 1வெறிபுனற் பொய்கைத்
 துறைதொறுந் துவன்ற தோடவிழ் பன்மலர்

*மாறனலங்காரத்து இச்செய்யுளிற்கண்ட பாடபேதம் பின்வருமாறு :-

1வீர்தன்பொய்கை.

மாந்துபு வயினிறை வெய்திய கவரி
 யேந்தெழின் மாடத் தீன்றகன் றுள்ளிப்
 படர்வுழிப் படர்வுழிப் பணைமுலைக் குறுங்கண்
 மடைதிறந் துவளக மடுநிறைத் தொழுகும்
¹பாற்றடி னியினோர் பழிதீர் பெடையின்
 மாற்றருங் களியின் மகிழ்வர மூழ்கிய
 பானிலாத் தெறுசிறைப் பவளவா யெகினர்
 தணந்தயற் கழனிச் சாதிப் பெடையை
 மணந்தத னனந்தலை மள்ளர்தா முழுத
 நாற்றடி யதன்க ணறுந்தழை பதனழிந்
 தூற்றெழுங் களங்க வுறுபுன லாடிப்
 பண்டுதான் மரீஇய பானிறப் பெடையைக்
 கண்டுதான் வளைக்குங் காமரு கடல்கெழு
 கண்ணகன் ஞாலங் கண்டு²கண் களிப்பான்
 விண்ணவர் ³வியப்பவு மேதரு ⁴படிமத்
 தூவணைத் ⁵துயின்ற வாங்கத் தழுதி
 னுறுவுநீர்க் காவிரிக் குறு⁶வய லூர்
 புல்லேன் பொதுவுணின் மார்பெனச்
⁷சொல்லே னென்மனனத் தொடர்புடை யானே.?

இதுவும் நேரிசையாசிரிப்பா. இதன் வேறுபாடுங் காண்க. இது
 வும் வினையுமப்போலி. திணை-மருதம். கைகோள்-கற்பு. பகுதி-
 பாத்தையிற் பிரிதல். திணையிற்றிணை-பெண்பாற்கூற்றுப் பெருந்திணை.
 துறை-இல்லவை நகுதல். (உ)

(மாறனலங்காரப் பாடம்.) ¹பாற்றடி னியினயற் பழிதீர் பெடையைப்,
 போற்றறு களிப்பிற் புணர்ந்தவண் மூழ்கிப், புனிதமூற் றிருசிறை புலர்த்திய
 வோதிமர், தணந்தயற் கழனிச் சாதிப் பெடைகளை. ²கண்ணயப்பான், ³வியப்
 பான். ⁴படிமத். ⁵துயின்றரு ளாங்கத். ⁶புனலூர். ⁷சொல்லேன் புன்மனத்
 தொடர்புடை யேனே.

44 † குவளையு நீலமுந் தவளவொண் பதுமமும்
 பூம்பொறி வண்ணெ ராம்பலுங் கஞலித்
 திசைதிசை யோசனை தேங்கமழ் திவ்விய
 வசைதீ ரந்தண் மயிலை வேலிப்
 பொய்கையுட் டந்தேன் பொதியவிழ் நறுமென்
 செய்ய பொற் றாமரைத் திருமல ரதற்கு
 மாந்தினர் மதிமயர் வுறுத்தும் பாசடைக்
 கரைசேர் வெள்ளிடைக் கலித் தெழு வனவாக்
 கஞ்சா வினுக்குங் கஞ்சமென் றிடுகுறிப்
 பெயர்மலி பான்மைப் பெரும்புன லூரன்
 நெண்டிரைக் காவிரித் திருவரங் கேசன்
 றொண்டர்தந் தொண்டர் தொடர்பினை யொரீஇப்
 போதம் புறந்தரப் புரைதீர் தம்முயிர்க்
 கேதங் கொள்ளுநர்க் கிடரிழைத் தகலா
 தொல்லாப் புலன்வழி யுய்க்கும்
 புல்லறி வினுட்குடி புகும்புன் மையனே.

என்பது பயவுவம்போலி. திணையும் பகுதியு மிதுவுமது. துறை—
 உழையசியற்பழித்தல். பா—இதுவுமது. (ங)

† இச்செய்யுள் மாறனலங்காரத்திற் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது.

குவளையுங் குமுதமுந் தவளவொண் பதுமமும்
 திசைதிசை யோசனை தேங்கமழ் திவ்விய
 வசைதீ ரந்தண் மயிலை வேலிப்
 பொய்கையுட் செவ்வியிற் பொதியவிழ் புனிதச்
 செய்ய தாமரைத் தேறலை யளவளா
 யுவட்டா தருந்தியு முருகிய சுரும்பதன்
 கரைசேர் வெள்ளிடைக் கலித்தரீர் முள்ளியிற்
 பாடவிழ்ந் தயற்சுரும் புனரந்துணப் பதனழி
 பூநற வுண்டின் புறுபுன லூரன்
 தெண்டிரைக் காவிரித் திருவரங் கேசன்
 றொண்டர்தந் தொண்டர் தொடர்பினை யொரீஇப்
 போதம் புறந்தரப் புரைதீ ரின்னுயிர்க்
 கேதங் கொள்ளுந் ரிதயம்வீட் டகலா
 தொல்லாப் புலன்வழி யுய்க்கும்
 புல்லறி வினுட்குடி புகும்புன் மையனே.

*45 *இனியதெள் ¹எழுதா யெறித்தரு கிரணப்
பனிமதி யகடுழப் பணைநெடும் பொங்கர்ப்
பூந்துணர் ததைஇய பொழிலெழி னள்ளிடை
யீர்த்தண் கோட்டகத் தினமலர் முற்றிய²
பொன்னிதழ்த் தாமரைப் பொற்பொகுட் டாசனத்
தாசுவீர் நிருந்த வரிதுணர் பான்மைச்
சேவலோ திமமொரு சிறைப்படு காவீர்
குறுகுபு கொடுமுட் டாழைவெண் டோட்டினும்
வைகலு நசைஇவை குறுபுன லூரன்
பூமக ளிலைகுலாம் பூண்முலை ³பொதுப்பத்
⁴தேம்வழி பசுந்துழாய்த் திருமணி மார்பன்
றென்னாக் கேசன் நிருவருட் கிலக்கா
⁵முரனுடை யோர்கட் குறுதுணை யெனவா
ழில்லறம் பழிபிறங் காதிருந் தில்லி
னகனமர்ந் தானு துறையுந்
⁶தகவது மிலாத தவறு ளோனே.

இதுவும் பயவுவம்போலி. இதன் வேறுபாடுங் கண்டுகொள்க.
பகுதி-இதுவுமது. துறை-தோழி யியற்பழித்தல். பா-இதுவுமது.

46 நீர்நிலை ¹முற்றவி னிழன்மலி சோலையுட்
கார்வழங் காத காலையுங் கவின்பெற
வேர்முதற் பழுத்து வியன்சினைப் பலவு
வளங்கெழு நாடவெம் மணிபுரை மாண்கவின்
புறந்தரு மாயினும் புனித²மொன் றின்று

*மாறனலங்காரத்துக் கண்ட பாடபேதம் வருமாறு:-- ¹எயிர்தா யெறித்
தெழு. ³திவ்வடிக்குப் பின்னும் 'பூமகளிலைகுலாம்' என்று தொடங்கும் அடிக்கு
முன்னும் பின்வருமடிகள் காணப்படுகின்றன. 'பொதியவழி தாமரைப் பொகுட்
டாசனத்து, மதிநலனுறப்புணர் மாண்புடைப் பெடையொடும், வீற்றிருந் தின்
புறு மேன்மையோ திமமொரு, பாற்படு கரைசேர் பன்மரக் காவீர், குறுகுபு
கொடுமுட் டாழைக் கூன்சினை, வெறுநிலத் தடர்தா விரித்தபா சடைமேற், நளி
நறை மாந்துபு சார்பெடைக் குருகொடு, புணர்தலு நலனுறும் புன்னமலி யூரன்'.
³முகடுழத். ⁴தேமவீழ். ⁵முரனுடையோர்க ளுயிர்த்துணை. ⁶தகவேது.
⁷முற்றிய நிழன்மலி. ⁸கின் னின்று.

லாவணைத் துயிலமர்ந் தருளாக் கேசன்
 ஹாரீர்க் காவிரித் துறைபடிந் தல்லதை
 யொல்லே மலரம னியினுறப்
 புல்லேம் ¹பாத்தையர் பொதுவுணின் மார்பே.

என்பது மெய்யுவமப்போலி. பகுதி-இதுவுமது. துறை-அணைந்த
 வழியூடல். பா-இதுவுமது. (ரு)

47 உலைவினீ ரழுவத் துறுசிறை ²யவைபி
 னலைகொழித் ³தறைதொறு மறைதொறு மொத்துண்
 டழுங்கு ரெய்திய ⁴வாக்கைய தாகியுந்
 தன்னால் வளர்க்கத் தகுசினை ⁵யதன்கண்
 மன்னு தரவின் ⁶வயமீன் வைத்தகண்
 வாங்கா துய்த்து வளர்புன லூரற்
 கேவலிற் பிழைபா வின்னிசைப் பாணர்
 புதுவது வாய்வழி பிழைத்திவண் போதரு
 மதுகினைத் தருவிருந் ⁷தளித்தற் கந்தோ
 மதுமகிழ் மார்பினன் வழிநின் னுட்டவர்
 குடினையைக் காய்திறன் குறிப்பது மின்றான்
⁸மாதோ மாணிழை மடவால்
 யாதோ கறியிங் கினிதமைப் பதுவே.

இதுவும் மெய்யுவமப்போலி. இதன்வேறுபாடுங் காண்க. பகுதி-
 இதுவுமது. துறை-பாணனைப்பழித்தல் பா-இதுவுமது. (சு)

48 பன்மலர் கஞலிய பழுமரச் சோலையுட்
 டன்னிழ றுணையாத் தளிர்ந்தமௌ வலின்மலர்
 விரிகதிர் தெறுதலின் வெம்மையுற் றுணங்க
 முட்புறக் குடக்கனி முடப்பல வதனயற்
 செங்கிடை மலர்கவின் சிறப்பவு நிழற்று
 மொண்புன லூரற் குறுபழி விளைக்கும்

(மாறனலங்காரப் பாடம்.) ¹பாத்தையர் புணர்ந்ததின் மார்பே. ²யதன்
 கண். ³தலைதொறு மலைதொறு. ⁴யாக்கைய. ⁵யதன்மேன். ⁶வளர்மீன்,
⁷தளித்திடற், ⁸காதோ மெலவுகட் காரிகை,

யாமே திலமே திலமென வெங்கையர்¹
 மரமனைப் பயின் மாணிழை மடவான்
 மதரிக் கண்ணாய் மதங்கனும் நிலைநாற்
 புவிப்பா வலர்தம் புரவலன் மதூர
 கவிப்பா வலன்புகழ் கருணையங் கடலெனு
 மதுமகிழ் மாலிகை மார்பினன் மயர்வறச்
 சதுமறைப் பொருளாற் றருந்தமிழ் மறைத்துணி
 வுரனுடை யோரி னுணர்ந்துயர் வறவுயர்
 நலனுடை யிறைநிலை நவையறத் தெளிந்தோர்
 பழித்தீர் படிவம் பயின்றன ராகிக்
 குணவத மிழந்த கூடா வொழுக்கின்
 மனனக மலமிக மறுகுன
 ரினமென லொன்று யிகழ்பொய்ம் மையனே.

என்பது உருவுவம்போலி. பகுதி-இதுவுமது. துறை-பாண
 னெடுவெகுளுதல். தோழிகூற்று. பா-இதுவுமது. (எ)

- 49 ஒன்றாய்ப் பார்த வுறவளி கறங்கலின்
 மின்றழ் பன்மீன் மிளிர்நிசும் புழுசினை
 சுலைமலிந் தொசுதரத் துணர்த்தமென் பூழுகை
 பொறிச்சுரும் புளர்தொறு முளர்தொறும் பொதும்பருண்
 முறுக்குடைந் திழிதருஉ மொய்ந்நறுந் தேறல்
 பார்துபன் முகத்தவாய்ப் பவளக் கொடியொடுங்
 குருஉக்கட் பருஉத்தாட் குடம்புரை செருத்தற்
 கயவாய் மேதி கட்கழு நீருண்
 யெவால் வைந்துதித் தொடர்நெறி மருப்பிற்
 புறக்காழ் வயிரப் பூங்கழை தடிந்துகு
 நிறக்காழ் நித்தில நிரந்தரம் வரன்றயல்

(மாறனலங்காரப் பாடம்.) ¹ இவ்வடிக்குப்பின் பின்வருமாறு காணப்படு
 கின்றது. 'மாளிகை பயின் று மதங்கரும் நிலாற், புவிப்பா வலர்புகழ் புரவலன்
 மதூர, கவிப்பா வலன்புகழ் கருணையங் கடவுண், மதுமகிழ் மார்பினன் வண்குரு
 கூரன், சதுமறைப் பொருளாற் றருதமிழ் மறையினுண், முதுமொழி யுணரா
 மூடம தடைந்த, மனன சுலமிக மறுகுன், ரினமென லொன்று யிகழ்பொய்ம்
 மையனே.'

வெள்ளிடை நிவந்த மேதகு சுவலினை
யுள்ளுயிர்ப் பேடையை யுறையுளி னிருத்திப்
பாலுணர் தெரித்துப் பருகுமொண் சேவ
லாலுணர்ச் சிறைபுக் காய்ந்திரை கொணர்வலென்
றிகந்¹தற லிடைப்படிந் தெழுமயர் வுயிர்ப்பான்
வாலுக வைப்பென மறுகுபு குறுகிவீழ்ந்
தன்மையிற் றவக்கும் றச்சப் பார்வையிற்
புராதனப் பொய்கையுட் புதும்புன லூர்
பொருவரு தாமரைப் புதல்வனைப் பயந்த
திருமறு மார்பினன் றிருவரங் கத்துட்
பொதுநலப் பெண்டிர் பொதுவுணின் மார்ப
மல்ல னீர்படிந் தல்லது
புல்லேந் தீண்டலெம் ²பொன்னடிப் போதே.

இதுவு முருவுவம்போலி. இதன் வேறுபாடுங் காண்க. பகுதி-
இதுவுமது. துறை-ஆணந்தவழியூடல். பா-இதுவுமது. (அ)

50 ஓங்கிய குரம்புசா ருவளக வபின்வயின்
வீங்கிய திணிதோண் மிடலுடை மள்ளர்
சுதைபெய் தாற்றலிற் சுடுமண் பன்முறை
ததைவுறப் படுத்த சூல்பிற் றெண்ணீர்
வார்த்து குகவர்முழை மதகுபடர் குடுமியிற்
சேர்ந்தசை வறவிரு சிறகரு மொடுக்கி
மறைபுகு நோக்கின் மனப்பட் டிமையார்
முறைபுகு கயலினைச் சோர்புகண் டெடுத்துக்
கூர்வாய் வெண்சிறைக் குரண்ட மென்பெடைக்
கார்வா யெனவருத் தியினருத் துபுதுடித்
தயல்வீழ் வதனையாங் கற்றம் பார்த்து
மிச்சிலென் றறிந்தும் விழுநெறி யொரீஇ
நச்சியுண் புலவு நூற்றத் தோடுஞ்
செங்கால் வெள்ளுகிர்ச் சேவ லோதிம
மொருசிறை யிருந்த வேர்வாச் செவ்வி

(மாறனலங்காரப்பாடம்.) ¹தய லிடைப். ²பொன்னடிச் சுவலே,

யிருசிதைப் ¹பெடையுறை யெழின்மலர் குறுகு
 நளிமலர்ப் பொய்கை நல்வய லூர்
 திருநெடு மாயன் றிருவரக் கத்துப்
 பொருணைசப் பரத்தையர் பொறித்ததின் மார்பிற்
 றனக்குறி யாநிற் றழுவுபு சிதைவுறின்
 மனக்கிட சிழைப்பது மன்றி
 நினக்கிட குறுமா நெருங்கலெம் மிடனே.

என்பது பிறப்புமப்போலி, பகுதி-இதுவுமது. திணை-பெண்பாற்
 பெருந்திணை. துறை-பள்ளியிடத்தூடல். பா-இதுவுமது. (க)

51 விசம்பு தூர்த்தெழு வியன்சினை மாத்தின்
 பசம்புறத் தீங்கனி பரீஇறுகர் கடுவன்
 புரப்பவர் குறுகுபு புலம்புரீஇப் பொங்க
 றிரிந்தலம் போதரு மீர்த்தன் சோலையுட்
 புளிக்கறி வேட்டபுன் ²றொழின்மையர்க் குறுது
 பழிப்பின் றுகப் பாகுசெய் தட்ட
 கோதறு மாண்பாற் குழம்புபொற் கலத்தினுட்
 பெய்திருந் ³தாறிய பெற்றி போல
 முடவடிப் பலவின் ⁴முட்புறக் குடக்கனி
 வேர்முதற் பழுத்து விரிந்தபொற் றீஞ்சுனை
 பதனழி பான்மைப் பாய்புன லூர்
 நூற்கடற் பழகிய நண்ணுணர் வுடையோ
 ராற்றலிற் பரவுசீ ராங்கனுக் கமைந்த
 பாற்கடன் முற்றப் பருகுதற் கெழுந்த
 பேராப் பெரும்பசி யாள்தம் முன்ன
 ராராவள்ளத் தழுதமைப் பவர்போற்
 சிறுவரை யின்பத் துறுதுய ரிழைத்தற்
 கிரத்த லீங்கியல் பன்றூற்
 பரத்தையிற் பிசிதனின் பண்பா கும்மே.

இஃது “உள்ளுறை யுவும மேனை யுவுமமெனத்—தள்ளா தாகுந்
 திணையுணர் வகையே” என்பதனால், புளிக்கறிவேட்ட புன்றொழின்
 மையர்க்குப் பாற்குழம்பு பொற்கலத்தினுட் பெய்திருந்தாறியபெற்றி

(மாறனலங்காரப்பாடம்.) ¹பேடை யெழின்மலர். ²றொழிற்றன்
 மையர்க்குத், ³தாறும் பெற்றி யேய்ப்ப, ⁴முதிர்பொற் குடக்கனி.

போல வென்று புலப்படக்கூறு மேனையுவமம் புலப்படக்கூறாத உள்
 ஞ்றையுவமத்தினைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத் தத
 னுட் கூடினின்றது. “விரிகதிர் மண்டிலம் வியல்விசம் பூர்தர” வென்னு
 மருதக்கவியுள்ளும், “நனிவிரைந் தளித்தனி னகுபவண் முகம்போல”
 என்ற வினையுவமந் தாமரைமலர் பணிவாரத் தனைவிடுமென்ற வுள்ளுறை
 யுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்தினைன்றது.
 அன்றியும், “உடனுறை யுவமஞ் சுட்டுநகை சிறப்பெனக்—கெடலரு
 மாபி னுள்ளுறை யைந்தே” என்ற பொருளியற்குத்திரத்தாற் சிறப்
 பென்ற வுள்ளுறை. இவ்வேனையுவமம் உள்ளுறையுவமத்திற்குச் சிறப்
 புக்கொடுத்து உள்ளுறையுவமம்போலத் தினையுணர்தலைத் தள்ளாது
 நின்றவாறு காண்க. இது பரத்தையிற் புணர்ந்துவந்த தலைவன்வாவு
 கண் டேடிய காமக்கிழத்தி, ஊடியவாறுகண்டு சாரந்த தலைவனுடனுடநீர்
 கின்றாள் கூறியது. இதனுள், தலைவி, தோழி, காமக்கிழத்தி, உழைய
 ரென்போர்கூற்று வந்தன. ஒழிந்தோர்கூற்றும் வந்தவழிக் கண்டு
 கொள்க. இவை பத்தும் நேரிசையாசிரியப்பா. (௧0)

52 திராகொழித் துயிர்ப்பன திகழ்வலம் புரியே

வலம்புரி யுயிர்ப்பன வாணித் திலமே

நித்தில முயிர்ப்பன நெடுவெண் ணிலவே

நிலவுற வடர்பிணி நெகிழ்வன குமுதங்

குமுதமங் குயிர்ப்பன குளிர்நெண் ணறையே

நறைநதி

சுழித்தெடுத் தனவாய்த் துறைதொறுந் துறைதொறுந்

தெழித்துயிர்ப் பனவுங் குறுமணித் திரளே

மணித்திரள்

பரிதிபோன் றிரவினைப் பகற்செய் வனவா

லருகுநின் றலர்வன வம்புய மலரே

மலரினை

அளகமர் புறவினு ளான்புன லுணமரீஇக்

குளகென மாந்துபு குழக்கன் றுள்ளலும்

உள்ளிப்

படர்வுழிப் படர்வுழிப் பணைமுலைத் துளைவழிக்

குடமடித் தீம்பால் குதித்திரு நிலத்தூற

அப்பால்

ஆறிரண் டெனப்பகுத் தலைத்தெழு நனந்தலை
வீறுட னெக்கர்கூர் வெண்மணல் வெள்ளிடை
நள்ளிடை

மதியக டுரிஞ்சிய மழைதவழ் பொதும்பர்ப்
புதியமென் மலரினைப் பூத்த காயா
வைகலுஞ்

சொரிதரு நரண்மலர் துவன்றுயர் நீளிடை
விநிவன வாசி விழுமிதின் விளங்கும்
அத்திறம்

பாலா ழியினடுப் பரிமள வாவனை
மேலாய் விழிதூயில் விமலனைப் பொருவருஞ்
சங்கணித்

துறையில் பொருநைச் சொற்றமிழ்க் குருகூ
நிறைவதின் பொன்னடி யிறைஞ்சுகே னின்னும்
நானிலத் தொருபிறப் புனதா நன்னகர்

மானிடப் பிறவியி லாணுரு வெனலா
மதுமுத வியபெறற் கரியன வெளிமையிற்
பொதுவற வெய்திதிற் புகழ்புல வனெனப்
பருமணி சூயிற்றிய பசும்பொற் சும்பத்
தருண்மலி மஞ்சன மாடிய காலையி

லுத்தம வீரவா டையுமுறுக் கொலியலு
மத்தக வடைந்தவ ணலங்கரித் தெழுதிருக்
கைத்தலச் சேவைபு முத்திரைக் காமுஞ்

சித்திர நாபியிற் செறித்தகைத் தலமும்
புத்தமு தனையசெந் தமிழ்மறைப் பொருள்புணர்
முத்தமுந் திருப்பவ ளுமங்குறு மூலு
மறுத்துடைத் தொளிர்முழு மதிமுகச் சோதியு
முறுப்புடைத் திருக்குழை யுருவமும் புருவமும்
நயனமர்ந் தருள்புரி நயனம் புயமு

மயன்முதன் மதித்தபத் மாசனத் திருப்பும்
வகுளா பரண மார்பமு மவுலியு

முகுளா திணைவிழி முழுதுறு காட்சியிற்
கடிய வுணர்வொடுங் குழைந்தெழி னாவாற்
பாடிநின் றுடியும் பன்னாள் கழிந்தபின்
பொருவிலபே ரின்பமும் புணர்வான்
ஒருவரந் திருவுள முவந்தருள் கெனவே.

இது நாற்பத்தைந்தடியா யிடையிடை தனிச்சொற்பெற்றுவந்த
நேரிசையாசிரியப்பா. என்னை? “சீர்கு னாத நேரடிக் குறித்தே” என்ப
தனாலறிக. (இது) திணை-பாடாண். துறை-கடவுள்வணக்கம். (கக)

53 கார்க்கழ் பரிநெடுந் தேரின்முந் தியதாற்
காகோ தரவணைக் கண்டுபி னெடுமால்
கார்வா னத்துகு மாரியும் வலவா
காரிகை மைபுண் கண்கலுழ் மாரியுங்
காமனைங் கணைமலர் பொழிநறை மாரியுங்
காட்சிமுந் நீரிற் கலந்திவ ணைதிர்கொளுங்
காலுருள் கொடாததை யறிந்தொரு கனவரை
காணுதி யவனுறக் கடாவுதி யிரதங்
காவலுன் னுயிர்க்கினி யதுவே
காவலின் மெனதுயி ருறுதுயர்க் கடற்கே.

இதுவும் நேரிசையாசிரியப்பா. இஃ தடிதோறும் முதலெழுத்
தொன்றிவரத் தொடுத்தமையா னடிமோனைத் தொடை. பகுதி-
பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை-பாகனாடு கூறல். (கஉ)

54 அணங்களு ளுறையுளென் பதந்தா மரையே
சுணங்குலா மிளமுலை னுணைத்தா மரையே
யொளிர்முக மரங்கலுந் தியந்தா மரையே
தெளிதரின் மதர்விழி செந்தா மரையே
தொடிக்கையுந் னுணைத்தா மரையே
யடிச்சுவ டணியிழா யலந்தா மரையே.

இஃ. தடிதோறும் எழுத்தா னுஞ் சொல்லா னும் ஒன்றிவரத்
தொடுத்தமையா னடியியைபுத்தொடை. பகுதி-சேட்படை. துறை-
அவயவங்கூறல். (கங)

55 அராவணை மிசைத்துயி லமர்ந்தரு ளரங்கனைக்
காரசல மூலமென் றழைத்தருள் கண்ணனை
முராரியை யிரணியன் மதுகையை முறுக்கிய
நாராயை நயந்திறைஞ் சினரே
தாாதலம் விரும்புமந் தாமமெய் துவரே.

இஃ தடிதோறும் இரண்டாமெழுத் தொன்றிவரத்தொடுத்தமை
பான் அடியெதுகைத்தொடை. (கச)

56 செந்தா மரைமகள் புணர்திரு வரங்கன்
கார்க்கடல் வண்ணன் கண்ணனெம் பெருமான்
வாமனை கேசவன் மாதவன் சீதரன்
நெடியோ னீரடி பெனநில மளந்தோன்
அடியினை நறுமல ரதுதாய்
முடியிசை தரிப்பவர் முத்தரா குவரே.

இஃ தடிதோறஞ் சொல்லா னும் பொருளா னும் முரணத்தொடுத்த
மையா னடிமுரண்டொடை. (கரு)

57 ஆயு னிரைகாத் தருளரங் கேச
னீஇ னிறக்கரி நிழன்மருப் பொடித்தோன்
பூஉ மகள்புணர் புயலடித் துணையிற்
நேள மலரிடு மவர்வினை
போலு மொருநொடி யினிற்புறக் கொடுத்தே.

இஃ தடியளபெடைத் தொடை. (கசு)

58 நாவே ¹விழுமிய நலனுடை முதற்பொருள்
பொருளுரை யாய்தகிற் புகலமற் றுளதே
யுளதே வண்டிமி ருறுமல ரோடை
யோடை மால்வரை மூலமென் றுரைசெய
வோடை மால்வரை மூலமென் றுரைசெய
வுரைவிசைத் தடங்கா வொல்லையிற் குறுகுபு
புனிற்றா வெனவருள் புரிந்திடர் செகுத்த

(மாறனலங்காரப்பாடம்.) ¹யூனுறு ளலமிகு.

வறைபுன லாங்கத் தமுதினை யன்றியு
மதித்தொரு ¹முதலினை மகிழ்ந்து
துதிப்பது முளதோ சுர்பெரு நாவே.

இதனுள் நான்கந்தாதித்தொடையும் வந்தமையா னந்தாதித்
தொடை. (க௭)

59 திடனே திடனே திடனே திடனே
யிறைதிரு வாங்க னென்பது
மறைமுத லரியென வாழ்த்திய துறினே.

இஃ தோடிமுழுது மொருசொல்லேவாத் தொடுத்தமையா
னிரட்டைத்தொடை. (க௮)

60 மாறனை யேத்தார் விழுதி நாகிற்
சுடுநெறி யினியார் செல்வர்
விடலை கங்கு லாறியே குதியே.

இது மோனைமுதலாய முழுது மொவ்வாதுவந்த செந்தொடை.
நேரிசையாசிரியப்பா. (க௯)

தொடைவிகற்பம் வருமாறு:—

61 இரவினி லிருள்கடி முழுமதி வதன
மிதுசிறு பிறைநுத லிவைமுரி புருவவி
லினமணி நிரையென வணிகை யிலகிய
திணைவிழி யிருகய விணைபணி மொழிநறை
யிளமுலை மரைமுகை யிடுகிடை யிலையா
லிலைவயி றிமிழ்வளை களமெனு மிருநில
மிமையவ ரிறைவனொ டிரதிம னிருடிகண்
மனமரு டகைமட வாலெனு மமுதினொ
டளிமூரன் மதுமகி முணிவர முனிவரை
யளவிய நலனில ணைமதலு
மவணனை யெதிருரை யினனனு பமனை

இதனுள் இணைமோனைமுதலிய விகற்பமேழும்வந்தமை காண்க. (1)

(மாறனைக்காரப் பாடம்.) ¹முதலையே.

- 62 அறமுத லரியெனு மவனே பானே
யணுவினு ளவனே செகமுணர் பானே
மனனே கரிசொல வருபுயல் பானே
யமுதரு ளினனே யவனே பானே
நிலனே வானே நிறைமுதல் பானே
வலனே தரிதிகி ரியனே பானே
யயனே சிவனே யயனே பானே
யின்னண மமைதா லிறையாங் கேசனைப்
பொன்னடி பணிபவர் புதுபதி
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பார்தா மமதே.

இதனு ளிணையிபைபுமுதலாயின வேழவிகற்பமும் வந்தமை
காண்க, (௨௧)

- 63 முற்குண னுற்பவ மாதலின் முழுமுதல்
பொற்கம லத்திரு முற்ற முயங்கிய
வற்புத னூண னுமென வுற்றபி
னற்றது பற்றெனி லுற்றது வீடுபிர்
செற்றது மன்னுறி லற்றிறை பற்றே
பற்றிலன் முற்றி லடங்கென நற்றமிழ்
கற்றவன் மற்றிரு பற்றறு கொற்றவ
னுத்தம ஞானமுத் திரைக்கையு முகமும்
பத்திமை யாற்றெரி சிப்பவர்
நித்தர்வந் தெதிர்கொள முத்தரா சுவரே.

இஃ திணையெதுகைமுதலாய விகற்ப மேழும்வந்த நேரிசையாசிரி
யப்பா, (௨௨)

- 64 அறிவில ருணர்வுள ரெனுமவ ரளவினி
லருவமொ டொளிர்ந்திரு வருவம துடையனை
யெளியனை யடியவர்க் கேணையோர்க் கரியனைக்
கனவினு நனவினு மறிதுயிற் கண்ணும்
வெண்சங் காழி செம்மணிப் பொன்முடி
காலைபு மாலைபுங் கண்டுநன் பகலிணு

மின்புறத் துன்பமற் றிம்பரொ ¹டும்பரு
ணறவார் மலர்மக னுதனை
மறவா தவர்பதம் ²வாழ்த்துமென் னாவே.

இஃ திணைமுரண்முதலாகிய வேழவிகற்பமும் முறையே வந்தமை
யான் முரண்கிகற்பத்தொடை. (௨௩)

65 நர அல் வா அய் மூலமென் றழைப்பச்
சா அல் புணர்ந்து தா அன் விரைதலின்
கா அ லெனநிமிர் கலுழனிற் போலு
யா அழ் நீஇர் வா அழ் முதலையி
னா அ ருயிருண் கோலு மா அன்
றா அ தா அர் பூஉமகள் சேளர்
மோலு கூஉர் மா அ மா அ
லெனவெரு கா லுரை நாவே
நமைபொரு கா லமு நண்ணு னமனே.

இஃ திணையளபெடை முதலாகிய ஏழுவிதற்பமு முறையானே
வந்தமையா னளபெடை விகற்பத்தொடை. ஆகத் தொடைவிகற்பம்
முப்பத்தைந்தும் வந்த இவையு மோர் ப தின் மூ ன் றும் நேரிசை
யாசிரியப்பா. (௨௪)

66 கடுவே கடலெனக் ³கருநெரிங் கண்ணினை
காமனுங் காமுறுங் காட்சிய காண்முகங்
கிள்ளையின் ⁴கிளவியுங் கிளைத்தகைக் கிளையுடைக்
கோமுங் கிர்த்திக் கோமுங் கோ
ருவரிடைக் குளிர்பொற் குன்றே குவிமுலை
கூர்புதற் கூன்சிலை கூற்றயிர் கூட்டுணுங்
கெடலருங் கெழுதகை கெழுமுடி கெழீஇய
கேகயங் கேளொடுங் கேடுறுங் கேழியல்
கைபுனை கைக்கிணை கைக்கிணை கைத்தனை
கொண்டலுட் கொண்டன கொண்டையுங் கொடியிடை
கேட்டாக் கோவலர் கோற்றொடி கோமான்

(மாறனலங்காரப் பாடம்.) ¹டும்பர், ²வழுத்துமென், ³காந்தடுங், ⁴கிளையுங்,

கௌரவ கௌசிகன் கௌசிகம் கௌத்துவ
மணியெனக் கொண்டுமுன் மனவி டளித்தோன்
கண்ணகன் குறங்குழக் கனவரை
மண்ணகத் துறையுளாய் வளர்நில மகட்கே.

இது ககரவருக்க முற்றுமோனைத் தொடை. இதுவும் நேரிசை யாகிரியப்பா. (௨௫)

67 தேமகிழ் மாப்பன் றுடரியஞ் சிலம்பிற்
முமரை மலருங்
காமரு குவளையுங்
கோங் கரும் பிணையும்
பூங் கரும் பிணையுந்
தாமலி பூங்கொடி தருமனக் களியே.

இஃ தாறடித்தாய் முதலடியு மீற்றடியு மளவடித்தா யிடையிற் குறளடி யிரண்டுஞ் சிந்தடி யிரண்டுமாக வந்த இணைக்குறளாகிரியப்பா. துறை-காட்சி. அலங்காரம்-உருவகவாய்பாட்டான்வந்த வுடனிலைச் சிலேடை. (௨௬)

68 படுதிரைப் பௌவமும் பானலம் போதும்
விடுசுடர்க் கதிர்வா விரிமரை மலருங்
கடுவுங் கணையும்
வடுவும் பிணையு
மடுபோர்க் கூற்றின் கணிச்சியுங்
கொடுவே லிணையுங் குறிக்கொளுந்
தடுமா றண்கட் டாழ்குழ லாயத்
தொடுவாழ் வெய்கிட முபநிட தப்பொரு
ணடுவாய்த் தமிழ்மறை நவின்றருண் மாற
னெடுமால் வரைச்சந் தனத்தண் ணிழலே.

இதுவும் பத்தடித்தாய் முதலிரண்டடியு மளவடித்தாகியு மீற்றி னில் நாலடியு மளவடித்தாகியு மிடையிற் குறளடி யிரண்டாகியுஞ் சிந்தடி யிரண்டாகியும் வந்த இணைக்குறளாகிரியப்பா. அலங்காரம்-பல பொரு ளுவமை, பகுதி-பாங்கற்கூட்டம். துறை-இயல்பிடங்கூறல்.)

69 *வெண்டிரைப் புனற்கா விரியயல் விரிந்த
வண்டிமிர் பாசடைக் குவளைமென் பனிமலர்
முட்டாட் டாமரை முறுக்குடை நாண்மல
ரர்க்கெறி வள்ளித ழாம்பற் போதுடன்
மேய்தரு கயவாய் மேதிகன் றுள்ளுபு
பணைமுலை சுரந்து பனிந்துபாற் றடினி
நெட்டிலை யரம்பையி னீடுபொற் கூன்கனி
முடவடிப் பலவின் முப்புறக் குடக்கனி
நெடுவெண் டிங்க ணடுமறுத் துடைத்திடுஞ்
செந்தளிர்ப் பொங்கர் மாவின் றீங்கனி

* இச்செய்யுள், மாறனலங்காரத்திற் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது.

வெண்டிரைப் புனலற வியலயல் வயல்வீரி
வண்டிமிர் பாசடைக் குவளைமென் பனிமலர்
புறக்கொடை மதிதரப் பொதியவழிந் ததுபோய்ச்
சிறக்கணித் தனவாஞ் சேயிதழ்க் குமுத
முட்டாட் டாமரை முறுக்குடை நாண்மலர்
கட்கா மருகடை வாய்வழிந் திழிதா
மேய்தரு கயவாய் மேதிகன் றுள்ளுபு
பணைமுலை சுரந்து பனித்தபாற் றடினி
நெடுவெண் டிங்க ணிறைமறுத் துடைத்தொளிர்
செந்தளிர்ப் பூஞ்சினைத் தேமாத் துகுகனி
முடப்பரி யரைப்பலா முப்புறக் குடக்கனி
புறக்காழ் மரகதப் பூக யிடற்றி
னிறக்காழ் திரண்டு நீண்டுகிர் பழுக்காய்
நெட்டிலை யரம்பையி னீடுபொற் கூன்கனி
புறையிரு டீஇக்கதிர் பொழிநவ மணிக்குவை
சுழித்தெடுத் திரைத்தவாய்த் தாமலர் பலகொடு
பாற்கடல் பொன்னியுட் படிதிரு வருவங்
காண்பதின் முன்னிய காட்சியொன் றெனலாய்த்
துறைதொறுந் துறைதொறுந் துழனியின் வளைக்குந்
திருவரங் கேசனைத் திருமறு மார்பனை
மனத்தற நினைந்தும் வாழ்த்தியும் வணங்குந்
ரெக்குலத் தெவரே யாயினு
மக்குணத் தவர்க்கடி யேனடி யேனே,

சுழித்தெழு திரைக்கையிற் றாமலர் பலகொடு
பாற்கடல் பொன்னியுட் படிதிரு வருவங்
காண்பதின் முன்னிய காமர் காட்சியிற்
றுறைதொழந் துறைதொழந் துழனியின் வளைக்குந்
திருவரங் கேசனைத் திருமறு மார்பனை
வாழ்த்தியும் வணங்கியு மனத்தூற நினைக்குந்

* ரெக்குலத் தெவரே யாயினு
மக்குலத் தவர்க்கடி யேனடி யேனே.

இது; நிலைமண்டிலவாசிரியம். (இதனுள்) அடைசனை முதலென
முறைமுன்று மயங்காமை வந்த வண்ணச் சினைச்சொல். அலங்காரம்—
(இது) தற்குறிப்பேற்றவுவமை. திணை—பாடாண். துறை—நகர்வாழ்த்து.

70 வான்றிக முதய மதிமழை முகிற்கீழ்
மீன்றிரி தமா வெண்டிரை வைப்பினு
ளருவியஞ் சுவண வருவரை ஞாங்கர்
வாழ்திற மெனலாய் வதனமு மோதியுங்
காழ்புனை திதலைமென் கதிர்முலைச் சுவடு
முறுப்பமைந் தோவிய முயிர்படைத் தியங்குத
லறியா தாங்க ணணிவரைச் சாரலிற்
செறியா வுடைந்ததென் றிண்ணிய நிறையே.

இதாவும் நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா. பகுதி — பாங்கற்கூட்டம்.
துறை—உற்ற துரைத்தல். அலங்காரம்—நிரனிரையுவமை. (உக)

71 மன்னேர் நின்றனன் வடமலை மிசையே
முன்னே சிலர்தொழ முயல்வது கண்டே
பொன்னே யலவிடு வதுமொரு பூவே
யென்னே சிலரெவ னாகெய் துமதே.

இஃ தடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா. திணை—பாடாண். துறை—
கடவுள்வாழ்த்து. அலங்காரம்—சுவையினு ளிழிவுபற்றிய வழுக்கை. (1)

* இது முச்சீரடியாயிருத்தலால் 'இது நிலைமண்டிலவாசிரியம்' என்னும்
குறிப்புடன் பொருந்தாதிருத்தல் கவனிக்கத்தக்கது.

- 72 பதிகளி னதிபதி திருமகள் பதியே
து திகளி னதிபதி தமிழ்மறைத் துதியே
மதிகளி னதிபதி மாறணுண் மதியே
நதிகளி னதிபதி வாசா நதியே.

இதுவும் அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா. திணையுந் துறையு மிதுவு
மது. அலங்காரம்-சாரம். (௩௬)

- 73 தண்ணறுங் கடப்பந் தாச்செவ் வேளெனு
மொண்மையுங் காந்தியு முயர்குடிப் பிறப்பும்
வாய்மையுங் குறையிரந் தொழுகலும் வண்மையுந்
தூய்மையும் வைகலுந் தொடர்பிடை விடாமையு மல்லாற்
கன்னலின் வளமலி கழனிநன் னூடும்
பொன்னெடுங் குன்றமும் புரவல புரப்பினுங்
கலைபயின் மாறண் காரிதந் தருள்கார்
மலைவளர் மயிலனை யாட்கு
முலைவிலை யாமென மொழிதலொல் லாவே.

இது நேரிசை யாசிரியப்பா. இதனுள், 'தூய்மையும் வைகலுந்
தொடர்பிடை விடாமையு மல்லா'லென நாலாமடி யைஞ்சீரடியாய்வந்தது.
இதன் வேறுபாடுங் கண்டுகொள்க. இது அலங்காரம்-விரியுவமை.
பகுதி-வரைபொருட்பிரிதல். துறை-அருவிலைசெப்பல். (௩௭)

- 74 கண்ணன் வாளுர் பெம்மான் கார்போல்
வண்ணன் மோகூர் வைகும் மாயோன்
றண்ணந் தாமந் தாரான்
விண்ணின் றிங்கட் கென்செய் வேனே.

இது, நேரோன்றாசிரியத்தனையான்வந்த நேரிசையாசிரியப்பா.
திணை-பெண்பாற்குற்றுக் கைக்களை. துறை-கையறல். அலங்காரம்-
அவயவியுவமை. (௩௮)

- 75 மறைநலின் மறைமொழி வகைமயர் வறவுறு
முறைதரு தமிழ்மறை மொழிமகிழ் முனிவனை
யிறையென வுணர்பவ ரெவ்வ
ருஷைபதி மலர்மக னுறைபா னுலகே.

. இது நிரையொன்றுசிரியத்தனையான்வந்த நேரிசையாசிரியப்பா.
(இது) திணை-பொதுவியல். துறை-பொருண்மொழிக்காஞ்சி. அலங்
காரம்-சுவையினுள், கல்விபற்றிய பெருமிதம்.* (௩௪)

ஆசிரியப்பாவினம்.

- 76 கஞ்சத் திருமால் கழல்பாவு மாறனார்
செஞ்சொற் திருவாய் மொழியுணர்ந்த சிலத்தார்
வஞ்சப் பிறவி வலைப்பட்ட மெலாரே.
ஆயத் தருமா லடிபாவு மாறனார்
நேயத் திருவாய் மொழியுணர்ந்த ஞானத்தார்
மாயப் பிறவி வலைப்பட்ட மெலாரே.
தந்திக் கருண்மால்பொற் றுள்பாவு மாறனார்
சிந்தித் துரைத்ததிரு வாய்மொழிதேர் சிற்றுணத்தார்
வந்திப் பிறவி வலைப்பட்ட மெலாரே.

இவை மூன்றடியாய்த் தம்மு ளளவொத்து ஒருபொருண்மேன்
மூன்றடுக்கிவந்தமையா லாசிரியத்தாழிசை. இவ்வுதற் திணையுந் துறை
யும் அலங்காரமு மது. (௧)

- 77 இருநில மூவடி யெனவளர்ந் தோங்கிய
திருமறு மார்பனைச் சிந்தையுள் வைப்பவ
ரொருபொழு தினுமிட ருறுவதொன் றிலரே.

இது, தனியே வந்த ஆசிரியத்தாழிசை. இதுவும் திணையும்
துறையும் அலங்காரமும் அது. (௨)

*இதன்பின், “இனி, கோயிற்கலம்பகத்துள், ‘கரைபொரு தொழுகும்
காவிரி யாரே’ என்னு மகவல்போல இடையிடை தனிச்சொற்பெற்று முதலே
அடி-இ-அந்தாகிப்பதாக வோரகவல் பாடவேணும். இ ர ண் ட ா வ து
இவ்விரண்டடியாய் எழும் எட்டுத்தான மாகி கூ-ந் தனம் ஆறடியாய் நேரிசை
யாசிரியப்பாவாய்ப் பாடவேணும். ஆசிரியப்பா முற்றும்” என்று எட்டுப்பிரதி
யிற் காணப்படுகிறது.

78 அலைபயில்பாற் கடல்கடைந்தன் மழுதளித்த திருவாங்கத்
தழுதை பேத்துங்
கலைபயில்வண் டமிழ்க்குருகூர் மகிழ்மாறன் வரையணையீர்
கட்ப டாந்தீர்
முலையெனுமான் மதக்களிற்றின் முன்னிறத்தி வினையேனைக்
கொலைபயில்வேல் விழிபுதைத்த தறநிலையோ வறநிலையோ
கூறு வீரோ.

இது, நான்கடியாய் ஈற்றயலடிசூறைந்து அல்லாத அடி ஒத்துவந்த
ஆசிரியத்துறை. பகுதி-பாங்கற்கூட்டம். துறை - நாணிக் கண்
புதைக்கு வருந்தல். அலங்காரம்-சங்கீரணம். (௩)

79 திரைத்திருப்பாற் கடல்கடைந்து தெள்ளமுதும் பருக்களித்த
திருமால் செய்கை
யுரைத்திருப்பா ரிடத்திழைத்த ஆழ்வினைசென் றணுகாதென்
றுரைப்ப தொன்றோ
வுரைத்திருப்பா ரிடத்திழைத்த ஆழ்வினைசென் றணுகாமை
வரைத்திருப்பா ரிடத்திழைத்த வல்வினையும் வரைத்தவர்பான்
மருவா தன்றே.

இஃ தீற்றயலடிசூறைர் திடைமடக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை.
திணை-பாடாண் துறை-கடவுள்வாழ்த்து. அலங்காரம்-கல்விபற்றிய
பெருமிதம். (௪)

80 வண்ண மகிழ்மாறன் மால்வரைமா னுனனத்துட்
கண்ணென் றிகல்புரிவன் கூற்றினைபேன் வைத்தானெண்
கண்ணு ளானுங்
கண்ணென் றிகல்புரிவன் கூற்றினைவைத் தாலயலா
ருண்ணின் றுயிர்கவர்வ துள்ளா தென வெளிவிட்டா
ருரனுள் ளாரோ.

இது நான்கடியாய் இடையிடைசூறைர் திடைமடக்காய்வந்த
ஆசிரியத்துறை. பகுதி-இயற்கை. துறை-தகையணங்குறுத்தல்.
அலங்காரம்-அவயவியுருவகம். (௫)

81 கோடுவான் கலைவிராத் திழைத்தபருப் பதக்குமி நீவ நாளு
மோடுவான் மதியகட்டி னுறுபிணையைப் பிணையெ னக்கொண்
[மும்பர் வாவக்
கோடுவார்த்திழிதருதெள்ள முதவருவியிற் குழமிக்கொடியனாரே
யாடுவார்மைந்தருமுண்டுண்பது மத்தெள்ளமுதேபவர்களுளும்.

இஃ தறுசீர்க் கழிநெடிவடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். திணை-
பாடாண். துறை-நாடுவாழ்த்து. அலங்காரம்-திரிவதிசயம். (சு)

82 படியின்மேற் படிந்தகதிர்ப் படைமீது கிளர்களையாம் பணிவண் டாடிக்
கடியுணீ லமுநறுமென் கமலமுஞ்சாய்ந் துடன்கிடந்த காட்சி கூறி
னடியுமா கமுந்தழுவிக் கொழுநரொடுங் கலவியினி லமுந்தி யோர்தம்
முடியுமே தகவுடைநன் முகத்துறவைத் துடன்றுயிலு முறையே
[போலும்.

இதுவும் அது. துறையும் அது. அலங்காரம்-ஒருவயிற்போலி. (.)

83 நிறந்தழைவான் கதிருணங்க வங்குரித்தங் குடன்வளர்ந்த
நீர்மைத் தாகுந்

நிறந்தழைசெங் கமலமுமிந் தீவாழு முடனுணங்குஞ்
செயலுந் தீந்தேன்

வறந்தரவண் டினந்துறந்த செய்கையுநீ ரவருறவின்
மாண்புந் கள்ளுண்

டறந்தவறித் தீரிகளிய ருறவினிழி வையுமுணர்த்து
மமைதித் தாமே.

பாவினம்-இதுவுமது. துறையும் அது. அலங்காரம்-நிதரி
சனம். (அ)

84 காழகிற் பொழிலுஞ் சந்தனப் பொழிலுங்
கமழ்நறுஞ் சண்பகப் பொழிலுங்
கோழரைக் கழுநு நாளிகே ரமும்பொற்
கோங்கும்வேங் கையுமலர்க் குருந்து

மாழையஞ் சீனோமுட் புறக்கணிப் பலவு
 மாவுநா கமும்பிணை மருதுந்
 தாழையு மகிழும் வாழையுங் கரும்புந்
 தனித்தனி தழைத்த ¹வெம் மருங்கும்.

இது, எழுசீர்க் கழிநெடிலடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். (க)

85 மாவழுங் ²கடமும் பனசமும் பிடவும்
 வடபுமா தவியுமா துளமுங்
 குரவமு மிலவுந் திலகமும் விளவுங்
 கொன்றையுஞ் செருந்திலுங் குமிழு
 மாசுநா வலுந்தான் றியுமீ தகியு
 மாமல கமுநாந் தமுமாம்
³பிரமமே லமுமார் மரமும்வே முமுஞ்சம்
 பிரமுந் துவன்றசால் பினவே.

இதுவு மது. (க0)

86 வள்ளையங் கொடியு முல்லையும் விரைமென்
 மயிலையு மிருபுடை மயங்கிக்
 கொள்ளைவண் டினம்பாண் முரன்றறு பதத்தாற்
 குடைந்துதே மதுமடை திறக்கு
 முள்ளுடைக் கொழுந்தாட் கமலமும் விரவி
 முறுக்கவிழ் குவளையு மிரவின்
 விள்ளிதழ்க் குமுதத் தொகுதியும் பகுதி
 விளைக்கும்வா விகள்பல பலவே.

இதுவு மது. இவை மூன்றும் நாடுவாழ்த்து (த்துறை). அலங்
 காரம்—இடத்தன்மை. (கக)

(மாறணங்காசப் பாடம்) ¹தெய்மருங்கும். ²கடம்பும் பனசமு மருதம்.
³பிரமமே லமுஞ்சன் பசமும்வே முமுஞ்சம் பிரமுந் தழைந்துள் வொருசார்,

87 தாழிதடங் கடலகடா யொலிக்குந் தண்ணர்
தனிதருதீம் பாறயிராய்த் தலைப்பெய் *கோவாப்
பாழிநெடுங் கிரியெனுமந் தரமத் தாகப்
படநாகம் வடமாகப் பரந்த தேவர்
வாழியிருந் தெள்ளமுதங் கடைநா ளாழ்ந்த
வயிரவரை யினைக்கமட வடிவா யேந்து
மாழிபுனைந் தெழுதடக்கைப் பெம்மான் றெண்டர்க்
கடியவரா நிலைமையரென் னடிக ளாவார்.

இது, எண்சீர்க் கழிநெடிஷடியான்வந்த ஆசிரிய விருத்தம். இது துறை-கடவுள்வாழ்த்து. அலங்காரம்-வினைத்தன்மை. (கஉ)

88 வெற்றாணென் றிசையாது சாவா மூவா
விழுமருந்தொண்டெறக்கமேய்வானோரைச்
செற்றாணென் றிசைகனக னிங்கு ளானோ
சிறுவவென மதுகைநா சிங்க மாகிப்
பொற்றாணெட் டகடுகிழித் தவன்ற னாகம்
போழ்ந்துகிரா லனைந்துகுடர்ப் புண்ணீர் மாலை
கற்றாணம் பொருவுதிர டிண்டோள் வேய்ந்த
கருணைவரைக் கடிமைசெயுந் காட்சி யாரே.

இதுவும் எண்சீர்க் கழிநெடிஷடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். இது வும் துறை-கடவுள்வாழ்த்து. அலங்காரம்-அவயவவுவமை. (கஉ)

89 தேனிலங்கும் பைந்தாம மாலை மார்பிற்
றெசாதனன் மகவாகித் திண்கான் மேவி
வானிலங்கோ ளேழுமரா மாமும் வாலி
மார்பகமு மிலங்கேசன் மவுலி பத்த
நானிலத்தன் றிழிதரவோர் வானி தூவி
நன்னுதலா னுடன்கடி யிளவ லென்போன்

*கோவாம் என்றிருப்பிற் பொருள் பொருந்துவதாம்.

† 'தொன்றுண்டுறக்க' இடன்றிருப்பிற் பொருந்துவதாகும்.

முனிலங்கா புரம்புரப்பக் கனித்த வென்றிக்
தனாரான் நனக்கடிமை தழைந்து ளாரே.

இதையும் எண்சீர்க்கழிநெடிலடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். துறை-
இதையும் கடவுள்வாழ்த்து. அலங்காரம்-வீரம்பற்றிய பெருமிதம். (1)

90 உடைமணியுங் கிண்கிணியுங் கறங்கா வண்ண
மொதுக்கிமு வொன்றுடனா ளற்ற நோக்கி
யிடைமகளிர் மனையிடைபுக் கதன்பொற் றேண்மீ
தேறிநிமிர்ந் திடக்கையுறி பிடியா மற்றைப்
புடைமலர்க்கை கொடுவெண்ணை தொடுவுண் டந்தப்
புதல்வனுக்கும் பருந்தருத்திச் சிங்க நோக்கிற்
கடைநயன மணிவாயில் பற்ற நின்ற
காட்சிநினைந் தாடுவார் பாடுவாரே.

இதுவு மது. அலங்காரம்-வினைத்தன்மை.

(கடு)*

91 பொலந்தளிர் மிளிர்ந்தப் பொறையுயிர்த் துலவா
நலந்தழைகோங் கரும்பரும்பி நறைததும்பு நறுநெய்தன்
மலர்ந்துளபொற் புடைக்கமல மலர்ந்தெதிர்ந்தோர் மம்மர்நோய்
புலந்தனவாஞ் செழுங்காந்தள் பொருவின்கொழும் குமிழினொடு
மலர்ந்தளிதாய் மணமல்கி யமைந்தபொனங் கொடிமன்னே.

இஃ தைந்தடித்தரவு.

நான்முகத்தோன் நனக்கமைத்த நவையறுபொற் பினவாகும்
வான்முகத்தும் வளர்பொழிற்கண் வளர்வதுதா னுளதென்றோர்
நான்முகத்தும் வியப்புறவே நுவல்வதுமொன் றிலதாயும்;

வெண்டிரைப்பாற் கடல்படந்த விழுமியதென் ளமுதருந்து
மண்டர்தம னியப்புவனத் தமைந்துளவைந் தருவகத்துங்
கண்டனனென் றெருபனுவல் கழறியதொன் றிலதாயும்;

* ஏட்டுப்பிரதியில் இதனையடுத்து, 'பொலந்தளிர்' என்ற முதற்குறிப்
புடைய செய்யுளும் அதுபற்றியகுறிப்பும் எழுதப்பட்டு க௭ என்று எண்கொடுக்
கப்பட்டுளதாயினும், (கடு) என்பதன்பின் ஆசிரியப்பாவினம் முற்றும் என்று
வரிப்பிளந்தெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

தத்துதிரைக் கடல்வளைத்த தாணியினள் ளிடையாக
வைத்தவிரு சுடர்வலஞ்செய் வடவனாயின் மருங்காய
வுத்தாதிக் கினும்பனுவ லுரைத்துளதொன் நிலதாயும்;

எங்கோன்,

இவற்றள், முன்னைய மூன்றாம் மூன்றடித்தாழிசை. வனையது
தனிச்சொல்.

அருட்புயன் மாற னருவியற் துடரிப்
பொருப்பினுட் கண்டவற் புதத்தான்
மருட்கையின் வயத்ததாய் மகிழுமென் மனனே.

இது, மூன்றடியாய்வந்த நேரிசையாசிரியப்பாவாலிற்ற சுரிதகம்.

இது, அகநிலையொத்தாழிசைக் கலிப்பா. பகுதி-இயற்கை.
துறை-காட்சி. அலங்காரம் உருவகவாய்பாட்டால் வந்த உடனிலைச்
சிலேடை.

கலிப்பா.

92 கீலாலங் குளிறுதிரை கெழுகடன்முற் றகன்ஞாலத்
தாலால மிசைபவள வருவரையுங் கருவரையுந்
1தமவெனவாங் கமைத்ததொழிற் றண்மையுட னொருதலையா
யெமதெமதென் றெதிருனரின் னுயிர்ச்செகுத்தீத் திருநோக்கிற்
கடைசிவந்து 2வரிபாந்து கவின்பெறுவார் குழைபோழ்ந்த
வடிபுரைமாண் 3மதர்மழைக்கண் மதிபுரைவா ன றுறுதா அல்;
இஃ தாறடித் தாவு.

இடர்தழுவும் குனிசிலைக்கை யிகன்மறவர் 4கொடுக்கணையோ
டுடன்றெழிலொண் சுடர்வடிவேற் குணவாத லொருதலையாற்
றொடர்ந்தெழுதின மமரேற்செண் பகமாறன் றுணையடிசேர்
திடர்5தழுவுந் ததியரெனத் தெறலருநன் கருளுவனே;

(மாறனலங்காரப் பாடம்) 1தமிழியென் னதுவெனலாந் தவலருமாண்
டொழிற்றண்மை. 2கருமையவாய்க். 3மதர்மலர்க்கண். 4கொடுக்கணையோ
டுடன்றெழிலென். 5தழுவு ததியரெனத் தெருளுநன்.

வாட்டானைத் துறுமறவர் வயிரவழற்¹ பிழம்பெறிகட்
கோட்டானை யுடன்வரிலென் கூடிலேவே லவர்மார்பிற்
றீட்டானை னினையளிப்ப னுமரேற்றில் வியதுளபத்
தோட்டானைத் தொழுமாறன் றெண்டரினன் கருளுவனே;

குளிர்மதிவா னகடுநிஞ்சக் கொடித்தேரின் குழுவினொடு
மொளிதிகழ்வன் படைமறவ² ருடன்றெழில்வைந் துதிவேலாற்
களிப்பில்வெந் தொழில்புரிவ னுமரேல்வண் கருணைச
³னளிப்பினன் மகிழ்மாற னடியரினன் கருளுவனே;

இவை மூன்றும் நான்கடியாய் ஒருபொருண்மேல் அடுக்கிவந்த
தாழிசை.

எனவாங்கு,
[தனிச்சொல்]

காணுதி காணுதி கனல்தெற் கெழினூந்
தாணுவி னிலைதவ றினுந்தவ ருவுரை
குன்றுகுழ் கூர்ப்பாற்⁴ கொடுநெறி
மொன்றூர் யழுங்கு நுறவே குதியே.

இது நான்கடியாய் நேரிசையாசிரியப்பாவினா வற்ற சுரிதகம்.

இது, தரவு தாழிசை தனிச்சொல் சுரிதகமென்னும் நான்குறுப்
பினு மிழுக்கின்றாய்வந்த ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா; என்னை? “ஒத்தா
ழிசைக்கலி கலிவெண் பாட்டே, கொச்சக முறழொடு கலிநால்
வகைத்தே”, “அவற்றுள், ஒத்தா ழிசைக்கலி யிருவகைத் தாகும்”,
“இடைநிலைப் பாட்டே தரவுபோக் கடையென, நடைபயின் றெழுரு
மொன்றென மொழிப்”* எனபவற்றான் உணர்க. இதனை யாப்பருங்
கலக் காரிகையார் நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா வென்ப. அலங்
காரம்—சுவையினுட் பெருமிதம். என்னை? “கல்வி தறுக ணிசைமை
கொடையெனச், சொல்லப் பட்ட பெருமித நான்கே”† என்றாராகலின்.
பகுதி—உடன்போக்கு. துறை—அடலெடுத்துரைத்தல். (க)

(மாறனலங்காரப் பாடம்.) ¹பிழம்புகுடட். ²ருடங்கெழின். ³னளிதிகழ்தே
மகிழ்மாற. ⁴கொடுநெறிக், கொன்று.

*தொல். பொருள். செய்யுளியல் 130—132.

†தொல். பொருள். மெய்ப்பாட்டியல் 9.

௮3 அண்டரண்ட பகிரண்ட முழுவதுமீன் நகத்தடக்கிக்
கொண்டபெரும் பாழினுக்கு ஞாங்காதாய்க் குளிறுதிரை
மண்டுபெரும் புனல்விரசைக் கப்புறத்தாய் மதிநலந்தோய்
தொண்டரினம் பேசின்பத் துறைப்பில் தாமத்து
ளருணவிளம் கதிருதய மலகிறந்தொன் றியதொன்றுத்
திருமணிமண் டபத்தினுளிர் திரையுடன்வீற் றிருந்துளாய்;

இஃ தாறடித்தாவு.

இலகியவான் சுடர்விளக்கி நெழுதநுபல் பந்தமென
வுல்கொருநான் கினுமதன்க னெருநாலவ ரெனும்படித்தாய்
நிலவலயத் தடைவடைவே நிரைத்துளதீ விருமூன்றுஞ்
சலவியபாற் கடலாவிற் றுயிலுவந்த வொருமுதலாய்;

மீனாவ தாழுதன் மேதினிமேல் வருகற்கி
தானுகி யுனக்குமொரு தந்தைதா யுளவெனலா
யூனர்பைக் குரம்பையினே கெந்தோறு முகந்தோறு
மானுதிங் கமைபருவத் தங்குமமை பவனாகி;

ஏழ்வகைத்தாய்நாலவகைத்தோற்றத்திசைந்துயிழைத்துளதம்
மூழ்வகைத்தா யலம்போது முயிர்கடொறும் பிரியாது
வாழ்வகைத்தாய்ப் புனல்சொரிந்து மலர்நூவி வழிபடுதற்
காழ்கடற்பா ரடியவர்பா லங்கக்கங் கமர்ந்துளாய்;

இவை மூன்றும் நான்கடியா யொருவிகற்பத்தான் வந்த தாழிசை.

பேதமையா ரிறந்துபிறந் துழல்வனெனப் பேதுறு
முதறிவா ரழியாத முதல்வனெனத் தெளிந்துளாய்;
சாபத்தா விழுக்கமுறாத் தலைமையாய் சாபமடைந்
தாபத்தா யினர்சாணை றடைதருமாங் கருள்புரிவாய்;

இவையிரண்டும் ஈரடியிரண்டம்போதாங்கம். (இவை பேரெண்.)

வேதனுமுற் றுணர்வலெனி லறிவரிய மேன்மையாய்;
ஆதரவுற் றிடுமெளியர்க் கறிவெளிய பான்மையாய்;
நினைபவர்தா நினைவுறுமல் வருவமதாய் வெளிநிற்பாய்;
அனைவருங்கண் டால்கியப்பிற றுசிபகர்ந் தெழுபொற்பாய்;

இவைநான் குமநாற்சீரோடி நாலம்போதாங்கம். இவை அளவெண்.

திகிரியை யுயர்வலந் தரித்துளாய்;
 திகழ்வரி வளையிடம் பரித்துளாய்;
 புகர்முக மதமலை சொலச்செல்வாய்;
 பொருமுத லையினுயிர் செலக்கொல்வாய்;
 இரணியன் மார்பது பிளந்துளாய்;
 இருநில மூவடி யளந்துளாய்;
 அரணிய லார்க்கு யடைத்துளாய்;
 அதனிடையேழ்மதிள் புடைத்துளாய்;

இவை பெட்டும் முச்சீரோடி யிடையெண்.

தேனியிர் துளபத்தாய்;
 செனனம் துளபத்தாய்;
 ஈனா திடமெய்தாய்;
 எழுமெழு மரமெய்தாய்;
 அலகையி னுயர்கொன்றாய்;
 அறனல தருகொன்றாய்;
 உலகம் துறுதுப்பாய்;
 உரலிடை யடர் துப்பாய்;

மறைமொழி யினுமெட்டாய்;
 வரைபொரு ளுரையெட்டாய்;
 உறைதயி ரதுகட்டாய்;
 உரைபுகழ் பலகட்டாய்;
 அகன்மலை கலிகையுளாய்;
 அழல்பெரு கலிகையுளாய்;
 சுகடம் துதைமைந்தாய்;
 தகவின ருளமைந்தாய்;

இவை பதினாறும் இருசீரோடிச் சிற்றெண்.

எனவாங்கு,

[தனிச்சொல்.]

பாத்துவ முதலாப் பார்துள வைந்தாய்
 வரத்துடன் முவுரு வாகிய வாத
 திருக்குரு கூரின் றிருவடி வழுத்துது
 மெங்கோன் றிருமகிழ் மார்பின னியற்றமி
 மூழிதோ ஹாழியெவ் வுலகினும்
 வாழிய தாக வளர்க்கநீ பெனவே.

இஃ தாறடித்தாய் நேரிசையுசிரியப்பாவினாவற்ற சுசிதகம்.

இது, தாவு தாழிசை எண் தனிச்சொல் சுசிதகமெனும் ஐந்துறுப்பி
 னால் வந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா. என்னை? 'ஏனைப்பான்மே,

தேவர்ப் பராஅ முன்னிலைக் கண்ணே', 'அதுவே, வண்ணக மொருபோ
கெனவிரு வகைத்தே', 'வண்ணகந்தானே, தாவே தாழிசை பெண்ணே
வாரமென், நந்நால் வகையிற் றேன்று மென்ப', 'தாவேதானும், நான்கு
மாறு மெட்டு மென்ற, நோடி பற்றிய நிலைமைத் தாகும்', 'ஒத்துமுன்
றாகு மொத்தா ழிசையே'. (ஒத்த தாழிசையை ஒத்தாழிசை
பென்றது வினைத்தொகை.), 'அடக்கியல் வாரந் தாவோ டொக்கும்'
முதற்றொடை சுருங்குமன் னெண்ணே', 'எண்ணிடை யொழித லேத
மின்றே, சின்ன மில்லாக் காலையான்* என்பவற்றான் உணர்க. இவ்
வாறு வருந் வண்ணகவொத்தாழிசையினுள் இருசீரோடிச் சின்னம்
பதினாறும் ஒருசீரோடியாய் வருவனவும் உள. அவை:—'உறைபதியி
னுடனயனை யுந்திப்பாற் படைத்தோயு, மறைகடல்கூழ் நிலமுதலா
யனைத்தலதும் புரப்போயும்'† என்னும் வண்ணகவொத்தாழிசையினுள்
முன்றடித்தாழிசை மூன்றாம், 'வானுரீ; நிலனுரீ; மதியுரீ; விதியுரீ;
தேனுரீ; அமிர்துரீ; திருவுரீ; உருவுரீ; அன்புரீ; அருளுரீ; ஆகிரீ;
அந்தரீ; இன்பரீ; துன்பரீ; இன்மைரீ; உண்மைரீ;' என ஒரு சீர்ச்
சின்னம் பதினாறுமாக வந்தவாறு காண்க. 'கெடலரு மாமுனிவர்'‡ என்
னுங் கவியுள் முச்சீரோடி யிடைபெண்ணினையும் இருசீரோடிச்
சிற்பெண்ணினையும் ஒருசாராசியர் இருசீரோடியாகவும்' ஒருசீராகவும்
அளபெழாம லமைத்தவாறுங் கண்டுகொள்க. இவ்வாறு வருந்
வண்ணகவொத்தாழிசையினை ஒருசாராசியர் அம்போதரங்கவொத்
தாழிசையென்று கூறுமாறும் உணர்க. (உ)

இனி வண்ணகமென்பது அராகமென வுரைத்து அவ்வுறுப்புடை
பன வண்ணக வொத்தாழிசை யெனவுஞ் சொல்வர். வண்ணித்துப்
புகழ்தலால் வண்ணகமாயிற்றென்ப துணராதே. ஆன்றியும், எல்லா
வாசிரியருஞ் செய்த வழிநூற்குத் தொல்சாப்பியம் முதலானாதலின்
ஆவரொடு மாறுகொளக்கூறலாம் அது. ஆதலால் அது தொல்காப்பியர்
நோக்கமன்றென வுணர்க. அதற்குஞ் செய்யுள் வருமாறு :—

* தொல். பொருள், செய்யுளியல், 138--142, 144—146.

† ஷே ஷே ஷே ஈச். 146 ம் சூத்திரவுரைபார்க்க.

‡ ஷே ஷே ஷே ஷே ஷே

94 பூமாத நிழண்மணிப்பூண் பொதியலிழ்ப்போன் னிகழ்ப்புனிதக்
தேமலை நறங்களபஞ் செறிமார்பத் திடைமுயங்க
வளப்பரிதாம் பகிரண்டத் தப்புறமு மகத்தடக்கி
யுலப்பிலிளங் கதிருதயத் தொளிகளர்பே ருருவாயு
நன்னரங்கத் தணுக்கடொறு நயந்தணுவா கியுமெழில்கூர்
தென்னரங்கத் தாவணைமேற் ¹நெளிந்திருகண் வளர்ந்துளாய்;

இஃ தாறடித் தரவு.

ஒருசுடராஞ் சொருபமுட னுருபமமைந் தொருசுடரோ
டிருசுடராய்க் குணமொருமூண் நெனலாகி முறைழ்றையே
படைப்பதைபு மழிப்பதையும் புறம்போக்கிப் பழிபிறங்கா
திடைப்புகா வலை² நினதென் நெறித்ததெவ நருளுதியே;

நின்றனவா ³யியங்கினவாய் நீடியபல் னுருவளித்தோன்
பொன்றியநா ளெழுந்தபெரும் புனற்படிந்த வுயிர்களை⁴
யெம்மானே திருவுதரத் திருத்தியகா வற்கவற்றூந்
கைம்மாறங் கெவனோ⁵ முன் கைக்கொண்ட தருளுதியே;

புறம்பயின்ற வினைவழிசார் போக்குவா வினும்பிரியா
⁶தறம்பயின்ற தணுவுளதே லதற்கவற்றை பெடுத்தீனபா
யுண்ணீர்மை யற்றனமாய்ந் துழாநாகிற் புருவதறி⁷ இக்
கண்ணீர்கொண் டகன்றலாக் காவலெவ நருளுதியே;

இவை மூன்றும் ஒருபொருண்மேன மூன்றறிக்கி நான்கடித்தாய்
இரண்டுளிகற்பத்தான்வந்த தாழினை.

தாணியு ளெவரொடு மூரணிய பெருகிற
விரணியன் வானெனு மாணற விகலினை;

ஒருபது சிரமுட னிதபது கா முள
நிருதன துயர்மிசை பொருகளை சிதறினை;

மறையவ ரிறையவ ருறையவின் வடுவுரை
பறைபவ னுயிர்ப்பு மறைகழ வினையினை;

(மாறனல்காரப் பாடம்.) ¹நெறிநருகண். ²யெனதென். ³யியஞ்ஞ
வாய் நீடியபல் னுருவமைத்தோன். ⁴கீ. ⁵தறம்புரிவ தணுவுளவே.

முதலையி னிடருறு மதமலை மடுவினு
ஞதவுக வெனுமுரை யதனெடு முதவினை ;

இவை நான்கும் அராகம் ; என்னை ? ‘உருட்டு வண்ண மராகந்
தொடுக்கும்’ என்பதனாற் குறிவினைந் துருட்டிவந்த துணர்க.

வஞ்சனையோர் வடிவெடுத்து மாதுலனா மறைபயின்ற
கஞ்சனைக்கொன் றாடுகேசன் கடும்பொறையைத் தவிர்த்தனையே ;
குருகுலத்தார் நூற்றுாவரைக் கூற்றுவனாட் டினிவிருத்தித்
தருமன்முத லவர்க்கவனி தனியாளக் கொடுத்தனையே ;

இவை நாற்சீரீரடி யிரண்டம்போதரங்கம். இவை பேரெண்.

கழிபெருங்கற் பினளாடை சுழியாம யைந்தனையே ;
வழிபிடுந்து தனுமாகி மடக்கோலை சுமந்தனையே ;
ததிபாண்டன் றனக்கழியாத் தமனியநா டளித்தனையே ;
விதிகாண்டற் சூலப்பில்பல வேடமவை கொண்டனையே ;

இவை நான்கும் நற்சீ ரோடி நாலம்போதரங்கம் ; அளவெண்.
அற்றேல், நாற்சீ ரீரடியிரண்டம்போதரங்கத்தொடும் இவற்றிடை வேற்
றுமையாதோவெனின் எழுத்து முதலா வீண்டிய வடியிற் குறித்த
பொருளை முடியநாட்டல் வேற்றுமை என்னை ? ‘எழுத்து முதலா
வீண்டிய வடியிற், குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல், யாப்பென
மொழிப யாப்பறி புலவர்’[†] என்பதனாலுணர்க. இந்நோக்கம் மேல்வரும்
இடைபெண் சிற்றெண்ணிற்கும் ஒக்கும்.

தாடகை யுடலுயிர் போக்கினை ;
தாபதன் மனதிடர் நீக்கினை ;
நீடக லிகைபழி தீர்த்தனை ;
நேசமுள் எவனெடு சேர்த்தனை ;
எல்லினை மிதிலையில் வளைத்தனை ;
மெல்லிய விளமுலை திளைத்தனை ;

*தொல். பொருள். செய். 233.

†ஷெ. ஷெ. ஷெ. 78.

வல்ல வடல்கெட நடித்தனை,
மருகினை முதலோடு ¹முடித்தனை

இவையெட்டும் முச்சி ரோடி யெட்டம்போதாங்கம்; இவை
இடையெண்.

உறித்தபிரகட் ண்டனையே ;
உரவிடைகட் ண்டனையே ;
மறித்து நிரை காத்தனையே ;
வழங்கினையைங் காத்தனையே ;
குடநடமுன் பாடினையே ;
குழவினிற்பண் பாடினையே ;
படர்சுகடம் பொடித்தனையே ;
பகட்டுமருப் பொடித்தனையே ;
நாவலன்பின் னடந்தனையே ;
நடித்தனை ²மன் னடந்தனையே ;
கோவலரில் லிறுத்தனையே ;
கோள்ளிடையே ழிறுத்தனையே ;
புள்ளினைவா றிடந்தனையே ;
புரந்தனைபா ரிடந்தனையே ;
தெள்ளமுதங் கடைந்தனையே ;
தேவருளங் கடைந்தனையே ;

இவை பதினாறும் இருசீரோரடிச் சிற்றெண். ஆம்போதாங்க
மெனினும் எண்ணெனினும் ஒக்கும்.

இதனுள், பேரெண் இரண்டும் அளவெண் நான்கும் இடையெண்
எட்டும் சிற்றெண் பதினாறும் அடையே குறைவின்றி வந்தன.

எனவாங்கு,

[தனிச்சொல்]

இனையதன் மையவா மெண்ணருங் குணத்தி
னினைவருங் காவ னிகழ்த்தினை யதன
னின்னது கருணையு நீயு
மன்னிய திருவுடன் வாழிவா ழியவே.

இது நான்கடியாய் நேரிசையீரசிரியப்பானினுலிற்ற சுரிதகம்.

(மாறனிலங்காரப்பாடம்) ¹மொடித்தனை. ²மென்.

இதனுள் ஆறுறுப்புங் குறைவின்றிவந்தமை கண்டுகொள்க. இது யாப்பருங்கலக்காரிகை நோக்கம். என்னை? 'அவற்றொடு முடுகிய லடியுடை யராக, மடுப்பது வண்ணக வொத்தா ழிசையே' என்பதன னும், 'அசையடி முன்ன ராகமவந் தெல்லா வுறுப்பு முண்டேல், வசையறு வண்ணக வொத்தா ழிசைக்கலி'* என்பதன னும் உணர்க.

இவையிரண்டும் திணை-பாடாண். துறை-முன்னது கடவுள் வணக்கம். பனுவல்வாழ்த்தெனினு மாம்; பின்னது கடவுள்வாழ்த்து. இரண்டும் அலங்காரம்-வாழ்த்து. (ங)

95 ஆளாய் மதராகி யாதரித்த பூங்கமலத்
தாளான் மகிழ்மாறன் றந்த தமிழ்மறைப்பாக்
கேளா தவரே யிருசெவியுங் கெட்டாரே;

மாதா முலைப்பா லருந்தா வரோதயனாந்
தாதார் மகிழ்மாறன் றந்த தமிழ்மறைப்பா
வோதா தவரே யுரையறியா ஆமர்களே;

புள்ளிப் பொறிவண் டிமிர்பூம் பொழிற்ருருகர்
வள்ளன் மகிழ்மாறன் வடித்த தமிழ்மறைப்பா
வுள்ளத் துணரா தவரே யுணர்விலரே.

புலவீர்,

பழுதற மாறன் பகர்தமிழ் கையா
லெழுதிய வேட்டி னினமலர் சூட்டித்
தொழுததன் வாசந் துற்றியவ் வேட்டைச்
செறிப்பதே சென்னி மற்றைய
பொறித்தலை யென்னப் புனைபொய்த் தலையே.

இது தரவின்றாகித் தாழிசைபெற்ற கொச்சக வொருபோகு. என்னை? 'ஒருபோ கியற்கையு மிருவகைத் தாகும்', 'கொச்சக வொரு போ கம்போ தாங்கமென், றொப்ப நாடி யுணர்தல் வேண்டும்',† 'தரவின ராகித் தாழிசை பெற்றுந், தாழிசை யின்றித் தாவுடைத் தாகியு, மெண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியு, மடக்கிய லின்றி யடிநிமிர்

*யாப், காரிகை, செய். 11. †தொல். பொருள். செய். 147, 148.

தொழுகியும், யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது, கொச்சக
வொருபோகாகு மென்பு* என்பவற்று னுணர்க. இது தனிச்சொல்
னும் சரிதகமுமின்றித் தாழிசைதாமையும் வரும். (ச)

96 புண்டரிக மடலவிழ்பொற் பொருட்டினில்வாழ் திருமகளுந்
தெண்டிரைசூழ் புவிமகளுந் திருத்தகவாழ்ந் தெழில்பெருகும்
வண்டிமிர்பூம் புனற்பொன்னி மதிளரங்கன் திருவடியுட்
கொண்டவர்க ளினிப்பிறவிக் கருக்குழியுட் குறுகாரே.

இது, தனிச்சொல்லுஞ் சரிதகமு மின்றித் தன்றையான்வந்த
தாழிசையின்றித் தாவுடைத்தாய கொச்சகவொருபோகு. திணை-
பாடாண். துறை கடவுள்வாழ்த்து. அலங்காரமும் வாழ்த்து. இதற்கு
யாப்பருங்கலக்காரிகையார் தாவுகொச்சகமென்று பெயர்கூறுப. • (ரு)

97 மாந்தளிர் போன்மேனி மையுண் கருங்கயற்கட்
பாந்தளின் மேதக்க பைபோன் நகல்குல்
வாய்ந்தவணை மென்றோண் மடவா னல்லா
யமுங்கனுஞ் சீறா ரகன்மலைக் கெம்முர்ச்
செழும்பசும்பொன் கோடு செய்துயர் குன்றந்
திணிதாய்ப் புடைத்தெழுநின் றெண்ணித் திலக்கா
முணிபூண் முலைபோன் றணித்து.

தேமகிழ் மாவினைச் செம்மலின் சென்னியும்
பூமகள் காதலன் பொற்றூட் கமலமும்
போன்றணித் தன்றியும் பொய்தீர் வசிட்டனும்
வான்றனில் வைகும் வடமீ னெனலார்
திருந்திய கற்புடைச் சேயிழை யென்னு
மருந்ததி யும்போன் றணித்து.

இது, தாழிசையின்றித் தாழிசையொடுபட்ட தரவிலக்கணத்திற்
பிரிந்துவந்த தரவினைக் கொச்சகவொருபோகு; என்னை? 'எழுசீ ரிறுதி
யாகிரியக் கலியே', 'வெண்பா வியலினும் பண்புற முடியும்'† என்னுஞ்
சூத்திரங்களுடன் மாறுபடாது, எழுத்து முதலா வீண்டிய வடியிற்
குறித்த பொருளை முடிய நாட்டுந் தாவு தரவினை வந்து அதன்பின்ன
ரீற்றயலடி முச்சீரா பெழுச்சீராயிதும் நேரிசையாகிரியச்சுரிதகமாதல்,

*தொல். பொருள். செய். 149. †தொல். பொருள். செய். ௪௬. ௭௭.

சுற்றடி முச்சீராய் சுற்றயலடி. நாத்சீராய் மேனின்று மெழுசீரானிறம்
வெள்ளைச்சுரிதகமாதவின்றி, வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசைதழீஇ
வெண்பாவியலாற் தாவிரண்டும் சுற்றடிக்கண் முச்சீரா னிற்றமையா
னென்றுணர்க. இதற்கு இங்ஙனம் தாவிரட்டிப்பதே பெரும்பான்மை
பென்றுணர்க. தாவிரட்டியாது வருவதும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.
“செவ்விய திவ்விய”^{*} வென்னும் பாலைக்கலியும் இதுவேன்றிக. (இது)
பகுதி—இயற்கை. துறை—இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல். அலங்காரம்—ஒருபொருட்குப் பலபொருளுவமை. (சு)

98 கற்பனைமேற் கொண்டொழுகும் கடைப்பிடியார் வயிற்றிருநான்
பொற்புறுமாற் நலிற்பொறித்த பொருவருசெவ் வணிநோக்கித்
தற்பொதிவாட் டெந்தகெழு தகைத்தாய புனலூர்
னிற்புகலால் வெஞ்சினநஞ் செனக்கூர்த்த மருணோக்க
முற்பலந்தெள் எயிர்துயிர்த்தற் ¹றொளிகிளர்சீர் பயின்னவே.

அஃதன்றால்,

அநகனிங் கெமையாண் டருண்மகிழ் மாறன்
புன்ல்வறங் கூராப் பொருநையுட் ²புத்தேட்
டினகரோ தயத்திற் செவ்விபெற் நலர்ந்த
³தண்மலர் மரைபுரை தகைத்தா
மொண்ணுத லரிவை ⁴யொளிர் திரு முகமே.

இது, தன்றளைத்தாய்த் தாவு, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும்
முன்றுறுப்பால்வந்தது. இதனை யாப்பருங்கலக்காரிகையார் தாவு
கொச்சகக்கலிப்பா வென்ப. இதனை வேறுபாடுங் காண்க. (இது)
பகுதி—பாத்தையிற்பிரிதல். துறை—முகமலர்ச்சிகூறல். அலங்காரம்—
அற்புதவுவமை. அற்று உவமவுருபு. (எ)

99 இமிழ்திரையார் கலியழுவத் திரும்புனன்மீ மிசைபொடிக்குங்
குமிழ்புரைபுன் னிலைப்புலவுக் குரம்பையின்வீ வினையோர்ந்துங்
கடிதைதாங் கழிதொறுஉங் கழிபெருங்கா மருசெவ்வி
யொடிகையா யுயங்கிழைமூப் புடனுறனுண் முகத்துணர்ந்து

^{*}“செவ்விய திவ்விய” என்பது கவித்தொகையிற்கண்ட பாடம். (பாலை.18.

(மாறனலங்காரப் பாடம்). ¹றொளிகிழ். ²புரைநீர் தினகரோதயத்திற்.

³தண்மலர் புரைதகைத்தாகு. ⁴யுவகைவாண் முகமே.

மமிழ்தினும்வான் சுவைபயப்ப வருண்மாறன் மயர்வறக்கூர்
தமிழ்மறையின் றுறைமூழ்கித் தத் துவந்தான் றலைப்பெற்றே
யொருதலைபற் றினர்க்கிகல்செய் குனருணர்வி னிலைதீத்த
பொருள்வேட்ட கெழுதகைமைப் புரவலநின் போக்குறீஇ
மருள்வேட்டா டிறத்தியான் வடிப்பனபற் பலவம்ம;

தாளாண்மை யகத்துறீஇத் தகவிலர்க்குந் தக்கார்க்கும்
வேளாண்மை செய்ததற்பிண வெள்வனேதா மிறைதுறப்பத்
தொய்யிறு னனைமென்றோட் டீணைதுறப்பப் புதுமதிபோன்
மையில்வான் முகமாழ்சி மணிமாமை யது துறப்பக்
கறைகெழுவே லெனமிளிர்து கள்ளுயிர்க்குங் கழுநீரி
ஹறைமலினோ யுழந்திருகண் றொருங்குதுயில் வினைதுறப்ப
நன்னுதலார்க் கணியாய நலம்புரிநா னுளந்துறப்ப
வின்னுயிர்தன் னிலைதுறக்கு மிவைமன்ற வின்னுக்கேள்;

அஃதன்றால்

புகழும் வாய்மையும் பொச்சாப் பின்மையு
நிகழுந் தோற்றமு நின்னிலை துறப்பக்
கற்கடங் கடந்து சேறற்
குற்றதொன் ருலுறு வனவுலப் பிலவே.

இது, தன்றனைத்தாகித் தாவிடட்டித்துத் தாவு தனிச்சொற் சுரி
தகமென்னு மூன்றுறுப்பால் வந்தது. இதனை யாப்பருங்கலக்காரிகை
யார் தாவினைக் கொச்சகக் கலிப்பா வெண்ப. இதனது வேறுபாடுங்
காண்க. (இது) பகுதி-பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை-செலவழங்
குவித்தல். அலங்காரம்-இதனுள் பலவயினு முவமை வந்ததாயினும்
முன்னவிலக்கினுள், தலைமைவிலக்கு. (அ)

100 தாதிவர் தண்டுழாய் தனையவிழ் வகுளமதாய்
மேதகு புயநான்கும் விழுமியதோ சிரண்டாகி
மாதவனென் றருமறையும் வாழ்த்துந் திருநாமம்
பூதலத்தோர் மாறனெனப் புகழ்க்குருக ரமர்ந்துளாய்;
இது நான்கழித்தாவு.

ஈசனென்று நீயென்று மெண்ணுதற்கோர் பாவினையா
னிச்சுளிறை யொன்றுமிலென்னென்றென்று நீநிகழ்த்து
மேகசுமதிங் கெண்ணென் றறிபேன் மொழிந்தருளே;

மத்துறுவெண் ணெய்க்காக மாதவனீ கட்டுண்ட
தெத்திறமென் றுறுதிங்க ளெம்பிரான் சோகமுறு
மத்திறமு மேதென் றறியே னருளுதியே ;

தன்னைத்தான் பாடியவண் சடகோப னாகியநீ
பெண்ணைப்பா டெண்ணைப்பா டென்றிறைவர் நிற்பவவண்
பின்னைத்தா னீயிருந்து பாடியதென் பேசுகவே ;

இவை மூன்றும் மூன்றடித்தாழிசை.

அஃதான்று,

[தனிச்சொல்.]

நற்றாய் முலைப்பா னயவா விரதங்
கற்ற யதனாற் கடவுளன் றுயிரென
நின்னிலை நினைவாரி தெமக்கா
ஊன்னிலை நீயே யுணர்வது கடனே.

இது நான்கடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

இது, நான்குறுப்பாய்வந்ததாயினும் தேவபாணியாய்வருதலின் முதனிலையொத்தாழிசையாகாது, 'ஏனையொன்றே, தேவர்ப்பரா அமுன் னிலைக்கண்ணே' * பென்பதனாற் தேவர்ப்பராயிற்றேனும் எண்ணிடை யிட்டிச் சின்னங் குன்றலின் வண்ணகமு மாகாது ; அதலான் இது எண்ணிடையிட்டிச் சின்னங்குன்றிய கொச்சகவொருபோகாயிற்று. சீர்வகைக்கவிக்கு 'விராய தனையு மொருநிலை யின்றே'† பென்பதனாற் றனைவிரவப்பெறும். 'கவித்தனை யடிவயி னேரீற் றியற்சீர்—நிலைக் குறித்தன்றே'‡ பென்பதனாற் சீர்வகைக் கலியடியாதலின் வாழ்த்து மென்னு நேரீற்றியற்சீர் வந்தது. (இது) திணை-பாடாண். துறை-கடவுள் வாழ்த்து. அலங்காரம்-சந்தயத்துள் சுத்தசந்தயம். நிச்சயகொப்பம் எனினு மாம். 'ஆறறியந்தண'§ ரென்னுங் கலியு மிது. (சு)

*தொல். பொருள். செய். 138.

†ஷெ ஷெ ஷெ 61.

‡ஷெ ஷெ ஷெ 25.

§கவித்தொகை. 1.

101 அரவணேமேற் றிரைத்திருப்பாற் கடற்குடபா லறிதுயில்கூர்
பானிலவுந் திருவுந்திப் பனிமலர்ப்பொற் பொருட்டுயிர்த்த
வலகிலவாம் பகிரண்ட மவையனைத்து மகத்தடக்கி
யிலகுமொரு தனிப்பெரும்பா ழினையுமகத் தடக்கியவாம்
ளிரையெனந் திருந்திக்கப் புறத்தாய விழுமிப்பவென்
றுரைபாகம் பரந்தாமத் தூடனுறைவோ ரிருந்தெய்துஞ்
சுகமிவணின் றணைமென்றோட் டுயிர்முகத்தெய் தினனை
வகனமர்ந்தும் மையிற்றொடர்ந்த வமைதியவா யுயிரெனலாந்
தொடர்புடைய தமர்பிரியத் தொழிவியற்றி யதுவென்றோ
மடலவிழ்வண் பொழிற்சிதைபு மறைதெருளா வகையமைத்துந்
திருவுருவம் பருவநலன் சிறந்தகுல னொடுமொன்றென்
றொருதலையா கவுமமைத்த தொருங்கிவைவென் றுணைநெஞ்சான்
முயற்சியதொன் றிலனாகு முறைமைபிற்கந் திருவமண
மியற்றியதா யியற்றமிழ்தேர் மகிழ்மற நெழிவ்வரையிம்
மடவர லினைமகிழ்ந் தளித்த
கடவுளை நினைதொறுங் களிக்குமென் மனன்றானே.

இஃது தன்றனையாற் பதினாறடித்தாய் ஈற்றயலும் ஈறும் முச்
சீரும் நாற்சீருமாகி ஆசிரியத்தனையான வந் தடக்கியலின்று யடிநிமிர்ந்
தொழுகிய கொச்சகவொருபோகு. இங்ஙனங் கலியடியாய்க் கூறுக்கால்
நேரிசையாசிரியத்தொடித்தனியை வேற்றுமையின்றாமெனவுணர்க. 'அகன்
ஞாலம்' என்னும் நெய்தற்கலியும் அடக்கியலின்று யடிநிமிர்ந்தொழுகிய
கொச்சகவொருபோகிப்பகுதியாய்க் தனிச்சொல்லு மடக்கியலுமின்றி
(ச்சுரிதகமற்று) வந்தது. "எழுசீ ரியதி யாசிரிபங் கலியே", "வெண்பா
வியலினும் பண்புற முடியும்"* 'ஒருபான் சிறுமைபிரட்டியத னுயர்பே'†
என்பதனு முணர்க. இக்கருத்தறியார் இதனை வெண்கலியென்ப.
வெண்கலியாமாறு முன்னர்க் காட்டுகும். அன்றியும் 'அரிதாயவற
னெய்தி'† யென்னுங் கலிப்பாவினு ளீற்றயலடி 'பல்வியும் பாங்கொத்
திசைத்தன' வென முச்சீரான் வந்தன. 'மணிசிறமலர்ப்பொய்கை'

* தொக். பொருள். செய். 76, 77.

† ஷே. ஷே. ஷே. 151.

† கலித்தொகை, பாலைச்சுவீ, 10.

மீயன்னும் மருதக்கலியுள் 'இல்லி னெழீஇய யாழ்தழீஇக் கல்லாவாய்ப், பாணன் புகுதராக் கால்' என வெண்பாவிடலானும் பண்புறவந்தவாறு காண்க.

இனி, 'யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடைய'* தென்பது யாப்பின் வேறுபடுவனவும் பொருளின் வேறுபடுவனவும் என இரண்டாம். அவற்றுள் யாப்பின் வேறுபடுதலாவது மேற்சொல்லியவாறும் இனி வருகின்றவாறுமின்றி யாப்பிலக்கணத்தின் வேறுபடுதலாம். பொருளின் வேறுபடுதலாவது கலியுள் ஒத்தாழிசைக் கோதப்பட்ட கடவுள்வாழ்த்துப்பொருண்மையின்றிக் காமப்பொருளாக வருதல்: எனக் கொள்க. எனவே, வண்ணகவொத்தாழிசைக் குறுப்பாகியவற்று ளொன்று மிரண்டுங் குறைந்து வருவன கொச்சகவொருபோகெனப் பெயர்பெறுமெனக் கொள்க. இவ்வாறுவருங் கொச்சகங்களை யொரு வரையறைப்படுத்தி நான்குபாவினு மினஞ்சேர்த்துப் பண்ணிற்குத் திறம்போலத் தாழிசை துறை விருத்தமெனப் பன்னிருபகுதியாகக் கூறுவர்: அவற்றுள், வெண்பாவிற்கும் ஆசிரியத்திற்கும் இனம் முன்னர்க் கூறினும். ஒழிந்த இக் கவி முதலிய பாவிவாண்பிற்கும் இனம் பின்னர்க் காட்டுதும்.

இது பகுதி-இயற்கை. துறை-தெய்வத்தை மகிழ்தல். (௧௦)

102 புத்தேளிர் நிரப்பிகப்பான் பொருதிரைப்பார் கடல்கடைந்து மெய்த்தேவர் பெருமானும் வேங்கடத்தெங் கண்ணிரான் புரந்தருணன் மருந்திறுத்த புலந்துவரத் துறந்திழைத்த வரந்தருபெண் ணமிர்தாமிய் மடவான்மென் றோடுறந்தே யில்லறத்தின் றொடர்புடையோர்க் கின்பமூமா துலர்க்கருத்து நல்லறத்தின் றொடர்ப்பாடு நனிதருஞ்செம் பொருளென்றே

ஆய்ந்ததனால்.

ஒருதலைபெற் றனனாகி யுருப்பவிர்வெங் கடத்திடைபோய் வருபொழுதிற் பெருவறங்கூர் மணிநாவின மம்மர்நோ யருண்மடந்த யிலவிதழ்த்தெள் ளமிர்தருந்தத் துறந்தனவே;

அஃதீன்று,

¹வேனுதிவன் பரற்கடத்தா ரிடாவேனில் வெயிற்ருமையாள் *
கோனுதற் கட்டழற்குளித்த மதனெனமெய் ²கூர்ந்தநோய்
பானல்க்கட் கிளிமொழிமெய்ப் பரிசத்தாற் றறந்தனவே;

அஃதான்று,

உருளிவா வருவிற்கு முருளிவா மசாதத்தைப்
பருகுவான் புனலெனச்செல் பாலைசார்ந் துளங்கொதிநோய்
³திருமகளோ டுறுமின்பத் திரையாடத் துறந்தனவே;

அஃதான்று,

வரையிரு மருங்கினு மீஇய வெவ்விடம்
புரைசுரத் ⁴தாரதர் புக்குயிர்க் குறனோ
யம்மென் சாய லணிமயில் பைம்பூட்
கொம்மை வெம்முலைக் குன்றிடை முயங்கலி
னனவு கனவா நயந்துழி
நினைக லாரீ ளிடைநீத் தனவே.

இது, தரவு தாழிசை தனிச்சொல் சுரிதகமென்னு நான்குறுப்பி
னோடுந் தாழிசைதோறும் தனிச்சொற்பெற்று நேரிசையொத்தாழிசை
யிற் சிறிது யாப்பின் வேறுபடுதலா லொருசாராசிரியர் கிஃருழிசைக்
கொச்சகக்கலிப்பாவென்ப. இதுவும் எண்ணிடைபிட்டுச் சின்னங்
குன்றிய கொச்சகவொருபோகு. பகுதி-பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை-
உண்மகிழ்ந்துரைத்தல். (கக)

103 மாதர்வான் முகத்திருநீர் மதிப்பிளவொத் திமிழிசைய
வோதரீர்ப் படுவிடந்தற் றுரவிடையார்க் கிடரிழைத்த
மேதையா னிடந்தழீஇ மேம்படுகிற் றுணைசெகுத்த
திலகவா ணுதற்செவ்வாய்த் திருமகள்கா முறும்பெருமா
னலகிலாக் குணங்களினுந் தருமறைவண் டமிழ்கூர்ந்த
தெண்டிரைத்தண் டிறைப்பொருரைத் திருநாடன நிமிர்வரி
வண்டிரைக்கு மகிழ்மாலை மணிமார்பன் றுடரிவாய்;

இது தரவு.

(மாறனலங்காரப் பாடம்) ¹வேனுதல்வன், ²கூர்த்தநோய், ³திருமகளாற்
பெறுமின்பத், ⁴தாரதர்ப்.

குமர்துணைப்பற் பணியுமிழ்ந்த குருமணிநள் ளிருநீரீதி
யுறம்பகல்போன் றழலி னுமா னெனினிடுநீ னிலையவால் ;

புறக்காழ்வன் பணையுருத்த புதுமணிமா தவன்புகழ்போ
னிறக்கார்வெண் மதியினுநீ டிருநூத் து நிலையவால் ;

கொண்டலினூங் கிடபெனவே கோதையிற்பே துறக்குனிழந்
தொண்டகத்தி னெலியடங்காத் துயரியற்று நிலையவால் ;

ஆளியெனப் பொறிவரிய வடுபுவியிற் றெறுந்திறங்கூர்
ஞாநியின்வாய்க் குரைப்புயிர்க்கு நடுக்குதவு நிலையவால் ;

நற்றாயர் முகத்துபய நமன்பொருவு முருவீற்றாய்
வெற்றாலத் தினுங்கொடிதாம் விழி துஞ்சா நிலையவால் ;

ஊர் துஞ்சா துஞ்சினுமோ வெருநுகிறைவாழ்ந் திருந்தவய
லார் துஞ்சார் நீளிடைவாழ் பவர் துஞ்சி யெவன்மன்னோ ;

இவையாறு மீரடித்தாழிசை.

எனவாங்கு,

[தனிச்சொல்]

கங்கு லின்னணங் கழியா நின்றது
திங்களஞ் சுடரினிச் சேணுற லுளதா
லின்னுயிர்க் கேள்வ ரெய்தாரென்
பொன்னிறப் பைம்பூட் புணர்முலைக் குவட்டே.

இது சரிதகம்.

ஏழுடித்தாவு மீரடித் தாழிசையாறுந் தனிச்சொல்லும் நேரிசை
யாசிரியத்தாவிற்ற சரிதகமும் பெற்று ஒத்தாழிசையிற் கிறிது வேறு
பட்ட விதனைபு மவ்வாசிரியர் பற்றாழிசைக்கொச்சகக்கவிப்பாவென்ப
இவற்றது பேதங்களுங் கண்டுகொள்க. பகுதி - இரவுக்குறி. துறை -
காப்புச்சிறைபிக்க கையறுகிளவி. அலங்காரம் - ஒத்தது வென்றதென்
னும் வாய்பாட்டா லொருதொடர்பினுள்வந்த வுபமை. (கஉ

வழுங்கஞ்சூர் தழைத்தஞாற் கலர்மடந்தை முகுளமுலைக் .
கொழுங்களபத்திலை முந்திக்குழைதிருமார்பையுநெகிழ்த்துப்
பூங்கழல்வண் னிலத்துறைப்பப் பொலந்துகில்சற் றவிழவிரு
டுக்குநறுந் துணர்க்குஞ்சி சுவற்புரளத் துணைத்தோளாற்
றுக்குகலு ழனைக்கொடுதாய்த் தாயிடங்கர் முரண்முருக்கித்
தேங்குமலத் தடம்புடைகுழ் தென்னாங்கத் தமர்ந்துளாய் ;

இது எட்டடித்தரவு.

ஆங்கும்,

ஆன்ற கதிர்போன் றனுக்கடொறும் வீற்றிருத்தல்
சான்றவர்மெய்ஞ் ஞானந் தரிப்ப வுலகனைத்து
மீன்றருணின் மாயை யினைத்தெருளா தேயிறப்பை
தோன்றுவைநீ யென்பதெவன் சொல் ;

கற்பனசால் கோதமனார் கற்படிவங் கைக்கொண்டாள்
சற்படிவ மாகியதைத் தாட்டா மரைதருதாள்
பொற்படிவஞ் செய்த்துறார் போன்ம் ;

முருந்தி னகையாண் முறுவலிப்பப் பூந்தா
ளிருந்தை யதனை யிளவாச தாக்கிப்
பொருந்த வளித்ததுறார் போன்ம் ;

அஃதான்று,

ஆணங்கொருத்தி தன்னை யளித்தியென வென்றோ
றணந்தவணிற் றென்னத் தணந்தவனை நோக்கப்
புணர்ந்தவரோ யல்லாதப் புண்ணியன்கா னாத
துணர்ந்திலரோ முடமுணர்ந் தோர் ;

காத்ததலா லுந்திக் கமலமல ரண்டமெலாம்
பூத்த திறமறிபார் போன்ம் ;

இவையையெந் துங் கொச்சகம்.

அறவற முதலிய அரிசுற வருளினன்
அறமலி புதல்வனை யருளிய தறிகலர் ;

திவமுறு சிறுவர்க ளிருவரோ டிருவரை
யவன்வயி னடைவினி லருளிய தறிகிலர் ;

இவையிரண்டும் ஆராகம்.

தாதை யாதலும்
புதல்வதாலும்
பேதையாதலும்
அறிவதாலும்

பெரியதாலும்
சிறியதாலும்
கரியதாலும்
செய்யதாலும்

இவைபெட்டுஞ் சிற்றெண்.

உணர்கிலர்,

[தனிச்சொல்.]

கன்றொடு சிறுவர் கடைகயீ றணிகுணில்
கொன்றையந் தீங்குழல் கொடுமல ரயனெழு
மவ்வுழி யவையவை யவாவர் தெருளுற
வெவ்வுரு வழுமா நினதுரு வழியா
திருப்பவும் வியாத்தியெய் தியதுணர்ந் திலரா
லற்புதன் மாயை யழிவிலாக் கூருணைய
சிற்குண நினைத்தெருட் டினரோ
யெற்கிறை யெனமனன் மதித்ததிப் போதே.

இது எட்டடித்தாய் நேரிசையாசிரியத்தா னிற்ற சுரிதகம்.

இது, அம்போதாங்க வொருபோகு; என்னை? 'அம்போ தாங்க
மறுபதிற் றடித்தே-செம்பால் வராஞ் சிறுமைக் கெல்லை'* என்பத
னானும், 'எருத்தே கொச்சக மராகஞ் சிற்றெண்-ணடக்கியல் வாரமொ
டந்நிலைக் குறித்தே'* என்பதனானு முணர்க.

இங்ஙனங் கூறப்பட்ட அம்போதாங்கவொருபோகு தன்னுறுப்
பெல்லாங் கூட்டி யறுபதிற் றடித்தாகவும், அதன் செம்பால் முப்பதடித்
தாகவும், அதன் வாரம் பதினைந்தடித்தாகவும் சிற்றெல்லைபெறு மென்ற
வாறு. எனவே யிது தலையளவம்போதாங்கவொருபோகும் இடையள

*தொல். பொருள். செய். 152, 153.

வம்போதாங்கவொருபோகுங் கடையளவம்போதாங்கவொருபோகுஞ்
சிற்றெல்லை கூறியவாறுயிற்று. அவற்றுக்குப் பேரெல்லை கூறுமா
றெண்ணையெனின், அறுபதிற்கடித்தெனத் தலைபளவிற்கு வேறு கூறிய
வழி யவ்வளவைப்பற்றி யதன் செம்பாலும் வாரமும் எனப் பாகஞ்
செய்துவந்தாளுதலாற் கடையளவிற்குச் சிற்றெல்லை பதினைந்தாயவழிப்
பேரெல்லை முப்பதின்காறு முயருமெனவும், இடைபளவிற்குச் சிற்றெல்லை
முப்பதாயவழிப் பேரெல்லை யறுபதின்காறு முயருமெனவும், தலை
யளவிற்குச் சிற்றெல்லை யறுபதாயவழிப் பேரெல்லை (யிட்டி) நூற்றிரு
பதின்காறு முயருமெனவும் கொள்ளவைத்தான் என்பதாம்.

ஆதலால் இது, நூற்பத்துநாலடியால் வந்தமையால் (இடையெல்லை.)
இடையளவம்போதாங்க வொருபோகு. ஒழிந்தனவும் இவ்வாறேவரும்.
இவையெல்லாம் இக்காலத்து வீழ்ந்தனபோலும். திணை-பாடாண்.
துறை-கடவுள்வாழ்த்து. (ஒத்தாழிசைக்கவியின்வகை முற்றும்.) ()

105 பொன்னெடுங்குன் றெனச்செறிந்து ¹புடைத்தெழுமென் புளகமுலை
மின்னெனலா நுணுகிடையவ் வேய்புரையுந் ²துணைமென்றோட்
குளிர்மதிபோன் ³ரௌரிவதனக் கோமளப்பூக் கொம்பன்னை
டளிர்புரைமெல் லடிச்சுவடுந் தளர்ந்தன ⁴வெய் யோனென்றற்
குடதிசைவான் கதிர்சுருக்கிக் கொடித்தேரி னொடுமறைந்தா
னடல்புனைவே ⁵வெரென்ற லற்றம்பார்த் தாறலைப்பர்
பொன்புனைபூண் மணிமார்பிற் புரவலவின் றிருவீரு
நன்குலத்தெம் மில்லைகி நறுந்தேன்செந் திணையருந்தி
மரையதளிற் ⁶றுயிலமர்ந்து வைகறைவாய்த் துயிலெழுந்து
விரைகமழ்தார் மகிழ்மாறன் மெய்த்தமிழ்ச்சொற் குருகூரின்
முதிர்ந்திரைப்பா லாழியின்வான் முகடுரிஞ்சு முதயகூரிக்
கதிர்வருமுன் சேர்தல் கடன்.

இது, வெண்கலிப்பா. என்னை? 'வெண்டகை தன்றகை பென்
றிரு தன்மையின்-வெண்பா வியலது வெண்கலி யாகும்' என்றார்
காக்கைபாடியினியர். இதனுள்ளும் வெண்டகைதட்டு வெள்ளோசை
தமுனியும் கவித்தகைதட்டுத் துள்ளலோசைத் தாகியும் ஈற்றடி முச்சி

(மாறனலங்காரப் பாடம்) ¹புடைபாரந்த, ²தடமென்றோட், ³மிளிரிவதனக், ⁴வெய்யோன்மென்றோ, ⁵வெர்குறுகியற்றம்பார்த், ⁶றுயிலவைகி,

ரான் வந்தவாறு காண்க. பகுதி-உடன்போக்கு, துறை-நெறிவிலக்கல். அலங்காரம்-அவயவம் அவயவி யிரண்டினையும் உவமைப்படுத்தலான் முற்றுவுமை. (கசு)

106 படுதிரைப்பா லாழி பயந்தவெண் டிங்க
ணடுவண தாகிய நான்மலர் நீல
மிணைபென வாண்முகத் தெய்துந் துணைவிழி
நன்னீ ரருவி நறந்தே னருவியுடன்
மண்ணீர்மை வாய்ந்தனவா மாழை வரைபுரையும்
வெண்ணித் திலத்தாம மேதகுமா மணிவடத்திற்
பண்ணமைத் தோங்கிய பைம்பூட் புணர்முலை
கூற்றுரு நேர்ந்தோர் குறிப்பே யெருண
மாற்றுருக் கூர்தன் மருள்வண ரைம்பா
லெம்போன் றடிப்பணி யீறின் றியற்றா
காமதா ருயிர்கொண் டொருவுமின் சேய்த்தென்
றருடக வாண்டாண் டணித்து மைந்தர்க்
குருபமை நூபுர மோவா தொலிக்குந்
தளிர்புர மெல்லடித் தையல் பொருட்டா
லிளம்பிறை வெண்கோட் டிரும்பிணர் வாண்கை
வளங்கெழு தீவிழி வாரண வேட்டைக்குச்
சிங்கக் குழைச்செய் சீறா ரதரிடை
யிங்கியாந் னுன்புற வீண்டிருள் யாமம்
பனிமகிழ் மாறச் பராங்குசன் வெற்பிற்
றனிவால் வேலோய் தவிர்.

இது, கலிவெண்பா. என்னை? 'ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலாற்—றிரிவின்றி நடப்பது கலிவெண் பாட்டே* என்பதனாலுணர்க. இதனுள் வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசை தழுவிவந்தவாறு காண்க. பகுதி-இரவுக்குறி. துறை-இரவச்சங்குறி வரவுவிலக்கல். அலங்காரம்-பெயரோடு பெயர் நிரனிரையுவமை. இப்பொரு ளுவமையுமுள. (கரு)

107 குருகையின் மகிழ்மாரன் குலகிரி தனில்வைகுந்
திருமுக மதிபோ றுஞ் சிறபிறை றுதன்மன்னோ
விருகபன் மதர்நோக்க மிலவின திதழ்செவ்வாய்
பருமணி நிரையென்னப் பழுதற மிளிர்மூல்
வருமிள முலைமாதே மதகளி நெனலாகு
மொருபிடி யிடையாகு மொருபிடி நடைசாலு
முருவளர் பணைமென்றோ னுயர்வுறு மாவல்குல்
கருமுகில் குழன்மொழி கரும்பு.

இது, ஆசிரியத்தனையானும் தன்றனையானும் வந்த வெண்கலிப்பா.
பகுதி-சேட்படை. துறை-அவயவங்கூறல். (கலிவெண்பாட்டுமுற்றும்.)

108 மலர்புரை யாணர் மையுண்கண் மொய்யிழாய்
உலகிய லறிந்தோ ருசாத் துணை யுள்ளத் தருமறை
தமவெனுங் கருவிக ளடங்காச் சாக்கிரத்
தமர்தரு மகத்தவை யடங்கிய வேனைய
சொற்பன சுழுத்தியிற் பராவலுந் துன்னுனர்க்
குற்பவ மாமுளத் தெனலுண் மையதாம்;

இஃ திரண்டாமடி மையஞ்சீரான்வந்த வாறடித்தாவு.

நினதூரன்,-[இது கூன்].

தனையவிழ் பல்பூத் ததைமெல் லணைமேல்
வினாவறு வேட்கையின் விம்மிதனாகி
வளைமலி முன்கையை வாழ்த்துபு பற்றி
யினையரில் யாமத் தினில் ;

பூங்குழ லோர்கையிற் றுங்கினன் றுங்கலு
மீண்டிய மென்மை யினிமையிரா கங்கமழ்தல்
கூண்டு மழலை மிழற்றுங் குளிர்புலளம்
யாண்டெய் தினைநீ யெனும் ;

வேலிக் களப மெழுகித் தாளவடம்
பாசித்த கொம்மை முலைஞெழுங்கப் புன்முறையும்

பூரித் தழுந்தப் புணர்மார் பிணைநோக்கி
யார்நிற் கிணையிற் கெனும்;

இவை மூன்றுக் கொச்சகம்.

வாய்ந்தமருந் தீன்ற மலர்மடந்தை நன்படிவ
மீந்தவர்தாம் யாரிற் கெனும்;

இது வெள்ளைச்சுரிதக மிடைவந்தது.

கழுவா மணிக்குக் கவினுமுறுப் பெல்லாம்
வழுவா தமைத்து மலர்நூலிக் கண்டார்
தொழுதா தரிக்கத் தளக்கமதயித் தாரீ
ரெழுபா ரினும்பா ரெனும்;

இயற்கை யுறுப்பி நெழிலணிகள் வேய்ந்தார்
முயற்சி மறைத்தருளு மூடமிஃ தென்னென்
றுயர்த்தி யுறுகட் டுரையினுள மொன்றப்
பெயர்த்துந் தழுவிய பின்;

இவையு மோரிரண்டு கொச்சகம்.

அணியிழாய், [தனிச்சொல்]

இக்காலத்தாராக்கவிஃதென் னென்றுணர்வே?
னக்காலத் தொன்றி யயர்வுற் றனன்மன்னே;

இது பேரெண்.

தோய்ந்ததயில் விட்டுத் துணுக்குற் றுணர்வுறலு
மாய்ந்ததட மென்றே ளிணைமேற் றுயில்கொள்வா
னாய்ந்ததட மென்றே ளிணைசேர் துயின் முகத்தாங்
சேர்திழைக்கென் னீக்கமிஃ தென்னுமென் னுமென் னும்;

ஆற்றுவா ராற்றற் கமைதருமந் நோயதனைப்
போற்றுவார் மாட்டென் புகழ்பழியென் பான்மன்னே
போற்றுவார் மாட்டென் புகழ்பழியென் றுற்பிரித
மேற்றுவாய் நெஞ்செ பெனுமறைநிற் தித்தனனுள்;

இவை யிரண்டுத் தாழிசை.

சின்திப் பதனெடுமிச் சிந்தை யறைபோக
வந்திப் பசலை மறைத்ததுமெய்ம் மாசனவே;

இதையும் பேரெண்.

ஏமெயன் சொல்வேன் மன்யான் பிரிவென்ன
நீடிய வுள்ள தவர்க்கு;

இதையும் கொச்சகம்.

ஆயினும், [இதுவுந் தனிச்சொல்]

எனதுயி ரெனவுறு நினதுயி ருணர்வுற
மொழிவது மொன்றே பிரிவது புரிபவ ருடனே காமுறு
மனனே, குமைபினை யுண்பது முறக்கமு மறக்குமென்
னையிக் கண்கள தல்லான் மன்றே
மெய்யென வுணர்ந்துணர்த் துகரீ
யொய்யென வுடலினை யுயிர் தறக் குமதே.

இதனுள் முதலடி முழுது முடுகியலாகவும், இரண்டாமடி யிருசீர்
முடுகியலாகவும், மனன் என்பது சொற்சீராகவும் வந்தன.

இவ்வாறு வருவன கொச்சகக்கலிப்பா வெனப்படும். ஒத்தா
ழிசைக் கலிப்பாவிற்குத் தாழிசையாகிய வுறுப்பு மிக்குவந்தாற்போலக்
கொச்சகக் கலிப்பாவிற்கும் வெண்பாவாகிய வுறுப்பு மிக்குவருமென்று
கொள்க. இனி, யீண்டோதப்பட்ட வுறுப்புக்கள் மிக்குங் குறைந்தும்
மயங்கியும் வருமவை கவித்தொகைபுட் கண்டுகொள்க. இதற்குக்
கூறிய தொல்காப்பியத்திற் சூத்திரம்: 'தாவும் போக்கும் பாட்டிடை
மிடைந்து-மைஞ்சீ ரடுக்கியு மாறுமெய் பெற்றும்-வெண்பா வியலான்
வெளிப்படத் தோன்றும்,' 'பாதிலை வகையே கொச்சகக் கலிபென-நூ
னவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே'* என்பதாம். இச் சூத்திரத்தைத்
'தோன்று' மென்பதளவும் பிரித்து வேறுக்கி இதனைக் கலிவெண்பாவி
னுறுப்பின் வேறுபட்ட கொச்சகமென்றும் ஒருசாராசிரியர் கூறவர்.
இது தலைமகன் குறிப்புக்கண்டு பிரிவர்கொல்லென வையுற்றுச்செல்கிற
தலைவியக்காலத்துத் தலைவன் கனவினாற்றல்கேட்டுப் பொருள்வயிற் பிரி
கின்றானெனத் துணர் தாற்றாளாய்த் தோழிக்குரைத்தது. (கஎ)

*தொல்.சொல். செய், 155, 156.

109

முள்ளுடைத் தாட்டா மரைமலர் முன்னிய
பிள்ளைமை யெய்தாப் பிதாமக னாகிய
தெள்ளிய நான்முகத் தோதியுந் தேர்வரு
மொள்ளிய நான்மறை யோதா துணர்வினுட்
கொள்பவ னாகிக் கொழித்த தமிழ்மறை
புள்ளாயர் கேதனத் தாற்கருள் பொன்மகிழ்த்தார்
வள்ள லுயர் துடரி வாய்;

இஃ தேழுடிப் பஃறொடைவெண்பா.

திருந்திய வெண்ணெண் கலைகளுந் தெற்றெனத்
தரும்பனு வலின்றறை சார்ந்துணர் கேள்வி

• பொருந்திய பழிபிறந் காவருட் புரவல;

இது மூன்றடி நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

நெய்த்து மிருண்டுஞ் சுருண்டு நெறித்தனவாய்
மொய்த்தகுழல் கோதி முடிமுச்சி
வைத்தமுகை விண்டு மதுத்துய்ச் சுவற்புரள்வ
துய்த்திந் கெழுதுவதொன் றோ;

இருட்பான்மை யின்றி யிருதிணையைம் பாலுட்
பொருட்பான்மை முற்றப் பொறிப்பவரென் றுலு
மருட்பார்வை மையுண் மதாரிக்கண் செய்யு
மருட்பார்வை தீட்டுவதிந் கார்;

இவையிரண்டு மின்னிசைவெண்பா.

காந்தளிதெனு மிணைக்காங்க ளையெழுதினு
மாய்ந்தணி வரிவளை யவையுரா யொலிப்பதுந்
தோய்ந்திட வெழுதவுந் துணிபவர் யாரே;

இது மூன்றடி நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

வண்ண மணிக்கச்சின் வன்கட் டறனிம்பித்
தண்ணென்னும் வெச்சென்னுந் தன்மை புரிவனவாய்
வெண்ணித் திலவடங்கண் மீவாவும் பூண்முலைமேற்
பண்ணப் படுமோ பகர்.

இது, இன்னிசைவெண்பா.

உண்டிலையென் றைய முற்றுண் ணிடையுருவங்
கண்டெழுது வாரெவர்மென் காலுறினுந்—தெண்டமதுட்
கொண்டொசுதல் கூடும் படிக்குங் குறித்தெழுதும்
பண்டிதரிக் காருளர்நண் பா ;

இது நேரிசை வெண்பா.

பலவாய், மறித்தினி யுரைப்பதென் மடவா லவயவ
நெறிப்பட நிகழ்த்திய படிநீ கிழியினிற்
செறித்துள தென்னிற் சீறார்
குறிக்கொளக் குழுவொடுங் கொடுபோ துகவே.

இது, நான்கடியாய்வந்த நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

இது, அகநிலைக் கொச்சுக்கலிப்பா. என்னை? ‘பாநிலை வகையே
கொச்சுக்க கலியென—நூனவில் புலவர் நுவன்றறைந் தனரே’* என்ற
ராகலின். பகுதி—மடல். துறை—அவயவமெழுத வரிதெனவிலக்கல்.
‘அகவினம் பாடுவார் தோழி’ என்னுங் குறிஞ்சியுட் கலியும் பா விது.()

110 கதழ்பரி பூண்ட கடுந்தேர் கடாஅய்
மதனுடை நோன்றாள் வலவனி னீயற்
புதமிவ ணைய்தல் புதனழிந்தீர் போலுந்
திதமகிழ் மாறன் றிருக்குரு கூர்வா
ழிதமரு ளெங்கைய ரீதுறி லின்பஞ்
சுதனுறந் தேர்மீளத் தூண்டு ;

மடநல்லாய்,

தவறென் றிழையாத் தமியேனை யீன
விவற லுடையா யெனலாலிப் போழ்து
கவர்வுற் றதுநெஞ்ச கம் ;

புனலூர்,

பொய்யினைப் பொய்யாகப் புறம்போக்கி மேதக்க
மெய்யினை மெய்யாக்கும் விழுமியவர் மாறாடுஞ்
செய்கைப் பொதுமகளிர்ச் சேர்ந்தாங் களவளாய்

* தொல். பொருள். செய். 156.

மைய ஹுநின் மனோவாக்கும் வெண்பளிங்காய்
பெய்திற்றென் சொல்வ தினி ;

இன்சொல்லாய்,

சொல்வன் மையரான் துவவற் றவர்விறற்சொல்
வெல்வன் மையார் விளம்பு ;

புரவல கேட்டி,

நனிநீ ரவநு நகுதற் பொருட்டாய்த்
தொனீநீர் வளைமுன்கைத் தேதகங்கூர் மாதர்
முனிநீர் மையராக முள்ளுகிராற் செய்புண்
பனிநீர்பெய் சாந்தெழுதும் பண்டின் மறைத்துட்
கனிநீர் மையர்போலக் கையிருதாள் பற்றித்
தனிநீ குறையிரப்பத் தாழ்ந்ததுள நின்க
ணினிமேலென் செய்குவல் யான்.

இது, உறழ்கலி. என்னை? 'கூற்று மாற்றமு மிடையிடை மிடைந்
தும்-போக்கின் ருத ஹழ்கலிக் கியல்பே'* என்னும் விதியால் ஐஞ்சீ
ரடுக்கியும் ஆறுமைய் பெற்றும் போக்கின்றி யிற்றவாறு கண்டுகொள்க.
'அரிநீ ரணிநீல மல்லி யனிச்ச' மென்னு மருதக்கலியு மிது. (கக)

111 அன்றினர் நிறத்துற வழுத்துபு பறியா
வன்றிறன் மாரதர் வலம்பட வேந்திய
கொழுங்குருதிப் புனன்முழுக்குண் கூரிலேவெ லினைவென்றே
யழுங்கஞ்சூர் நமன்படைபோன் றமர்புரிமை யுண்கணூர்
மந்தரவெற் பினைப்பழித்து வயிரமணிப் பருவரைபோற்
சந்தரமொன் றியபைம்பூட் டினைத்தோளும் புனலூரன்
மின்றிகழ்தட் டொளியினுமாண் மிளிர்வெய்திக் கதிர்சலாம்
பொன்றிணிமால் வரைமார்பும் புணையாகப் பொதுவுண்பான்;
இவையிரண்டு நான்கடியாய்வந்த தரவு.

தண்ணறம்பூந் துணர்ப்பொதம்பர்த் தமிழ்மலயத் தரவுவிழ்ந்த
வொண்மணியும் பசுங்கழைவிண் டுகுமணியுங் கைக்கொண்டே;
வயிரவழற் பிழம்பெறிகண் மால்யாணை மதமாடி
வெயில்விளிபொன் னசும்பதனை மெய்ப்முழுது மீட்டித்தே;

பொறிவரிவண் டெள்ளறமென் பொதியவிழ்பு நறவருந்தி
 வெறிகமழ்சந் தகிஞாகம் வேர்முதல்கீண் டெருட்டியே;
 மாங்கனியும் வாழையின்மா ழையங்கனியும் வருக்கையின்மாண்
 டுங்கனியு மெவ்வுழியுந் திசைதிசைபேய்த் திரைத்தெழித்தே;
 முதுமொழிவான் பொருட்டிறங்கண் முழுவதூஉ முதுக்குறைவாற்
 பொதுவறவுட் கொண்டவரிற் பொருண்முழுதுங் கவர்ந்துராய்;
 நெடும்புடனின் றுகுதிவலை நிலத்துறுமுன் னெதிர்க்குவிச்
 சுடுஞ்சார்தண் மருதமெனத் தோன்றுதற்கா யிடையடைந்தே;
 இவையாறு மீரடித் தாழிசை.

புறவு பருந்தொ டெருவை வெருண்டு
 பறவிய பம்பு தொழுதி வழங்கவே;
 உலவை முளிந்த குடச முழிஞ்சி
 விலகு கடம்பு குரவை நெருங்கியே;
 இரலை மருண்ட பிணையொ டிரங்க
 வருண நிறங்கொண் டுமலியை யுந்தியே;
 உலைவில் குறம்பி னெயினர் கணஞ்செ
 யிலைபெய் குரம்பை யுழுது பெயர்ந்திடா;
 இவை நாலு மராகம்.

குல்லையுந்தே னிமிர்கொழும்பொற் கென்றையுந்தண் காயாவு
 முல்லையுந்தோன் நியுந்துவன்ற முல்லையுளொல் லையிற்படர்ந்தே;
 ஆம்பலந்தீங் குழற்குடவ ரகன்பாடித் தொழுவுறாஉ
 மோம்படைமு வினமொன்றிற் கொன்றுலக்கற் றிரியவே;
 குடப்பால்வெண்டயிர்விராய்க்குளிர்புனற்கக்கையைப்பழித் துக்
 கடற்பாலின் வளமலிந்து கவிண்மருதங் குறுகியே;
 கருமேகந் தொடுகிகாக் கருவரையும் பொருவலவெண்
 றிருமேரு வெணப்பனைத்த விருகரையி னெடும்பொருதே;
 சுடுமணுறப் படுத்திமுகு க்தைவழித்த மடைமுழைபுக்
 கிடுமணுறு முழுவனைவென் மெழிலிபெனக் குளிரியே;

ஊதியங்கொள் வதற்குளதொன் றுதவினர்தம் முதவியைவென்
றீதலியல் பறிந்தோரி னெழின்மணியேற் பவர்க்குய்த்தே;

இவையு மோராறு மீரடித்தாழிசை.

எனவாங்கு, [தனிச்சொல்]

வண்டானர் துணைபிரிய;
மகன்றிலுந்தன் றுணைபிரிய;
தண்டாத வனமிரிய;
தடஞ்சிறைப்புள் ளினமிரிய;

பொய்கை தொறும்பார்தே;
பொழிக்க டொறும்பார்தே;
செய்க டொறும்பார்தே;
தூள்கரும் பிற்பார்தே;

இவை யெட்டும் இருசீ ரோரடிச்சிற்றெண்.

பார்த, [தனிச்சொ விதுவும்.]

மதிநலத்தான் மிக்க மறைத்தமிழ்தேர் மாறன்
முதிய மகிழ்மாலை முன்னோன் குருகூர்த்
ததியர் புகழ்சங் கணித்தண் டிறையுட்
புதியவா மந்தண் புனல்.

இது, தாவிரட்டித்துத் தாழிசையாறு மராக நான்குந் தாழிசை
பின்னுமோராறுந் தனிச்சொல்லும் இருசீரோரடிச் சிற்றெண் எட்டும்
பின்னுமோர் தனிச்சொல்லும் பெற்று, இன்னிசை வெள்ளைச்சரிதகத்
தா விறற்குக் கலிக் கோதப்பட்ட வாறுறுப்பும் மிக்குந் குறைந்தும்
பிறழ்ந்து முறழ்ந்தும் மயங்கிவந்தமையான் இதனை யொருசாராசிரியர்—
யாப்பருங்கலக்காரிகையார்—மயங்கிசைக் கொச்சகக்கவி யென்ப. ஆசிரி
யத்தொடும் வெண்பாவினொடும் மயங்கிவந்தமையா னென்று கொள்க.
பகுதி-பரத்தைபிற் பிரிதல், துறை-புனல்வாவுரைத்தல். அலங்காரம்—
வென்ற தொத்த' தென்னும் வாய்பாட்டா லொருதொடர்பினுட் பல
வந்த வு்வமை. இதன் வேறுபாடுங் காண்க.

(௨௦)

கலிப்பாழ்ந்நும்.

கலிப்பாவினம்.

- 112 நெய்யமர் வேல நெடுமா லரங்கத்துன்
 னையரிக் கண்ணியை யாரென விண்ணு மறியேன் யான்;
 செஞ்சுடர் வேல திருமா லரங்கத்துன்
 னஞ்சனக் கண்ணியை யாரென விண்ணு மறியேன் யான்;
 செம்புகர் வேல திருமா லரங்கத்துன்
 னம்பமர் கண்ணியை யாரென விண்ணு மறியேன் யான்;

இவை மூன்று பிரண்டடியா யீற்றடி பிரண்டிசீர் மிக்ஞுவந்தமை
 யாற் கவித்தாழிசை. பகுதி-சேட்படை. துறை-அறியாள்போன்று
 நினைவுகேட்டல். அலங்காரம்-அவயவவுவமை. (க)

- 113 தாய்போன் றுலகளித்த தஞ்சைமால் வெற்புனையாய்
 சேய்போன் றொளியுடையான் செங்கைத் தழைதாலுஞ்
 சேய்போன் றொளியுடைய கொண்டிலனென் சித்திரத்தால்
 வாய்போன் றினிவாரிலென் சொல்லி மறுப்பன் வினையேனே.

இஃ தீற்றடி யொருசீர் மிக்கு ஏனைபடிகண் மூன்று மொத்துத்
 தனியே யிடைமடக்காய்வந்த கவித்தாழிசை. இதுவும் பகுதி யது.
 துறை-தலைவி குறிப்பறிதல். அலங்காரம்-அவயவியுவமை (உ)

- 114 பின்பெற்ற மேக மெனமிளிநு மெய்த்திருமா
 லன்பிற் றருதழையை யாயிழைபா
 ளன்பிற் றருகவென வாங்கி யதையணைத்த
 பின்புற்ற பின்பப் பெருக்கென் புகல்வென் பெருமானே.

இஃ திரண்டாமடி மூன்றுசீராகக் குறைந்து முதலடியு மூன்று
 மடியு மளவடித்தாய்த் தம்மினொத்தும் ஈற்றடி ஐஞ்சீராய்த் தம்மி
 லொத்து மொவ்வாதும் வந்த கவித்தாழிசை. பகுதி-இதுவுமது.
 துறை-தழைவிறுப்புரைத்தல். அலங்காரம்-இதுவுமது. (உ)

- 115 வாளிபின்செல முன்செலுமறிபுன லொழுக்கத்
 தாளி பின்செல முன்செலு மிடுகளி நந்தோ

கோளில் வான்பிடி குறுகலும் புணர்ச்சி யுட்கொளலால்
வேளின் மேதகு பெருவிறல் யாவரே விளைத்தார்.

இது நெடிஷ நான்காய்வந்த கலித்துறை. துறை-நாடுவாழ்த்து.
அலங்காரம்-தொழிலதிசயம். (ச)

116 அடனி லாதர ணிழந்துளார் யாவரே யானு
மிடனி லாரிடை பணிபவ ராமெனன் மெய்யே
யுடனி லாதவாய் ஞாளிமுன் பிரிநரி யுறநீர்ப்
படரு மாகளிற் றெருத்தாய்க் களித்தது பாய்ந்தே.

இதுவுங் கலித்துறை. அலங்காரம்-திதரிசனம். (ரு)

117 இறைவ னாலலைத் திரியல்போ குனரிறை மையிலாச்
சிறைவ லாருழைச் சரண்புக வுடனிரி திறனென்
றறைவ தாம்புன லலைக்குமா ளிகடுதிக் கையினத்
துறைவன் மாமுத றழீஇயுட னிரிதரு தொடர்பே.

இதுவுங் கலித்துறை. திணையுந் துறையு மது. அலங்காரம்-
வினையுவமை. (சு)

118 கலங்கு பாய்புணல் கடிந்தெழக் கவட்டொடு மலங்கப்
புலங்கொ டாருவிற் புட்குலம் போகலா திரைத்தல்
குலங்க டாங்குனர் நடுக்குறக் குலத்துளா யவர்பா
னலங்கொள் வார்குழீஇக் கலுழ்வதே போன்றன நவிலின்.

இதுவுங் கலித்துறை. திணையுந் துறையு மது. அலங்காரமுமது.

119 அறைபொரு தமிழ்தரு மணியைத் தாருவை
நறைமறை வளக்கபி லையினை நாகினைத்
துறைதொறுஞ் சுழித்தெறி தொகுதி பாற்கட
னிறையமிழ் துயிர்த்தபல் வளநி கர்க்குமே.

இது கலிவிருத்தம். அலங்காரம்-தொழிலுவமையுள் ஒருவயிற்
பொலி. (அ)

120 தரங்கவான் புனலிரு கரையுந் தாக்கவின்
மரங்கடா மசைந்தல ருருத்தல் வாழுமெழும்

முாங்கெடா தளித்தியென் றுள்ளிக் கொம்பாங்
கரங்களாற் பணிமலர் கவிழ்ப்ப போன்றவே.

இதுவுங் கலிவிருத்தம். அலங்காரம்-தற்குறிப்பேற்றவுவமை.

- 121 மண்ணக மடந்தைதன் வரம்பை வான்புனர்
பெண்ணர சழித்ததென் றலகம் பேசுமா
றெண்ணியே யளவினுக் கெங்கு மார்த்தியா
யுண்ணுரீர்க் கடனையு முததிக் கீந்தவே.

பாவும் அலங்காரமும் இதுவுமது.

(௧௦)

- 122 புக்கமா நதிக்கெதிர் புணரி மாமணி
யொக்கவே தெளித்திட லுததி நாயகன்
மிக்கநா யகென விரைந்து பாதகா
ணிக்கையாய்த் திரைக்காத் திடுவ போன்றவே.

பாவும் அலங்காரமும் இதுவுமது.

(௧௧)

- 123 மடைதிறந் தொழுகுரீர் வரவி வாய்ப்புக
மிடைதிறந் தருமா விர்த நான்மலர்
புடைதிறந் ததுமலர்ப் பூவை பொன்னிதழ்க்
கடைதிறந் தெதிர்கொள நினையுங் காட்சித்தே.

இதுவும் பாவும் அலங்காரமும் அது. துறை-அஞ்சம் நாம
வாழ்த்து.

(௧௨)

கலிப்பாவினம் முற்றும்.

வஞ்சிப்பா.

- 124 கறைவேல்விழி யிலவிதழிதழ்
நறைநான்மல ிரம்புயமுகம்
புருவஞ்சிலை யுருவம்புய
ஓருவம்புரி குழலெனுமது
பொன்னங்கிரி கொங்கைத் துணை
மின்னென்றுண ரிடைகண்டிலன்
எனவாங்குக்

(மாறனலங்காரப் பாடம்) 'ரஃதானனம். 'மின்னென்றுண ரிடை

கற்றறி வுடையவென் னிறையினைக் கலந்து
ணற்றிரு வுறைவிட நண்பா
சொற்றமிழ் மாறன் றுடரிவண் பொழிலே.

இஃ தொன்றியு மொன்றாதும் வஞ்சித்தனையான்வர் தாறடித்தாய்
'எனவாங்கு' என்னுந் தனிச்சொற்பெற்று நேரிசையாசிரியச் சுரிதகத்தா
லிற்ற குறளடி வஞ்சிப்பா. அலங்காரம்-தொகையுமை. பகுதி-பாங்
கற்கூட்டம். துறை-இயல்பிடங்கூறல். (க)

125 வான்றோய்கதி ரடற்றிகிரியை வலனைந்தியு
மீன்றோய்மதி மிளிர்வலம்புரி யிடனைந்தியுங்
கவுத்துவமணி வனமாவிகை கவினமார்பினிற்
• பவித்திரமுறு மலர்மாமகள் பயில்வாழ்வினன்
மகரக்குழை தழைகாதினன் மணிமௌவியன்
சிகரப்பம் றலைசேர்வட மலைமேலுறை

செல்வனை,

அனவா தமும்வரி யளிசெறி தனையவி
ழின்மலர் தூயிறைஞ் சினர்பாற்
கனவிலு முறன் கொடுக்கணிச்சி யோனே.

இது, ஆறடித்தாய்ச் செல்வனையென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று
நேரிசையாசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்ற சிந்தடிவஞ்சிப்பா. திணை-பாடாண்.
துறை-கடவுள்வாழ்த்து. அலங்காரம்-பொருட்டன்மை. (உ)

126 பைம்பொற்குன்றே பணையிளவனமுலை
யம்புத்துணையே யரிமதருண்கண்
குனிசிலையிரண்டே கொடுநன்புருவம்
பனிமாமதியே பழிதீர்நன்முகந்
கொடியேதளரிடை கொண்முவேகுழ
லாடரவின்பட மாமேகடிதடங்
1கார்தளந்துணைமல ரவையேகையும்
பூந்தளிர்ன்றே புடைபெயர்மெல்லடி

நண்பா,

படர்புகழ் மாறன் பாரங்குசன்

¹ துடரிவண் பொழிலே தோகைய திடனே.

இது, பொதுச்சிர் பதினாறும்வந்து 'நண்பா' வென்னுந் தனிச் சொற் பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்ற குறளடிவஞ்சிப்பா. துறை-இயல்பிடங்குறல். அலங்காரம்-நியமவுவமை. (ந)

வஞ்சிப்பா முற்றும்.

வஞ்சிப்பாவினம்.

127 நறைமகிழ் மாற - னுறைநக ராடவர்
மறைமொழி நினைதொறு - நிறை தளாருமே ;

திருமகிழ் மாற - னருணக ராடவ
ராருடலை நினைதொறு - முருகுமென் னிறையே ;

பொன்மகிழ் மாற - னன்கக ராடவர்
முன்னுரை நினைதொரு - மென்னிறை யிலவே.

இவை குறளடிநான்காய் மூன்றும் ஒருபொருண்மேல் வந்தமை யால் வஞ்சித்தாழிசை. பகுதி-பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை-பிரிவு நினைந்திரங்கல். அலங்காரம்-சுவையினுள் அசைவுபற்றிய அழகை. (க)

128 தண்டமிழ் மாறன், வண்குரு கூரார்
நண்புற வாரார், கண்டியி லாவே.

இது, இருசீரடி நான்கினு லொருபொருண்மே லொன்றாய்வந்தமை யால் வஞ்சித்திறை. துறையும் அலங்காரமும் இதுவுமது. (உ,

129 நீராநகமா, தாரமாகமே
வாரமாகமா, னாரணுககா.

இதுவும் வஞ்சித் துறை. துறை-கடவுள்வாழ்த்து. அலங்காரஞ் சொல்லணியினுள் பிரிந்தெதிர்செய்யுள். அறுலோமப் பிரதிலோம மென வடநூலார் கூறுவது மிது. (ஊ)

(மாறனலங்காரப் பாடம்.) ¹ துடரிமால் வரைவனர் தோகைய தியலே.

130 சதிதக னடனாடி, தித்திகிகாண்ணாறு
ததிதா கார்கண்ட, கதிகா கிளர்கான.

இதுவுமது. துறையுமது. அலங்காரம்—சொல்லணியினுள்,
சுழிஞளம். (ச)

131 கொந்தார் திருமகிழ் மார்பினர்
செந்தா மரையடி சேர்பவர்
தந்தா வளமுறை நாரண
னந்தா மந்தனை யாள்வரே.

இது, சிந்தடிநான்காவ்வந்தமையான் வஞ்சிவிருத்தம். துறை—
இதுவுமது. அலங்காரம்—சுவையினுள், கல்விபற்றிவந்த பெருமிதம்.
வஞ்சிப்பாவினம் ழற்றும்.

மருட்பா.

132 வாய்ந்த மகிழ்மாரன் மால்வரைமான் கண்ணிமைக்கு
மோந்தகழு நீர்மென் முகைவாரும்—பூந்தளிர்க்
கானிலம் படர்தலுங் கண்டன
மானிட மகளே யணங்கலண் மனனே.

இது கைக்கிளை மருட்பா. பகுதி—இயற்கை. துறை—தெளிதல்.
அலங்காரம் சந்தயத்தினுள் நிச்சயாந்தம். (க)

133 தேவர் பெருமான் றிருப்பாற் கடல்கடைந்தோன்
முவ ரொனவாழ் முதல்வ னனைத்துயிர்க்குங்
காவல் புரிவானிற் காக்கவே யாவர்க்குந்
தண்ணளி புரிமகிழ் மா அறுதியரி
ஞெண்ணிதிச் செல்வம தூடனீ
மண்மிசை வாழி மதிநலந்தழைந்தே.

இது புறநிலைவாழ்த்து மருட்பா. திணை—பாடாண். துறை—
புறநிலைவாழ்த்து. அலங்காரம்—வாழ்த்து. (உ)

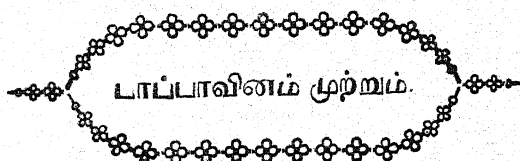
134 பொய்தீர் புலவீர்கான் மாறன் பொருளுரைதேர்ந்
தெய்திரெய் தாது மிருந்திலீர்—மெய்யாக
விற்பமுடன் நுன்ப மிழவுபே நென்பவைதா
முன்பிழைத்த ஆழான் முறைபிறழா—தென்பதறீர்
மானிடம் பாடி மதியாது பொய்சொல்லி
யீன விளிவரவா லேற்றுண்டு—போனதுநாட்
கூற்றுடன் செய்யுங் கொடுந்தொழிலுந் தீராகி
னாற்றலவை கேட்டு மடங்கலீர்—பாற்கடற்
பூரணன் மலர்மகள் பூவல என்கில
காரணன் வடவேங் கடவ
னாரணன் கழலினிப் பரவுமி னயந்தே.

இது, வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா. திணை—பாடாண். துறையும்
வாயுறைவாழ்த்து; அல்லது துறை பொருண்மொழிக்காஞ்சி எனின்
அலங்காரம்—சுவையினுள், கல்விபற்றிய பெருமிதம். (ங)

135 திருமால் பரனெனவே தேற்றுதற்கன் பாக
வருமா ரியன்றனையிம் மண்மேற் புலவீ
ரொருமா னிடனென் றுணரா தவனெம்
பெருமானு ¹மென் றுற்றப் பெம்மா னருள்கூர்
²பத்தா தடியினை பரவுமின் னதுவே
யுத்தம விலக்கண முரைசான்
முத்தியை விளைக்கு முபற்சியு ³மதுவே.

இது செகியறிவுறாஉ மருட்பா. இதுவுந் திணையுந் துறையு
மலங்காரமு மது. (ச)

மருட்பா ழற்றும்.

(மாறனலங்காரப் பாடம்.) ¹மென் றுணர்ந்தப். ²பத்தர்த மடியினை பரவுமி
னதுவே. ³மல்கேதே.

ஸ்ரீ:

பரிபாடல்.

1. கருங்கட லுடுத்த காமர்திரு நிலமுதலா
வருங்கடனமு வுலகினையும் வரம்பில்பெரு மேனியொடு
மொருங்களந்தன் றகத்தடக்கி யோவாத வுலகையுடன்
பெருந்தகைய மாவலியைப் பிலம்புகவன் சிறையிருத்திப்
பொருந்தமரர்க் கருள்கூர்ந்த பொண்ணடித் தாமரையோய்!;

இஃ தைந்தடித்தரவு. இதனுள், ஆசிரியவடி வஞ்சிபடி வெண்பா
வடி கலியடியென்னும் நான்கடியும்வந்து தனையேழும் விரவியதுஉங்
கண்டுகொள்க.

அழகிய வரங்கநின் னவிர்பொலங் கழல்புனை
கழல்புநிற் தருளிய கருமமஃ தொன்றோ
பழமறை பராஅய பாஅன்மையிற் பவித்திரத்
தழல்வளர்த் தாஅகுதி தான்றரு கவுதமன்
வெற்பினற் சிறைகுறை குவிச வேந்தனி
சிற்பழி பெய்திய வகலிகைக் கீத்த
கற்படி மத்தினைக் காமர்
பொற்படி வமதாய்ப் புரந்ததொன் றுளதால்;

இஃ தெட்டடியெருத்தம். இதனுள் ஆசிரியத்தனையும் வெண்
டனையும் கலித்தனையும் விராய் ஈற்றயலடி முச்சீராய் வந்ததுகாண்க.
இதனை யொருசாராசிரியர் நேரிசையாசிரியமென்ப.

அஃதான்று [இது ஒழியசை.]

உலகுயிர் தழைதர வுறுபகி ரதியினை
நிலமிசை யுறநிற வியமுத வினவே;
மலர்மகண் மகிழ்தர மிதிலையில் வரனெடு
சலமிசு தனுவிற் மிதிதலை மையவே;
அலம்வரு பாதன்மு ன்வனென வணிநகர்
நலனுற வுடனுறை தருநசை யினவே;

பலகலை யுணர்வொடு பானிலை முழுதுணர்
புலவனொ டெழுகென வெழுபுது மையவே;
இவைநான்கு மென்சீரடி யாகம்.

அஃதான்று, [இதுவும் ஒழியசை.]

பார்த்தன்கதழ் பரிபண்ணமை
தோர்த்தட்டினிற் றோர்ந்தஞ்சவித்
தேத்தன்பினிற் றன்பாலிடு
பூத்தும்பைய தானாந்தம

தெழில்கூர்,

குழவித் திங்கட் கொழுந்தினைச் செருகுந்
தழல்புரை குடிசைச் சடிசைத்
தழகுறக் காண்ப தளித்தது மதுவே;

இது, நான்கடியாய் எழில்கூ ரென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று மூன்
றடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகத்தால்வந்த குறளடிவஞ்சிப்பா,

அஃதான்று,

மிறைப்பயில் கொடிய விடந்தளி குறந்துளைப்
பிறைபுரை பெயிற்றுப் பேழ்வாய்க் கட்செவி
நிறையழ லுயிர்ப்புமிழ் நேர்நுண் கவர்நாக்
சறைமிடற் றாவங் கலங்கிக்
குறையுயிர் புடநடங் குனித்ததொன் றுளது;

இஃ னைத்தடி நேரிசை யாசிரியம்.

அஃதான்று, [இதுவும் ஒழியசை]

ஒருகுடை நிழற்கி ழிருநிலம் புரந்த
குருகுலத் தவர்தங் குலக்கொழுந் தெனலார்
திருவுத ரத்தினுட் செறிந்துறை கருப்பு
மிருந்தை யாயிரு நிலத்தற
வருந்தவ மழவென வளித்த தொன் றுளதால்;

இதுவும் ஐந்தடியாய் வந்த நேரிசையாசிரியம்.

அஃதான்று, [இதுவும் ஒழியசை]

மாதல னாகிய வஞ்சனைக் கஞ்சனை

முதுல குட்டுகொண் முதுமொழிதேர்ந்துணரா
வாதுல னாமென் றவன்பொன்புடி யுதைத்திட
டோதுநற் செய்கையொன் றுண்டு;

அஃதான்று,

கற்றுவனு மஞ்சக் கொலைத்தொழில்கள் கூற்றமெனு
நூற்றவர்க்கு முன்னேன்முன் னேற்றபலநோன்புடைய
வாற்றவறு மைவர் சகாயனெனுவன்றுதூ
தூற்றமுறச் சென்றதுமொன் றுண்டு;

அஃதான்று,

பகடு தவழ்நடைசால் பண்பிதென்மாயச்
சகடு தனையுதைத்து சாய்த்ததுட னண்ட
முகடு பொதிமருத முண்டிதைத்து மூலக்
தகடு கிழித்ததுமூண் டன்று;

அஃதான்று,

கட்கடைதீச் சிந்தக் குறுவுகொள்வன் னெஞ்சினெடு
நட்புடையோர் முன்னர் நவையுரைத்தோன் மன்னுயிரை
விட்புலமுன் கொண்டாட வீழ்பொழுதில் வான்சனையு
ளுட்கொண் டருளியதொன் றுண்டு;

இவைநாலும் ஒழியசை புணர்ந்துவந்த கொச்சகம், இவை ஒரு
ஐகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைப் பரிபாடல் வெண்புர:

நாட்டிய கடவுளர் நலனுறச் சென்னியிற்
சூட்டிய தந்தத் துணையடிப் பூ;
விட்டியல் புணர்ந்த விண்ணவர் சென்னியிற்
பூட்டிய தந்தப் பொன்னடிப் பூ;
தனைநிகர் தானேனுஞ் சதமறை தலையறப்
புனைவது மந்தப் பொலங்கழற் பூ;
வினைவியல் கோள்புரி விழுத்தவன் கூர்ந்தோ
ரனைவரு முடிக்கொள லவ்வடிப் பூ;

செகரீவளி தீவேளி யெனப்
புகழ்புலன் பூத்ததப் புனையடிப் பூ;
அகில வுயிர்களு மவ்வுயிர்க் குறையுளும்
பகர்திறத் தீன்றதப் பாதப் பூ;

இவைபாறும் பேரெண். இவற்றுள், கட்டுரைவகையா மென்
கொழி புணர்ந்து முட்டடியின்றிக் குறைவுசீர்த்தாகியுஞ் சொற்சீரடி
வந்தவாறு காண்க.

எனவாங்கு,

இது வழியசை. தனிச்செல்லென்பது மிது.

இத்திறத் தனவா மிறைவதின் னிணையடிப் பொற்பூ
முத்திறத் திருத்திற முயற்சியா முதலா
மெத்திறத் தெவரோ புகழினு
முத்திறத் ததற்குதற் கமைதிறத் தினவாம்;

இது முதலடி ஐஞ்சீரான் வந்த நேரிசையாசிரியச் சரிதம்.

அதனால், [இதுவுந் தனிச்சொல்].

முக்குணத்தினுண் முற்குணத்தின;	கரிசொல வந்த கருணை நாரண;
பொற்புடைக் கருடவாகன;	உயர்வறவுயர்நல முதல்வ;
வரிவளை யிடத்த;	ஒருதெச ரதனருள் புதல்வ;
வலனுறை நேயிய;	திருவுறை மார்ப;

என விவை யிடையெண்ணும் அளவெண்ணும் சிற்றெண்ணும் தலைதடு
மாரியும் வந்தன.

என-யாம், [இதுவுந் தனிச்சொல்].

பூரண நாதரின் பொன்னடி போற்றுகும்
பார்புகழ் மாறர் பராங்குச வாணையை
வாழிய தாக வளர்த்தருள் கெனவே
பூழிதோ மாழி யுவந்து.

இஃது, நான்கடி யின்னிசை வெள்ளைச்சரிதகத்தாலிற்றது.

இது, “பரிபா டல்லே தொகைநிலை விரியி, னினதுபா வென்னு மிய்னெறி யின்றிப், பொதுவாய் நிற்பற்கு முரித்தென மொழிப”* எனவும், “கொச்சக மராகஞ் சுரீதக மெருத்தொடு, செப்பிய நான்குந் தனக் குறுப் பாகக், காமம் கண்ணிய நிலைமைத் தாகும்” எனவும், “சொற்சீ ரடியு முடுகிய லடியு, மப்பா நிலைமைக் குரிய வாகும்” எனவும், “கட் டொ வகையா னெண்ணெடு புணர்ந்து, முட்டடி யின்றிக் குறைவுசீர்த் தாகியு, மொழியசை யாகியும் வழியசை புணர்ந்துஞ், சொற்சீர்த் திறு தல் சொற்சீர்க் கியல்பே”† எனவும், “உருட்டு வண்ண மராகந் தொடுக் கும்”‡ எனவும் சொன்னமுறையே பரிபாடலுறுப்புச் சிதைவின்றி வந்தமை காண்க.

அற்றேல், தொல்காப்பியனார் ‘செப்பிய நான்குந் தனக் குறுப்பாக’ என்று கூறவும் இப்பரிபாடலாகத் தெருத்தென்பதோருறுப்பினையுங் கூட்டி யைந்தாகக்கூறிய தென்னையெனின், அஃதே! நன்றுசொன்னாய்! “தாவே யெருத்தே யராகம் கொச்சக, மடக்கியல் வாரமொ டைந்துறுப் புடைத்தே” என்ப தகத்தியமாதலின்; எருத்தமென்பதனைத் தாவென்று ஒருசாராசிரியர் கூறவும், அகத்தியமுணர்ந்த வொருசாராசிரியர் பாட் டிற்கு முகம் தாவாதலானும், எருத்தமென்பது கழுத்தின்புறத்திற்குப் பெயராதலானும், அவ்வுறுப்புத் தாவைச்சார்ந்துகிடக்கவேண்டுமென்ப தானும், எல்லா நூலிற்கும் அகத்தியம் முந்துநூலாகலானும், அகத்திய னார் நோக்கத்தோடும் ஐந்துறுப்பாக்கினாரென வுணர்க.

அஃதாக; இதனுள் எண்விராயதென்னையெனின், “கொச்சக வகையி னெண்ணெடு விரா, யடக்கிய லின்றி யடக்கவும் பெறுமே” என் பதனால் விராயதறிக.

“காமங்கண்ணிய நிலைமைத்தாகும்” எனவே அறத்தினும் பொரு ளினும் வாரா தெனக் கூறிய பரிபாடலை இச்செப்பியுளுடையார் வாழ்த்திய நாகக் கூறிய தென்னையோவெனின், “வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாற்கு முரித்தே”‡ எனச் சிறப்புவிதியோதினமைபால் நான்குபாவினுள்ளும்

*தொல். பொருள். செய். 120—123.

† ஷை ஷை ஷை 233.

‡தொல். பொருள். செய். 109. |

பரிபாடல் வெண்பாயாப்பிற்றாதலாற் கடவுள்வாழ்த்தாகியும் வரப்பெறு
மென்னு முதனூலாசிரியர் நோக்கம்பற்றிச் சக்கத்தார் பரிபாடல் கூறிய
வகையாற் கூறினானவணர்க.

“ஆயிரம் சிறித்த வணங்குடை யருந்தலை” என்னும் பரிபாடற்
றாவின்பின், “எரிமலர் சினைஇய கண்ணை பூவை, விரிமலர் புரையு
மேனியை மேனித், திருஞெமர்ந் தமர்ந்த மார்பினை மார்பிற், நெரிமணி
விளங்கும் பூணினை மால்வரை, யெரிதிரிந் தன்ன பொன்புனை யடுக்கையை,
சேவலக் கொடியோய்நின் வலவயி னிறுத்து, மேவலுட் பணிந்தமை
கூறும், நாவ லந்தண ரருமறைப் பொருளே” என்பதும். எருத்தம்.
இதனை சொருசாராசிரியர் ஆசிரியமென்றுங் கூறுவர். கூறினும், இவ்
‘அழகியவரங்க’ வெண்ணுமெருத்தத்துத் தனையேமும் வந்தனவாதலா
லிவ் வெருத்தத்தை நேரிசையாசிரியமென்றல் பொருந்தாதென ணர்க.

இது திணை-பாடாண். துறை-கடவுள்வாழ்த்து.

(க)

2. யாஅர் வாழ்வார் யாஅர் வாழ்வா
ரொனுமுல கனைத்து மீறி லாநிலை
யுருபொடு சொருபி னாஅ னாதே
மாயையின் விரிந்த முதன்மா னென்றும்
யானெனுந் தொந்தமு மதனி னெய்திய
புலனைந்து மாகி யவையி னுற்றவுமான
வண்டமு மலகில வடிவமு மான்மா
முழுவது மயன்முத லமைந்திந் தாமாய்
பொழுதெதி ரொருபுன லும்பரி னாமால்
பொன்னியு ளமர்ந்தவ னல்லான்
மாயா வேர்தனி மழுவென மகிழ்ந்து;

இது, ஆசிரியத்தனையானும் வெண்டனையானும் வந்த பதினொடித்
தரவு.

நூல்பல தாமு நுணங்கு மாணப்
பாவி னுட்பமு.....மங்கா ரொனுஞ்
சால்புணர் புலவிற்காண் முந்திய முதல்வருள்;
இது மூன்றடியான்வந்த நிலைமண்டிலவாசிரியம்.

ஒஓ, உணர்ந்தவி துணர்கிலர் வெள்ளையறிவுட்
 புணர்ந்தோர் பொருட்கங் கிரங்கு புன்மையர்
 புணர்ந்தோர் பொருட்கங் கிரங்கு புன்மையு
 முணர்ந்தே னும்மையி னிழைத்த ஆழென்
 றுவலி தலாது பலவாய்த் தொகுத்த
 வான்மா முழுதினு நிற்ப தறிகிலர்;

இதுவும் ஆறடியான்வந்த நிலைமண்டில வாகிரியம். இதன் முதற்
 கணின்ற ஒஓ என்பது 'சீர்கூ னுதல் நேரடிச் சூரித்தே'* என்பதனால்
 தேமா எனச் சிறப்பின் ஓ அளபெடுத்துச் சீர் கூனாய் முதற்கண்
 நின்றது. அதனோடு ஐஞ்சீரடி யாக்கினும் இழுக்காது. என்னை?
 'வெண்டனை விரவியு மாசிரியம் விரவியும்—ஐஞ்சீ ரடியு முளவென
 மொழிப'† என்பதனும் கொள்க.

காயங் கழிதருங் காற்றன் னுருபு
 ளாகவே யொருங்குவை காவ லின்புறு
 மேன்மையே சற்று முறுகில ரதனோடு
 மீளவே யனைத்து மெழுபான் மையுற
 நான்முகன் றனது செயலிது வென்னத்
 தாணுவாய்ப் படிமத் தமைத்தபான் மைகளும்
 வாழப் பருவத் தீரமில் சூரத்
 தினமீறுந் தானவ ரிடும்பையிற் பாறுவார்
 பாறு மிடரே கண்ண்
 டாளினூங் காளியாய்த் தூணி னூறல்;

இது, தன்றளையாணும் வெண்டளையாணும் வந்து பத்தடித்தா
 யீற்றயலடி முச்சீராய் நேர் நேர் எனக் கண்ண் என ஒற்றளபெடையா
 யீற்ற நேரிசையாகிரியப்பா. கண்ண் என்பதனை ஒற்றளபெழுது
 சொற்சீராக்கினும் இழுக்காது.

தோன்றி முன்னங் கவனுடல் போழ்ந்தது
 மறிகில் லாதோ மண்பதனை யெனுமவைமன்;

*தொல். பொருள். செய். 49.

†தொல். பொருள். செய். 63.

அவனிற் பரிக் லல்லது பயந்த;

வடல் பெருகு சிரங்கர மொருப்தினை பதுளான்;

இவை யிரண்டுவிசுற்பத்தான்வந்த வீரடியிரண்டம்போதாங்கம்.

தமுகணை;

மத்தமடவன்;

முர்க்கர்முன்னன்;

கண்டாகண்டன்;

நிருதர்பெருமான்;

மதுகையாளன்;

அன்பிறீம்பன்;

வெண்பொன் வெற்றைபக்கினைத்த முன்பார் தோளன்;

மருப்புக்களுமுமுன்;

தீக்கக்குருத்திரன்;

வானிடி யெனத்தொனி மேய சொல்லன்;

நமனார் நடுங்க வமர்புரி பொருநன்;

வானோர் நடுக்க வேல்விநி மறவன்;

இவை ஒருசீர்முதலாய கிற்றெண்ணு மளவெண்ணும் விராய்வந்தன.

தளித்த வள்ளமொடு கணக்கினைப்பன்;

தளித்தபல் வாத்துட னமையா யாக்கையன்;

தண்ணைச் சமர்முதத்தி னோர்களை யததொடர்;

மண்ணுமுயிருன் வகைமையி நின்கிலர்;

இவை யிரடி யிரண்டம்போதாங்கம்,

அதற்கி னகன்றிருந்த தேவி யடித்துனை;

பொழுதனை தெத்தெழு பொழுதருள் செய்யா;

வடைக்கல மென்றவ னாரருண்மையோரர்;

இது முன்றடி நிரைமன்றடிவாகிரியப்பா;

அமரிடை வசந்தன்மீ வானர் தோய்த்திடு
முடலுயி ருடன்வா நின்ற
தமர்தொழத் திண்டேர் நடைகற்ற தணையுறார் ;

இது மூன்றடி நேரிசையாசிரியப்பா.

கமையடைந் தொடுங்குவான் விருந்தறைந் திடுகாலைத்
தமையன்வந் தனனெனப் பாதன துயிர்தந்தா
ஈமைவுகண் டெனுண்பா நருள்வைத்த குணனுறார் ;

இது மூன்றடி நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

பின்னும்,

இது ஒழியசை. தனிச்சொலென்பதுமிது.

பொதுவர் மடவா னற்றா யென்னும்
விதியினன் பான்முன் வெளிவா நேற்றார் ;

இதாவும் ஈரடி யோரம்போதாங்கம்.

தாயென வனிதையர் படிமமேற் கொண்ட
பேயத னாவி யன்றுண்டு போலும்
மாஅய முற் நெதிர்க்குஞ் சாடு முருளிற்
நோலும்வகுத் திழைத்தவன் முடியுதைந் ததுமுறார் ;

இது நான்கடியாய்வந்த நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

முடிபடி யுறவசை மொழிபவ னுயிர்தளி
ரடியுற வருள்புரி நிலைமையு முறுகிலர் ;

இது தனியனாகவந்த வெண்சீரடியாகம்.

ஆதிநாதன் ;	உரனுடைவிபவன் ;
வாகுதேவன் ;	உயிர்களினபணன் ;
சங்கருடணன் ;	வெளிவருவிமலன் ;
பைம்பொனினிறவன் ;	மறைபுரியமலன் ;
பரத்துவசொருபன் ;	உளனிலன் ;
சொலத்தருவியுடன் ;	உணர்வுறவரியவன் ;

என விவை சிற்றெண்.

என்பவை, [இது தனிச்சொல்].

மறையின் மறைகளின் வழிநூ லொண்மையி
 னிறைநிலை யுணர்த்து மேமவா சியர்முன்
 மதிமரு ணிலையற வழிபடு மதியுற்
 றறவாய்த் திறப்பட வுணர்த்தமெய்ஞ் ஞானம்
 பிறவாப் பெற்றிகொண் ணெயர்ந்தில ரஃதும் ;
 இது, ஐந்தடி நிலைமண்டிலவாசிரியம்.

அதுவே, [இதுவுந் தனிச்சொல்.]

இனியவ ருயிர்கட் கிரங்கியிங் கெவனென
 வெனதுயிர் பிழைப்பதற் கிரங்குத லுடனே
 தாமரைத் தனிசிற் சதுமுகன் மேனா
 ளாநிரை காத்தசிற் றுயரைக் கன்றினைக்
 குறுந்தடி தாம்பொடு திங்குழல் கொம்பிவை
 மரையின் வாணுற வைத்திடப் பண்டையின்
 யாவையு மாசுமுன் னுதிக்குந் திறத்தினன் ;
 இதுவும் நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

சுருதி முதல்வன் ; சுதமிலமிர்தன் ;
 பரிதி வலவன் ; பதுமைகொழுநன் ;
 இவையுமோர் நான்குஞ் சிற்றெண்,

மீனமு மாமையு மேனமு மாகி
 வாமன குமமு வாளியு மானபின்
 வருபல தேவ னிவுளியு மாமவன்
 தருமன் முதலவர் தமது நகர்பெற
 னூற்றவர் கூற்றவ நகர்பெற வய்த்தவ
 னெற்றம துரைத்து மிறைஞ்சுவ துடனே
 பிறவா நெறிபெற வேண்டி
 மறவா தவனை மதிக்குமென் மனனே,

இது எட்டடியான் வந்திற்ற ரேசிகையாசிரியச்சரிதகம்.

இதுவும், 'நிலை-பாடாண், குறை-கடவுள்வாழ்த்து, கடவுள்
 வணக்கமெனினுமாம். இது சங்கப்பாடலாய பரிபாடலுள், கடுவு

னீளவெயினொர்பாட்டாய் முதலே மூன்றாவதாய்ப் பெட்டநாகன
ரிசை, பண்ணுப்பாலையாழாய், “மாயோயே மாயோயே” என்னும்
பரிபாடல்போல வெருத்தமுங் கொச்சகமு மின்றிவந்த பரிபாடல். (2)

3. வெல் விழியினை யெனவினை கூர்த்த
வாலையி நென்மணி வாழொழுந் கினவே
கன்னலின் குழம்புங் கனிகூர் யாழுஞ்
சொன்னலந் தனைவளர் வண்ணம்வாய்ந் தனவே
கனிதுகி ரிலவ தாகூந் தோகாய்
தனியிதழ் குழற்கற்றை கார்தோய்ந் தனவே
மாரன் வன்போர்க் குரிய கைக்கிலை
பார வேலினை வளைந்துதிரண் டோர்செய்
சால்பினில் வார்கரும் புநுவந்தோ ளிணையே
வாணுதற் சந்தமும் வளர்பிறை மாண்பின்
பூணுறு நோக்கிற் கொருபொரு ளுளதே
மறுத்துடைத் தொளிர்முழு மதியே திருமுக
முறுப்பமை துணைமுலை யுபயபொற் குன்றே
வள்ளைத் தண்டே வார்கா திணையு
மொள்வளை யெனலா மொளிவளர் மிடறே
கதிர்வளை செறியுங் காமர் கைத்துணைக்
கெதிர்பிறி தின்றற் காந்த ளிணையே
சதிருடை யென்னிறை தாயபொற் கொடிக்கே;

இது பதினெட்டடியாய் முதலடிமுதற்சீர் சொற்சீராய்வந்ததாய்.

கங்கையின் சுழியினைக் கவின்பயி லுந்தியோ
டிங்கினை யென்பது மிறந்ததொ டொன்றே;
இடங்கொள முலைசமந் திடுகு துண்ணிடை
படங்கொ ளாவெனப் புகழ்வதும் பழியே;
பார்தளின் படமெனப் பழிப்பன் பழித்தபின்
ராய்ந்தெழி லல்குலக் கமைப்பது மதவே;
கொழுங்குளிர் வாழைத் தண்டெனக் குறங்கினை
யொழுங்குற வுரைப்பது மூலமையற் றன்றே;

தமனியத் திருமக டவிசெனச் சிறத்தவி
னமர்தரு நளினமு மணங்கிள்மெல் லடிக்கே;

இவை யஞ்ச மீடியஞ்ச...

எனவாங்கு, [இது தனிச்சொல்].

இன்னண மவயவ மியைந்தள வவட்கே
தென்னரங் கேசன் சிலம்பினோர் பொலக்கொடி
மன்னிய லொடும் வரு மாமெனிற்
சொன்னிலத் திணையெனத் துணியுமென் மனனே.

இது நான்கு யாய் நேரிசையாசிரியப்பாவினாலிற்ற சரிதகம்.

இதனுள், கொச்சகவுறுப்பும் ஆராகமும் வந்தில; சங்கப் பிரிபாட
னுள், “கார்மலி கத்தப்பெய றலைஇ”யேற்ற, கீர்மலி நிறைசுனை பூமலர்
தனவே, தண்ணறுங் கடம்பின் கமழ்தா தூதும், வண்ண” என்னும்
பதினொலாம் பாட்டின் நடையவா யமைந்தது. பகுதி-சேட்படை,
துறை-அவயவங்குறல். தோழிமுன்னிலை. தலைவன்குற்று. (௩)

4. விழுமிய திறத்துரை வெளிறிலா மேதைகூர்த்
தொழுகவைத் துடனிகந் தொரீஇயவொண் சுடரினை
யிதுபொரு ளெனத்தெரித் தீறினுண் ணுரவுடைப்
புதுமொழி முகத்தகப் படுத்திய புலமைசால்
காமரு ஞானமுங் காட்சியுங் கருணையுந்
தாமொரு தலையாத் தனியுருப் புணர்ந்த
வெங்கோன் றிருமகிழ் மார்பின னிமையவர்
தங்கோன் றமிழ்மலைச் சந்தனப் பொனும்பர்க்
கொருதனி விளக்கம் தாயுருத் துவந்த
திருவமர் மாணெழிற் றேசுடை மடவோய்
துமர்புரந் தனாய் நோக்கமர் சீறார்க்
கெமர்புரந் தனா யேழுறு பேருந்
தன்னுயிர்க் கூறு தருபட ழுறீஇப்பிற
மன்னுயிர்க் குறுகண் மனக்கொளார் மனத்தினைப்

பொருளினுட் பொருளெனப் புனித நூல் குறித்த
வருள்கெழு தகைத்தா யகலா தண்ணிய
தெவ்வள வணித்தெனு மிருநில
மவ்வள வெனுநிலை மையினணி மைத்து;
இது பதினெட்டடியான் வந்த நேரிசையாசிரியம்.

அஃதான்று,

இது ஒழியசை, தனிச்சொல்லென்பது மிது.
சாந்தியும் வாய்மையுங் கருணையுங் கவிகையும்
வாய்ந்தநன் குலனு மறைமுத வியவுரை
தோய்ந்தறி வுடைமையுந் தூய்மையு மொழுக்கமுஞ்
சாந்தியு நிறையும் பொறையுஞ் சால்புமென்
றாய்ந்தள விவற்றினென் றமைதிய திலவாய்
மாந்தனென் றிடுகுறி யுடைமட மையரா
நாரையுந் துதியா நன்னிலை நிலைஇப்
பரனுடை பாராட் டியமதிப் பாவலர்
வரனுடை நாவு மறுவில் வாய்மையு
முரவுநீர்க் கடல்சலா முரனுடை யுலக
மெப்படிக்க கணித்தா யினதெனு
மப்படிக்க கணித்தா யினவணி மைத்து;
இது பன்னிரண்டடியான் வந்த ஆசிரியம்.

அஃதான்று, [இதுவுந் தனிச்சொல்].

மணியினும் பொன்னினும் புனைபொலர் துகிலினு
மணிதிகழ் செவ்விபெற் றலர்நறு மலரினு
மான்மதக் குழம்பினும் வாசமோ ரைந்தினு
மானவை யுறுதகைத் தன்மெனத் துறந்தே
வாய்மையி னகந்தூய் மையராய் வடிவமுந்
தூய்மையுந் றனராய்த் துறவறத் தொழுகுபு
செந்திறப் பிருதிவித் திருவுடை யாடையு
முய்நிலைத் தெனப்பொறித் துளவிலாஞ் சீனையுந்
திருமணி வடமுந் தியான சிந்தையிற்
பொருளுரை புலப்படப் புலப்படு திருமணு

மேவிய பெருந்தகை மைநினடி விளக்கிப்
 பூவினுள் எவள்பணிப் பினிற் புரிந் தூட்டிய
 சேடம தருதித் திருமகள் காண்புகழ்
 பாடியா டியபத் தியர்திரு மேனிக்
 கருந்தவக் காந்தியெவ் வளவணித் ததடோற்
 றிருந்திய சிறப்பினிற் செறியணி மைத்து;
 இது பதினாடியான்வந்த நிலைமண்டில வாசிரியம்.

அஃதான்று, [இதுவுந் தனிச்சொல்.]

தமரா யுள்ளவர் தமைத்தொடர்ந் துயிரோடங்
 கமர்புரி மிடிநிரப் பேயென் றுமிடர்
 கடித லெனதென வினைவிழை பவன்முய லினுளுள் னின்புற்றே
 யனவ ரதமுறை தருதிரு வும்போன் றணித்து;

இது, முதலடியிரண்டு மளவடித்தாகவும் முன்றமுடி யறுசீரடி
 முடுகியலாகவும், நான்காமடி முதன்முச்சீர் முடுகியலாகிய வைஞ்சீரடி
 யாகவும் வந்த ஆசிரியம்; என்னை? 'காமர் கடும்புன்' லென்னுங் குறிஞ்
 சிக்கலியுள்ளும் இவ்வாறுவந்தமை காண்க. "வெண்டளை விரவியு மாசிரி
 ரியம் விரவியு, மைஞ்சீரடியு முளவென மொழிப", "அறுசீ ரடியே
 யாசிரியத் தளையெட்டு, நெறிபெற்று வருட நேரடி முன்னே"* என்பத
 னுறு மறிக.

இசைதிசை திசைநசை பெறவுற வசைதீர் நிதியிழை பண்பா
 லறனுட னுயர்நல னெமையுந்தோய்ந் தருள்கென
 நாளும், யாமே நீங்கல மெனவுரி மையவாத்
 தாமே தகவெதீர் தன்மைய வாகிக்
 கூடிய குறியுடைத் தெனலாய்
 நாடுடன் பிடுடை நகரணி மைத்து;

இது, ஆறடித்தாய் முதலடி யறுசீரடி முடுகியலாகவும், இரண்டா
 மடி யிருசீர் முடுகியலாகவும், 'நாளும்' என்னும் சொற்சீரடியும் பெற்று,
 ஏனையடிகள் அளவடியாகவும், ஈற்றயலடி முச்சீராகவும் வந்த நேரிசை
 யாசிரியப்பா.

*தொல். பொருள். செய். 63, 64.

பிறப்பெனப் பெயசிய பிணிக்கொரு வித்தா
யறப்படி றிழைக்கு மனாவென மவிச்சையை
நிலையுத விவைநிலை யுதலில விவைபெனுங்
கலைபல வுணர்ந்த காட்சியி னீக்கி
யையுணர் வெய்திய வமைதியி னழுக்கறு
மெய்யுணர் வடைந்த விச்சையோ ருள்ளத்
திடைய ருத்திறத் தீண்டிய வுன்ப
மடைதரு நிலைமைய தெனவ ணிமைத்து ;
இது எட்டடியாய் வந்த நிலைமண்டிலவாரசிரியப்பா.

இருநிலத் துழுவலன் பெய்துமென் னிதயமுந்
திருவுரு நலனிலை சிறத்தலிற்
பொருவரு நின்னையும் போன்றணி மைத்து ;
இது முன்றடியான்வந்த நேரிசையாசிரியப்பா

முவுரு முக்குண முத்தொழி லெனவிசைத்
தியாவையுந் தனவா விசைந்தமை யன்றியு
மோருரு வொருகுண மொருதொழி லெனதெனு
நாரண னுலவா நன்னர்மன் னுயிர்தொறு
நீப்பின் றுறு நிலையு
யாப்பென் னனமணித் தற்றணி மைத்து ;
இதுவும் ஆறடியாய்வந்த நேரிசையாசிரியப்பா.

அன்றியும், [இதுவுந் தனிச்செரல்]
எம்மனோர் வைகுறு மேமமா ளிகைபிசைச்
கொம்மை வெம்முலைக் கோதையர் முன்கைக்
கினியினம் வைகலுங் கேசவா கதியெனு
மனியநன் பொருளுரை யஃதிரு செவியுற
வொளிகிளர் நம்மலை யுறைபசுங் கினியினங்
கேட்டவை தாமுங் கேசவா கதியெனக்
கோட்டினுட் குடம்பையிற் குதலையின் மிழற்றும்
படிக்கணித் தென்றற் பையு
எடிக்கொளு மனத்தி னழுங்க னீயே.

இது ஒன்பதடித்தாய் நேரிசையாசிரியப்பாவினானிற்ற அரிதாகம்.

இது 'தொன்முறை யியற்கையின்' என்னும் பரிபாடலுள் இரண்டாம்பாட்டி னுறுப்புடை நடைத்தாய் வந்தது. பகுதி-இயற்கை. துறை-இடமணித்துக்கறி வற்புறுத்தல். (ச)

5. கதழெரி கால்கண் ணெதிர்நிழல் சேறு
மதமலை நூலின் முதன்மொழி கூறந்
திதமத னூலன் நதனுயிர் பேணுந்
திருமகள் கேள்வன் கருணை விநோத
னடலா வெனவுல குயிர்தொழ வளர்தரு
வடமலை யதனிடை டலமலர் பூத்த
பூங்கொடி மாணு மாதர்வடி வனைத்து
மாங்கமை வானீடு சீழியுட் படவெழுதி
யிங்கெதிர் வேனென் றனிர் ;

இது வெண்டளையும் ஆசிரியத்தளையும் வஞ்சித்தளையும் விரவி யோன்பதடித்தாய் ஈற்றபலடியும் ஈற்றடியும் வெண்டளைத்தாய் நாத் சீரும் முச்சீருமாயிற்ற தரவு.

கருங்கட லுமித்த கண்ணகன் னூல
மொருங்குக் படுத்திரு ளொளித்திடக் கதிர்விரித்
தொருதனித் திகிலி யூனுடை யூர் திப்
பரிதியங் கடவு ளலம்வரும் பரும
வொண்டொன் மால்வரை யொன்றல விரண்டொ
வெண்கொ ளப்புடைத் திணைத்திற மாந்து
வளரின வனமுலை வடிவினை யெழுதினும்
புளகமும் றடிக்கடி புடைப்பதை யெழுதலு
மேந்தெழில் வள்ளைத் தண்டனை யெழுதினும்
வாய்ந்தொன் னாசலின் மறுருவ தெழுதலுக்
கார்த்தி யெழுதினும் கதிர்வரை யுழல்வது
மேய்த்துட னெளிப்பது மெழுதுவ தரிதா
வழுவுண் மிடைநின் றாட்டிய விரிப்பத்
கெழுதுகக் கேளி ரின் னுங் கேண்மின் ;

இது, ஆசிரியத்தளையும் இயற்சீர்வெண்டளையும் பதினா லடித்தாய்வந்த தரவு.

அரிமத ருண்கண் னெழுதினு மருண்மருள்
புரிவன வகைவகை பொறிப்பது மரிதே ;
குமிழினை யெழுதினங் குணனுநர் குறிப்புயிர்ப்
புமிழ்திற மெழுதனு மு ணர்வுற வரிதே;
இவை யிரண்டு மீரடி யிரண்டம் போதாங்கம்.

இதழுது து தவனு மெழுதுவ தரிதே;
புதன்முனி வுறநெரி புதுமையு மரிதே;
இவைபிரண்டும் ஓரடியிரண்டம் போதாங்கம்.

பதநட முறவணி பரிபுர வொலியுற
விதமுறத் தேமொழி டெழுதுவ தெவரே;
இது எண்சீரான் வந்த தனியாகம்.

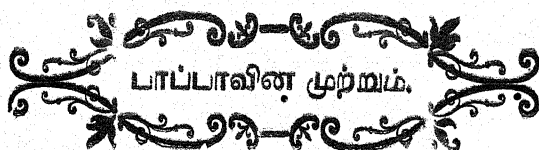
எனவிவை, [இது தனிச்சொல்].

எழுதிய கிழியொன் றுளவெனி லின்பம்
பழுது படாதல கலகொடு பயிலு
மன்றிலின் கூட்ட மகற்றலு நின்பாற்
பொன்றலி லருள்புறம் போம்வகை தொடங்கி
வன்றொழி லாடவர் மகிழ்ந்தயல் போதாப்
பூனையு மெருக்கும் புனைதா ராக
வேளைமுன் படர்த்தவன் வெண்ணீ றணிந்து
பனைமடல் பாய்மா வாகப்
புனைமணி மாட விதிபோ துகவே.

இது ஒன்பதடியான்வந்திற்ற நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.

இது, பகுதி-மடல். துறை-எழுதவரிதென்றல். (௫)

ஆகப் பரிபாடற் கவி ௫.

ஸ்ரீ:

விஷய சூசிகை.

[எண்கள் பாக்களைக் குறிப்பன.]

பாவும் பாவின்மும்.

அகநிலைக்கொச்சகக்கலிப்பா	109
அகநிலையொத்தாழிசைக்கலிப்பா	91
அடக்கியவின்றி யடிநீயிர்ந்தொழுதிய	
கொச்சக வொருபோகு	101
அடிதோறும் ஒருஉத்தொடைபெற்று	
நேரிசைவெண்பாவிற் சிறிது வேறு	
பட்டுவந்த இன்னிசைவெண்பா	19
அடிதோறும் ஒருஉத்தொடைபெற்றுப்	
பலவிகற்பத்தான் வந்த பஃ	
றெடை வெண்பா	22
அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா	71, 72
அம்போதரங்கவொருபோகு	104
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்	
தம்	81-83
ஆசுடைநேரிசைவெண்பா	7-11
ஆசிரியத்தனையான் வந்த வெண்	
டாழிசை	36
ஆசிரியத்தனையானுந் தன்றனையானும்	
வந்த வெண்கலிப்பா	107
ஆசிரியத்தாழிசை	76-77
ஆசிரியத்துறை	78-80
ஆசிரியப்பா	42-75
ஆசிரியப்பாவின்ம்	76-91
ஆசிரியவிருத்தம்	81-90
ஆறுறுப்புந் குறைவின்றிவந்த வண்	
ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா	94
இடையளவம்போதரங்கவொரு	
போகு	104
இடையிடைகுறைந் திடைமடக்காய்	
வந்த ஆசிரியத்துறை	80
இடையிடை தனிச்சொற்பெற்றுவந்த	
நேரிசையாசிரியப்பா	52
இணைக்குறளாசிரியப்பா	67-68

இரண்டடியாய் ஈற்றடிமிக்கு ஒரு	
பொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த	
கலித்தாழிசை	112
இரண்டாமடியிலுதி தனிச் சொற்	
பெற்று மூன்று விகற்பத்தான்வந்த	
இன்னிசை வெண்பா	17
இரண்டுவிதற்பத்தான்வந்த ஆசுடை	
நேரிசைவெண்பா	7-9
இருவிதற்பத் குறள்வெண்பா	2
இருவிதற்ப இருகுறணேரிசை வெண்	
பா	5
இருவிதற்ப இன்னிசைச் சிந்தியல்	
வெண்பா	26
இருவிதற்ப இன்னிசைவெண்பா	14
இருவிதற்ப நேரிசைச் சிந்தியல்	
வெண்பா	24
இன்னிசைவெண்பா	12-19
ஈற்றயலடி குறைந் திடைமடக்காய்	
வந்த ஆசிரியத்துறை	79
ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்	
துறை	78
உறழ்கலி	110
எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்	
தம்	87-90
எண்ணிடையிட்டுச் சின்னங்குன்றிய	
கொச்சகவொருபோகு	100, 102
எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்	
தம்	84-86
ஐஞ்சீரடிவந்தநேரிசையாசிரியப்பா	73
ஐந்துறுப்பினுல்வந்த வண்ணகவொத்	
தாழிசைக் கலிப்பா	93
ஐத்தாழிசைக்கலிப்பா	92-93
ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த	
ஆசிரியத்தாழிசை	76

ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த வஞ்சித்தாழிசை	127
ஒருபோகு	95-104
ஒருவிகற்பக்குறட்டாழிசை	30-31
ஒருவிகற்பக்குறன்வெண்பா	1, 3, 4
ஒருவிகற்ப ஆசுடை நேரிசைவெண் பா	10-11
ஒருவிகற்ப நேரிசைச் சிந்தியல்வெண் பா	23
ஒருவிகற்பப்பட்டுறெடைவெண்பா	21
ஒருவிகற்ப விருகுற ணேரிசைவெண் பா	6
ஒருவிகற்ப வின்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா	25
ஒருவிகற்பவின்னிசைவெண்பா	12-13
ஒருஉத்தொடை பெற்றுப் பலவிகற் பத்தான்வந்த இன்னிசைச்சிந்தியல் வெண்பா	27
ஐரோலிவெண்ணெற	37, 38, 40
கலித்தாழிசை	112-114
கலித்துறை	115-118
கலிப்பா	92-111
கலிப்பாவினம்	112-123
கலிவிருத்தம்	119-123
கலிவெண்பா	106
குறட்டாழிசை	30-33
குறட்பாவினம்	29-33
குறன்வெண்ணெசுந்தறை	29
குறன்வெண்பா	1-4
குறளடிவஞ்சிப்பா	124
கைக்கிளைமருட்பா	132
கொச்சகக்கலிப்பா	108-109
கொச்சகவொருபோகு	95-102
கங்கப்பரிபாடலுன், 'காங்கலிகதழ் பெய' லென்னும் 14ம் பரிபாடல்	
வின் ணடையமைந்த பரிபாடல் (பரி)	3
'தொன்முறையியற்கையின்' என்னும் 2ம் பாட்டின் ணடைத்தாய்வந்த பரிபாடல்	4.
சுவலவெண்பா	28
சிந்தடிவஞ்சிப்பா	125

சிந்தியல்வெண்பா	23-27
சேந்துறைச்சிதைவுத் தாழிசைக் குறன்	32
செவியறிவுறாமருட்பா	135
தரவினைக்கொச்சகவொருபோகு	97
தரவின்ருகித் தாழிசைபெற்ற கொச்சகவொருபோகு	95
தரவு தாழிசை தனிச்சொல் சுரிதக மென்னும் நான்குறுப்பினும் இழுகின்றாய்வந்த ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா	92
தன்றளத்தாய்த் தரவிாட்டித்து மூன்றுறுப்பால் வந்த கொச்சகவொரு போகு	99
தன்றளத்தாய் மூன்றுறுப்பால்வந்த கொச்சகவொருபோகு	98
தனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை	77
தாழிசையின்றித்தரவுடைத்தாய்கொச்சகவொருபோகு	96
நான்கடியா யீற்றடியிக்குத் தனித்திடை மடக்காய்வந்த கலித்தாழிசை	113
நான்கடியான்வந்த ஓரோலி வெண்ணெற	37
நான்கடி வெளிவிருத்தம்	35
நீரையொன்றாசிரியத்தையான் வந்த நேரிசையாசிரியப்பா	75
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா	69-70
நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா	23-24
நேரிசையாசிரியப்பா	42-66
நேரிசைவெண்பா	5-11
நேரொன்றாசிரியத்தையான்வந்த நேரிசையாசிரியப்பா	74
பூட்டுறெடை வெண்பா	20-22
புரிபாடல்	1-5
பலவிகற்பப்பட்டுறெடைவெண்பா	20
பலவிகற்பவின்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா	27
பலவிகற்பவின்னிசைவெண்பா	15-16
புறநிலைவாழ்த்துமருட்பா	133

போதுச்சீர் பதினாறும்வந்த குறளடி வஞ்சிப்பா	126
மருட்பா	133-134
'மா அயோயே' என்னும் சங்கப்பரி பாடல் போல எழுத்தமுங் கொச்சக முமின்றிவந்த பரிபாடல்(பரி)	2
முதலடியு மூன்றாமடியு மொத்து ஏனை யடிகளொவ்வாது வந்த கவித்தாழிசை	114
மூன்றடியான்வந்த ஓரொலிவெண் றறை	38
மூன்றடி வெளிவிருத்தம்	34
மூன்றாமடியிறுதி தனிச்சொற் பெற்று இரண்டிலிகற்பத்தான்வந்த இன் னிசைவெண்பா	18
வஞ்சித்தாழிசை	127
வஞ்சித்துறை	128-130
வஞ்சிப்பா	124-126
வஞ்சிப்பாவினம்	127-131
வஞ்சிவிருத்தம்	131
வண்ணகவொத்தாழிசைக் கவிப்பா	93-94
வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா	134
வேண்கவிப்பா	105
வேண்டாழிசை	36
வேண்டிறை	37-40
வேண்பா	1-28
வேண்பாவினம்	29-41
வெள்ளொத்தாழிசை	41
வெளிவிருத்தம்	34, 35
வேற்றுத்தலைதட்டுக் குறள்வெண்பா விற சிதைத்துவந்த தாழிசைக் குறள்	33
வேற்றொலிவெண்டிறை	39

தொடையும் தொடைவிகற்பமும்.

அடிமுரண்டொடை	56
அடிமோனைத்தொடை	53
அடியளபெடைத்தொடை	57
அடியியைபுத்தொடை	54
அடியெதுகைத்தொடை	55

அந்தாதித்தொடை	58
இணைமுரண்முதலிய 7 விகற்பமும்	64
இணைமோனைமுதலிய 7 விகற்பமும்	61
இணையளபெடைமுதலிய 7 விகற்ப மும்	65
இணையியைபுமுதலிய 7 விகற்பமும்	62
இணையெதுகை முதலிய 7 விகற்ப மும்	63
இரட்டைத்தொடை	59
ககரவருக்கமுற்றுமோனைத் தொடை	66
செந்தொடை	60

பா-பாவினங்களைப்பற்றிய சில குறிப்புக்கள்.

அகத்தியர் கூறிய பரிபாடலுறுப்பு இரத்தென்பது	பக். எசு
அகத்தியர்நோக்கம்பற்றி இந்நூலா சிரியர் இந்துறுப்பமையப் பரிபாட லியற்றினாரென்பது	பக். எசு
'அட்டாலும் பால்களையிற் குன்ற' தென்னும் மூதுரைச்செய்யுள் சுவைவெண்பா என்பது	பக். எ
அம்போதாங்கவொருபோகுக்கு அடி வரையறை	பக். இசு, இடு
அம்போதாங்கவொருபோகு மூன்று வகையாதல்	பக். இசு, இடு
அராகவறுப்புடையது வண்ணகவொத் தாழிசையெண்பார்கூற்றுத் தொல் காப்பியர்க் குடன்பாடன்றென்பது	பக். ச0
'அழகியவாங்க' என்னும் எழுத்தத் தினை நேரிசையாசிரிய மென்றல் பொருந்தாமை	பக். எஎ
இடையளவம்போதாங்கவொரு போகு	104
இந்நூலாசிரியர் கொச்சகக்கவிப்பா என்பதனை ஒருசாராசிரியர் கவி வெண்பாவினுறுப்பின் வேறுபட்ட கொச்சகமென்று கூறுவரென் பது	பக். இக

இப்பரிபாடல் சங்கத்தார் பரிபாடல்
கூறியவகையா னியன்றதென்பது
பக். எஎ

எருத்தென்பது தாவீனையெடுத்துநிற்ப
தோ ருறுப்பென்பது பக். எசு
ஓத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற் ருழிசை
யிக்கு வருதல் பக். ஔக

ஒருசாராசிரியர்—

எருத்தத்தினை ஆசிரியமென்றல்
பக். எஎ

எருத்தத்தினைத் தாவென்றல்
பக். எசு

ஓத்தாழிசைக்கலியிற் சிறிது
வேறுபட்டதனைப் பஃருழி
சைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்
றல் பக். ஔஉ

‘கேடலருமாமுனிவர்’ என்ற
கலியுள் இருசீரோடி யிடை
யெண்ணினையும் முச்சீரோடி
யி டை யெ ண் ணி னையும்
அமைக்குமாறு பக். ச0

தாவு தாழிசை எண் தனிச்
சொல் சுரிதகமென்ற ஐந்
துறுப்பால் வந்த வண்ணக
வொத்தாழிசைக்கலியை அம்
போதாங்க வொத்தாழிசை
யென்றல். பக். ச0

கொச்சகக்கலிப்பாவுக்கு வெண்பா
யிக்கு வருமென்பது பக். ஔக
கொச்சகவொருபோகின் இலக்கணம்
பக். ஔ0

சுவலைவெண்பா பிற்காலத்து வழக்
கென்பது பக். எ

தோல்காப்பியர் கூறிய பரிபாட
லுறுப்பு நான்கென்பது பக். எசு
பரிபாடற்கிலக்கணம் பக். எசு-எஎ

புலப்படக்கூறு மேனையுவுமம் புலப்
படக்கூறுத உள் ளுறையுவுமத்
தினைத் தருகின்ற கருப்பொருட்
குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றல்
பக். கக

யாப்பருங்கலக்காரிகையுடையார்—

அராகவுறுப்புடன் ஏனையுறுப்புந்
குறைவறப்பெற்று வருவதனை
வண்ணக வெ ருத் தாழிசை
யென்றல் பக். சச

உறழ்கலியினை மயங்கிசைக்கொச்
சகக்கலி யென்றல் பக். சச

நேரிசையொத்தாழிசைக்கலி
பக். ஔஎ

தாவிரட்டித்துத் தனிச் சொல்
லுஞ் சுரிதகமும் பெற்றிறுவ
தனைத் தாவீணைக்கொச்சக
மென்றல் பக். சஎ

தாவு தனிச்சொல் சுரிதகமென்
னு மூன்றுறுப்பால் வருவத
னைத் தாவு கொச்சகக் கலிப்
பா வென்றல் பக். சச

வண்ணகவொத்தாழிசையினுள் அம்
போதாங்கம் வருமாறு பக். ச0
வண்ணித்துப்புக்கழ்தலால் வண்ணக
மாதல் பக். ச0

அணிகள்.

அவயவவுவமை பா. 2, 37, 88, 112
அவயவியுருவகம் 80
அவயவியுவுமை 22, 74, 113, 114
அற்புதம் 39

அற்புதவுவமை 98
இடத்தன்மை 84-86

இடைவிடா அமுததன்மடக்கு 5
இணையிடைநிலைப்பெயர்நிரனிரை 9

இல்பொருளுவமை 106
உருவகவாய்பாட்டால்வந்தஉடனிலைச்
சிலேடை 91

உருவுவம்போலி 48-49

உள்ளுறையுவுமத்தினுள் வீனையுவுமப்
போலி 42, 43

ஏகதேசவுருவகம் 24, 25, 27, 31
ஏகாங்கரூபகம் 30

ஒத்தது வென்றதென்னும் வாய்பாட்
டால் ஒருதொடர்பினுள்வந்த உவ
மை 103
ஒருபொருட்குப் பலபொருளுவமை 97
ஒருவயிற்போலி 82
சங்கீரணம் 78
சந்தயத்தினுள் நிச்சயாந்தம் 132
சாரம் 72
சிறப்பென்ற உள்ளுறை 51
சுத்தசந்தயம் 1, 100
சுவையினுள்—

அசைவுபற்றிய அழகை 35,
127, 128
இளிவுபற்றிய அழகை 16, 71
கல்விபற்றியபெருமிதம் 13, 14,
29, 34, 40, 75-77, 79,
131, 134, 135
தறுகண்மைபற்றியபெருமிதம் 92
பெருமிதஞ்சாரந்தவுவகை 23
பேதமைபற்றியநகை 10, 15, 38
வறுமைபற்றியவழகை 4, 26
வீரம்பற்றியபெருமிதம் 89
சுழிஞளம் 130
சோற்பொருட்பின்வருநிலை 11, 12
தற்குறிப்பேற்றவுவமை 69, 120-122
திரிவதிசயம் 21, 81
தோகையுவமை 32, 124
தொகைவிரியுருவகம் 7
தொகைவிரியுவமை 17, 19
தொழிலதிசயம் 115
தொழிலுவமையுள் ஒருவயிற்போலி
119
நீதரிசனம் 83, 116
நியமவுவமை 126
நிரனிரையுவமை 3, 70
நேடுமொழி 18, 23
பயவுவமைப்போலி 44, 45
பலபொருட்கொருபொருளுவமை 20
பலபொருளுவமை 68
பிரிந்தெதிர்செய்யுள் 129
பிறப்புமைப்போலி 50

பெயரொடுபெயர்நிரனிரையுவமை
106
பொருட்டன்மை 8, 125
மாட்டேறில்லாவுருவகம் 24
மாட்டேறில்லாவேகாங்கவுருவகம் 25
முற்றுவமை 105
முன்னிலக்கினுள் தலைமை விலக்கு
99
முன்னிலக்கினுள் பொருள்விலக்கு
33
மெய்யுமைப்போலி 46, 47
வாழ்த்து 93, 94, 96, 133
விரியுவமை 73
வினைத்தன்மை 87, 90
வினையுவமை 117, 118
வேன்ற தொத்ததென்னும் வாய்பாட்
டால் ஒரு தொடர்பினுட் பல வந்த
வுவமை 111

அகத்திணைப்பகுதிகள்.

இயற்கை 1, 2, 80, 91, 97, 101,
132.
இரவுக்குறி 103, 106.
இருவருமுளவழியவன்வரவுணர் தல்
39
உடன்போக்கு 92, 105
சேட்படை 19, 54, 107, 112-
114.
பகற்குறி 42
பாத்தையிற்பிரிதல் 43-51, 98, 110,
111.
பாங்கற்கூட்டம் 3, 17, 68, 70, 78,
124.
பொருள்வயிற்பிரிதல் 4, 22, 53,
99, 102, 108, 127, 128.
மதியுடன்படுதல் 37
மடல் 24, 25, 27, 109, பரி 5
வரைபொருட்பிரிவு 11, 73.

அகத் துறைகள்.

அடலெடுத்தாரத்தல் 92
அணைந்தவழியூடல் 46, 49

அருவிலேசெப்பல்	73
அவயவங்குறல்	19, 54, 107, பரி 3
அவயவமெழுதவரிதெனவிலக்கல்	109
அறியான்போன்று நினைவு கேட்டல்	112
இடமணித்துக்கறிவற்புறத்தல்	97, பரி 4
இடைவினா	37
இயல்பிடங்குறல்	3, 17, 68, 124, 126
இரவச்சங்குறிவரவுவிலக்கல்	106
இல்லவைநகுதல்	43
உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்	102
உலகின்மேல்வைத்துக்கறல்	24
உழையரியற்பழித்தல்	44
உற்றதுரைத்தல்	70
எழுதவரிதென்றல்	25, பரி 5
ஐயுறல்	1, 39
களிற்றிடைபுதவிக்கறத்தொடுநிற்தல்	11
காட்சி	67, 91
காப்புச்சிறைறியிக்க கையறுகிளவி	103
சேல்வழுங்குவித்தல்	99
நகையணங்குறுத்தல்	80
தலைவிகுறிப்பறித்தல்	113
தழைவிருப்புரைத்தல்	114
நெய்வத்தை மகிழ்தல்	101
தெளிதல்	132
நோழியியற்பழித்தல்	45
நாணழிவுரைத்தல்	27
நாணிக்கண்புதைக்கு வருந்தல்	78
நெய்விலக்கல்	105
பள்ளியிடத்தூடல்	50, 51
பாகனெடுகறல்	53
பாணனைப்பழித்தல்	47
பாணனெடு செருகல்	48
பீரிவுநினைந்திரங்கல்	127, 128
புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்	2
புனல்வரவுரைத்தல்	111
முகமலர்ச்சிகுறல்	98
வருத்தங்குறி வரைவுகடாதல்	42
வல்வெனெடுகறல்	4
வாட்டங்குறல்	22.

புறத்திணைகள்.

காஞ்சி	29
பாடாண்	5-10, 20, 30, 34, 35, 38, 52, 69, 71, 72, 79, 81-89, 93, 94, 96, 100, 104, 115-123, 133, 134, 135
பரி.	1, 2.
பெண்பாற்குற்றுக் கைக்கிளை	26, 74
பெண்பாற்குற்றுப் பெருந்திணை	33, 43, 50
பெருந்திணை	21
பொதுவியல்	12, 15, 16, 31, 32, 40, 75-77
வஞ்சி	18, 23
வாகை	13, 14

புறத்துறைகள்.

இரவுநீபெருவரல்	26
கடவுள்வாழ்த்து	8-10, 34, 35, 38, 52, 71, 72, 79, 87-90, 93, 94, 96, 100, 104, 125, 129-131, பரி.
பரி.	1, 2
கையறல்	74
சால்புமூல்லை	14
நகரவாழ்த்து	5, 69
நாடுவாழ்த்து	81-86, 115, 116-123
நெடுமொழி (வஞ்சி)	18, 23
பருவமயங்கல்	21
பழிச்சினர்ப்பணிதல்	7, 20, 30
பனுவல்வாழ்த்து	40, 93
புலவராற்றுப்படை	6
புறநிலைவாழ்த்து	133
பெருங்காஞ்சி	31
பொதுமொழிக்காஞ்சி	16
பொருண்மொழிக்காஞ்சி	12, 75-77
பொருளொடுபுகறல்	13
பொழுதுகண்டிரங்கல்	33
முதுகாஞ்சி	15
முதுமொழிக்காஞ்சி	29, 32
வாயுறைவாழ்த்து	134-135

திருப்பதிகள்.

அரங்கம் 1, 6, 7, 9, 19, 20, 30,
43-46, 49-51, 54-59, 62, 69,
78, 94, 96, 104, 112, பரி 1.

அந்தப்புரம் 12
ஆறன்வீள 39
எவ்வன் 22
காரகம் 4
குருகூர் 11, 52, 78, 93, 100; 105,
107, 110, 111, 128.

குறுங்குடி 66
சோலைமலை 26
தஞ்சை 113
நறைபூர் 33
மோகூர் 65, 74
வடமலை 21, 71, 102, 125
விண்ணகர் 5

மலைகள்.

துடரி 37, 67, 78, 80, 91, 103,
106, 107, 109, 124, 126

மந்தரம் 111
மலயம் 111
மேரு 91

ஆறுகள்.

கங்கை 72
காவிரி 43, 44, 46, 69, 96
பொருளை 52, 98, 103
விரைஜ 93, 101

துறை.

சங்கனித்துறை 52, 111

அவதாரங்கள்.

கந்தி பக் அக பா 93
கூர்மம் " "
பரசுராமன் " "

பலராமன் பக் அக
மச்சம் " " பா 93
வராகம் " "
வாமனம் " "

தேவர்கள்.

இந்திரன் பரி 1
உமை 102
சிவபிரான் 102
நான்முகன் பரி 2
வேன் 73

முனிவர்.

அகத்தியன் பக் ஏக
கௌதமன் பா 104, பரி 1
தொல்காப்பியன் பக் 40, 76
வசிட்டன் 97

முனிவர் பன்னியர்.

அகலிகை 94
அருந்ததி 97

பெரியார்.

மதுரகவியாழ்வார் 48, 95
மாமன் 3, 17, 18, 24, 25, 29, 37,
40-42, 47, 48, 52, 60, 61, 63,
67, 68, 72, 73, 75, 76, 78, 80,
91-93, 95, 97-101, 103,
105-107, 110, 124, 126, 127,
128, 131, 132, 134, பரி 1, 4.

கதைகள்.

இந்திரன் வரைகளைச் சிறகரிந்தமை
பரி-1.

இராமன்—
அகலிகைக்கருளியது 94, 104,
பரி 1.

அனுமனோடுண்டது பரி 2.

இராவணனைவதைத்தது 89, 94,
பரி 2.

இலங்கையெறிந்தது 93

கடலைத்தது 93

கௌசிகற்கருளியது 66

சீதாபிராட்டியை மணந்தது 94

தாடகையை வதைத்தது 94

மராமரமெய்தது 89, 93

மிதிலையில்விலைவாத்தது 94

மிதிலையில் வில்விற்றத்தது. பரி 1

வசந்தனையுயிர்ப்பித்தது. பரி 2

வாலியை வதைத்தது 89

கங்கையின்வாலாறு பரி 1

கச்சிப்பெருமாள் கணி கண்ணன்

பொருட்டுத் திருமழிசையார்

பின்சென்றது. பரி 1.

கண்ணன்—

அயன்மறைத்த ஆயரும் கன்று

முதலியவு மானமை 104,

பரி 2.

உத்தரை மகிழ இருந்தையை

இளவாசாக்கியது 104, பரி 1

உரலிடைக்கண்ணெண்டது 93, 94

எருதேழடர்ந்தது 94

ஐந்தருவழங்கியது 94

கஞ்சன்முடியினையுதைத்தது

பரி 1

கஞ்சனைக்கொன்றது 94

காளிங்கநர்த்தனஞ்செய்தது 94

பரி 1

குடக்கூத்தாடியது 94

குலையாபீடத்தைக் கொம்பொ

டித்தது 57, 94

கோவர்த்தனக் குடைகொண்டது

93

சகஜைத்தது 93, 94, பரி 1, 2

சிகபாலற்கருளியது 94, பரி 1, 2

ததிபாண்டனுக்குக் கதியருளி

யது 94.

தயிர்கட்டுண்டது 94

தரௌபதிக்குத் துகில் வளா

அருளியது 94

பாண்டவர்க்குத் தூது சென்றது

94, பரி. 1

புன்வாய்பிளந்தது 94

பூதனையைவதைத்தது பரி 2

மருதிறத்தது பரி 1

ராசக்கிரீடையெய்தது 94

வெண்ணை களவுகண்டது 90

திருமால்—

உலகளந்தது 56, 77, 93

கடல் கடைந்து தேவர்க் கரு

தளித்தது 78, 79

கஜேந்திரற்கருளியது 55, 58,

62, 65, 76, 93, 94, 104,

பரி 1, 5

நாசிக்கமாய் இரணியனைவதைத்

தது 55, 88, 93, 94, பரி 2

மாவலியைச் சிறைவைத்தது பரி

1

பலபொருள்.

ஆம்பலந்திக்குழல் 111

ஐந்தரு 91

கஞ்சன் உலகந்தாங்கும் ஆதிசேடனுக்

குப் பெரும்பாரமாயிருந்தமை 94

கண்ணன் வெண்ணைகட்டுக் கட்டுண்

டமைக்காகச் சடகோபர் ஆறுதிங்

கள் சோகமுற்றமை 100

காக்கைபாடினியர் 105

குலையாபீடம் 57

கௌத்துவமணி 66

சடகோபர்—தம்மைத்தாமே பாடின

ரென்பது 100

சடகோபர் தாய்முலையருந்தாதவ

ரென்பது 100

நிலைவிகற்று 108

திருமால் கஜேந்திரற் கருணச்சென்ற

அவசர வருணனை 104

திருமால் திருவடிசெய்த அற்புதங்கள்

பரி. 1.

திருவாய்மொழி 18, 24, 40, 72, 75, 76, 95, 99.
தோல்காப்பியம் முதலான லென்பது 93
தோழிகூற்று 11
பார்த்தன் கண்ணன் கழலிலருச்சித்த புஷ்பங்களைச் சிவபிரான் நிருமுடியிற் கண்டமை-பரி 1.
பாலையிற் செல்வோர் பேய்த்தேரை நீரென்றெண்ணியோடல் 102
பாலெவெப்பத்துக்குச் சிவபிரான் துதற்கணங்கியின் வெம்மை உவமை யாதல் 102
பிறன்கோட்கூறல் பக் ௪௪, ௪௭, ௫௧, ௫௨, ௫௬, ௬௬.
பிறர்மதமறுத்தல் பக் ௪0, ௭௬, ௭௭.
பொருளை வற்றாத புனல்வருவாயுடையதென்பது 98
மகன்தில் 111
மடலேறுவான் அணிவகை. பரி 5
மதிக்கண்மான் 81
மேருவரையைச் சந்திர சூரியர் வலம் வரல் 91
மவடமலை ஆதிசேஷாவதாரமென்பது பரி. 5

இந்நூலுள் எடுத்தாளப்பட்ட
பிற நூல்கள்.

அகத்தியம் பக். 76
கவித்தொகை பக். 19, 46, 48, 49, 61, 62, 85
குருகாமான்மியம் பா. 83, 84
தோல்காப்பியம் பக். 18, 19, 21, 37, 40, 42, 44, 45, 48-50, 54, 56, 59, 61, 62, 76, 78, 85
நம்பெருமான் மும்மணிக்கோவை பா. 7, 44-46, 50.
பரிபாடல் பக். 77, 82, 83, 87
முதுரை பக். 7
யாப்பருங்கலக்காரிகை பக். 44
யாப்பருங்கலவிருத்தி பக். 10, (அவற்றொடு முடிகியலடி செய்ய-31) பக். 44
மாறனலங்காரத்துள் எடுத்தாளப்பட்ட செய்யுட்களுள் இந்நூலகத்தும் வந்தவை:-1-5, 7-9, 12, 17, 19, 20, 23-28, 42-51, 58, 64, 66, 69, 72, 84, 85, 92, 94, 98, 102, 105, 124, 126, 129, 130, 135.

பு:

பாப்பாவினச் செய்யுண்முதற்குறிப்பு.

[எண் பக்க எண்.]

அடனிலாதர	சுச	கதழ்பரிபுண்ட	சுச
அண்டர்நாயக	அ	கதழெரிசால்சண் (பரி)	அஎ
அண்டரண்ட	நஅ	கருங்ஹுத்த (பரி)	எஉ
அணங்களுளுறையு	உந	கலங்குபாய்புனல்	சுச
அம்புயமாதன்புறு	அ	கற்பனைமேற்	சச
அரவணைமேற்	சச	கறைவேல்விழி	சஎ
அராவணையிசைத்	உஉ	காமருபன்மாங்	கச
அருண்மனையா	ந	கார்கதழ்பரி	உச
அலைபயில்பாற்	நச	காவலர்போற்	ந
அறமுதலரியெனு	உச	காழகிற்பொழிலுஞ்	நஉ
அறிவிலருணர்வுள	உச	கீலாலங்குளிறு	நச
அறைபொருதமிழ்தரு	சுச	குருகையின்மகிழ்	நஎ
அன்றினர்நித்தற	சுஉ	குவளையுநீலமுந்	நஎ
ஆயத்தருமா	ந0	கோளாதிருந்திலேன்	ச
ஆளாய்மதுரகவி	சச	கோந்தார்திருமகிழ்	எ0
ஆஅனிரைகாத்	உஉ	கோந்தாரிலஞ்சி	கச
இமிழ்திரைநீர்	ந	கோங்கரும்பு	ந
இமிழ்திரையார்கவி	சச	சுதிதகநடனாடி	எ0
இரவீனிலிருன்கடி	உந	சீரந்தானிழந்தா	ந
இருநிலமுலடி	ந0	செஞ்சுடர்வேல	சுந
இவ்வுலகத்தின்ப	ச	செந்தாமரைமகள்	உஉ
இறைவறங்கூரா	கச	செம்புகர்வேல	சுந
இறைவனாலேன்	சச	சோலைமலையழகர்	எ
இனியதென்னமுதா	நந	தண்டமிழ்மாறன்	சுச
உடைமணியுங்	சு	தண்டொய்மார்பன்	ச
உண்டித்தாய்	உ	தண்ணறுங்கடப்பந்	உச
உலகுபுகழாங்கத்	சுந	தந்திக்கருண்மால்	ந0
உலைவீனீரமுலத்	சு	தரங்கவான்புன	சுச
ஏனைக்கடவுளர்பா	சச	தனையவீழ்தண்	ச0
ஒன்றாய்ப்பாரந்த	சஎ	நாதிவர்தண்டொய்	சஎ
ஒங்கியகுரம்புசா	ந0	தாய்போன்றலகளித்த	சுந
கஞ்சத்திருமால்	உந	தாழிதடங்கடலகடா	நச
கடுவேகயலெனக்	உச	திடனேதிடனே	உந
கண்ணன்வாளுந்	ச	திருந்திழையாய்	ச

திருமகளோ	க	பொன்மகிழ்மாற	கூக
திருமகிழ்மாற	கூக	பொன்னெடுங்குன்	கூக
திருமால்பென்னவே	எக	மடைதிற்ந்தொழுகு	கூக
திரைகொழித்துயிர்ப்பன	கக	மண்ணகமடந்தை	கூக
திரைத்திருப்பாற்	கக	மணிமல்கு	கூக
தேமகிழ்மார்பன்	உக	மதுமகிழ்ணர்	கூக
தேர்வலவா	க	மாவரும்புலமும்	கூக
தேவர்பெருமான்	எக	மலர்புரையாணர்	கூக
தேனிலங்கும்	கக	மலைமதிதேன்	கூக
நைமகிழ்மாற	கூக	மறைநலின்மறை	கூக
நாஅல்வாஅய்	உக	மன்னுயிரே	கூக
நாணுநிறையு	எ	மன்னேர்நின்நைன்	கூக
நாராயணனே	கூ	மாநதங்கமூலமெனும்	கூக
நாராயணனே நம	எ	மாநர்வாண்முகத்	கூக
நாராயணையநம	கூ	மாதராய்	கூக
நாவலவன்பின்	உ	மாதரிலவீதம்	கூக
நாவேலிமுடிய	உக	மாதவீன	கூக
நீலமணிமனல்வா	உ	மாந்நளிர்போன்	கூக
நிலையிலாதன	அ	மாந்நளையேத்தார்	கூக
நிறந்தழைவான்	கூக	மீன்பெற்றமேக	கூக
நீர்நிலமுற்றவி	கக	முன்னுடைத்	கூக
நீர்நாகமா	கூக	முற்குணனுற்பவ	கூக
நெய்யமர்வேல	கூக	முலாமறைக்கு	கூக
நெடுவான்கூல	கூக	யாஅர்வாழ்வார் (பரி)	கூக
படர்சிறைவண்ணன்	கூக	வண்ணமகிழ்மாறன்	கூக
படியின்மேற்	கூக	வழிமதுத்தார்	கூக
படுகிறைப்பாலாழி	கூக	வள்ளையன்கொடியு	கூக
படுகிறைப்பெனவமும்	உக	வாதிபர்வாய்	கூக
படுகிறைநிபதி	உக	வாய்ந்தமகிழ்	கூக
பன்மலர்களுவிய	கூக	வாராய்நன்னெஞ்சமே	கூக
புக்கமாநதித்	கூக	வாளியின்செல	கூக
புண்டரிசுமடலவிழ்	கூக	வான்மாசுற	கூக
புத்தேளிர்ப்பிரப்	கூக	வான்நிகழ்தைய	கூக
புரவலர்நீத்தார்	அ	வான்றோய்கதி	கூக
பூங்கமலக்கோயிலாள்	உ	வீசம்புதூர்த்தெழு	கூக
பூமாதுநிழன்மணிப்	கூக	வீழுமியதிந்ததரை (பரி)	கூக
பெருநல்பிறபல	அ	வெண்டுகைப்புநற்	கூக
பைம்பொற்குன்றே	கூக	வெற்றெனென்	கூக
பொய்தீர்புலவீர்காண்	கூக	வேல், விழிப்பினையென (பரி)	கூக
பொலந்தளிர்	கூக		

ஸ்ரீ:
பிழையுந் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கூ	22	பணமுலைக்கீழ்	பணமுலைக்கீழ்
உ0	26	பொருள்புணர்	பொருள்புணர்
ஙஅ	11	சுவலிய	சுவலிய
ச0	23	சொல்வர்.	சொல்வர்,
சக	25	துயர்மிசை	துயர்மிசை
சஉ	14	நற்சி	நாற்சி
சடு	3	சரிதகமு	சரிதகமு
„	16	செழும்பசும்பொன் தோடு	செழும்பசும் பொன்தோடு
சக	1	அரவணைமேற்	அரவணைமேற்
டு0	6	வேறுபடுதலாவது	வேறுபடுதலாவது
„	12	கொள்க	கொள்க.
டுக	13	கோதமனார்	கோதமனார்
டுஅ	27	நெஞ்செ	நெஞ்செ
சஉ	8	தொனீரீர்	தொனீரீர்
சங	19	கொன்றையுந்	கொன்றையுந்
சச	28	மாங்கடா	மாங்கடா
கஅ	4	மொன்றதும் வஞ்சித்	மொன்றதும் வரும் வஞ்சித்
கக	13	நினைதொரு	நினைதொறு
„	21	நீராநாகமா	நீராநாகமா
எடு	9	தனிச்செல்	தனிச்சொல்
„	14	சரிதம்.	சரிதகம்.
அக	20	வாமன னாயமு	வாமன னாயமு
அங	25	நுமர்புரத் தனராய்	நுமர்புரத் தனராய்
அச	22	மிசைச்	மிசைச்

28.*	சந்திராலோகம்	...	...	...	...
29.	சோழவம்சசரித்திரச்சுருக்கம்	...	...	1	7 0
30.	ஞானமிர்தக்கட்டளை	...	...	0	3 0
31.	பாண்டியம்	...	...	0	5 0
32.	மநீஷாபஞ்சகம்	...	...	0	5 0
33.	வேளிர்வரலாறு	...	...	0	8 0
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	...	...	1	4 0
35.*	திருமந்திராநுபாட்டுக்குரை	...	...	...	...
36.	உவமானசங்கிரகம்	...	...	0	1 0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	...	...	4	8 0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	...	...	0	2 0
39.	பழமொழி மூலமும் பழைய உரையும் (முதல் 100 செடி)	...	...	1	0 0
40.	திருமாவிருஞ்சோலைமலை அழகர் பிள்ளைத்தமிழ்	...	...	0	8 0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	...	...	0	6 0
42.	அகராதிநிகண்டு	...	...	0	12 0
43.	மேகவிதூது	...	...	0	2 0
44.	திருக்குற்றலமாலை	...	...	0	2 0
45.	தண்டலையாரச்சதகம்	...	...	0	4 0
46.	இராமோத்தம்	...	...	0	3 0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100 செடி)	...	...	1	0 0
48.	சேதுநாடுத் தமிழும்	...	...	0	6 0
49.	கடைவள்ளுளர்காலம்	...	...	0	6 0
50.	தமிழரும் ஆந்திரரும்	...	...	0	4 0
51.	மதங்களுநாமணி	...	...	1	0 0
52.	கூடற்புராணம்	...	...	0	10 0
53.	திருவள்ளுவர்	...	...	0	6 0
	மே. ஆங்கிலத்தில்	...	...	0	6 0
54.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு	...	...	1	4 0
55.	மாறனகப்பொருளும் திருப்பதிக்கோவையும்	...	...	0	12 0
56.	பாப்பாவினம்	...	...	0	10 0

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசியில்லை.

குறிப்பு:-1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை துரிய பெரிய விஷயங்களைக்கொண்டு வெளியாகிவரும் “செந்தமிழ்” பத்திரிகைக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அரை ரூ. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச் சந்தா ரூ. 4—8—0. இதுவரை 29 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசியில்லை. ஸ்பண்டு செய்யப்பெறாததொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ. 4—0—0 வீதமும், ஸ்பண்டு செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ. 4—12—0 வீதமும் விற்கப்பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரகாரம், செந்தமிழ்ப்பிரகாரம், செந்தமிழ் முழுத்தொகுதி—இவற்றுள் ஒவ்வொருபுத்தகத்திலும் ஒரேதடையில் 10 பிரதிகளும் அதற்கு மேற்பட்டும் விரைஞ்சொர்க்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 வீதம் கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

லக்ஷ்மீநாராயணையர், மானேஜர்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பிரசுரம்.

ரூ. அ. பை.

1.	ஞானமிரீத மூலமும் உரையும்	...	...	1	0	0
2.	சைவமஞ்சரி	...	...	1	8	0
3.	யாப்பணியிலக்கணங்கள்	...	...	0	10	0
4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	...	...	5	0	0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	...	...	3	0	0
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	...	...	4	0	0
*7.	தோத்திரத்திரட்டு	...	...	...	...	...
8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்	...	...	6	0	0
	ஹை இரண்டாம்பாகம்	...	...	4	8	0
	ஹை மூன்றாம்பாகம்	...	...	5	0	0
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை முதலிய)	...	...	1	12	0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	...	...	0	6	0
12.	அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்	...	...	0	8	0
13.	சலைசச்சிவேடைவெண்பா	...	...	0	5	0
14.	தொல்காப்பியப் பொருள்திகர ஆராய்ச்சி	...	...	1	4	0
15.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை	...	...	0	4	0
*	சங்கப்பல்லவரற்றுப்படை உரையுடன்	...	...	...	...	...
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	...	...	0	4	0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன	...	...	0	1	0

சேந்தமிழ்ப்போகாம்.

1.	ஐந்திணையம்பதா உரையுடன்	...	...	0	3	0
2.	களுதல் (5) இனியதுநாற்பதா (உரையுடன்)	...	...	0	3	0
4.	புலவரற்றுப்படை	...	...	0	8	0
6.	கேமிநாதம் (உரையுடன்)	...	...	0	12	0
*7.	திருநாற்றத்தாதி (உரையுடன்)	...	...	...	...	...
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பதா (உரையுடன்)	...	...	0	8	0
*9.	அதமானவிளக்கம்	...	...	...	...	...
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	...	...	0	2	0
12.*	பண்ணிருபாட்டியல்	...	...	...	...	...
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	...	...	0	4	0
14.	முத்தொன்னாயிரச்செய்யுட்கள்	...	...	0	2	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	...	...	0	3	0
16.	திருவாரூருரை	...	...	0	8	0
17.	சகசந்தர்சனதீபிகை	...	...	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்...	...	...	0	4	0
19.	தேவையுரை	...	...	0	3	0
20.	நரிவிருத்தம்	...	...	0	2	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)	...	...	0	8	0
22.*	திருக்கலம்பகம் (ஹை)	...	...	...	...	...
23.*	விக்கிரமசோமுனூலா	...	...	...	...	...
24.	குருமொழிவினாவிடை	...	...	0	1	0
25.	கேசவப்பெருமான் இரட்டைமணிமாலை...	...	...	0	2	0
26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	...	...	0	1	0
27.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை	...	...	0	8	0